

Krkonošská sezona

Turistické noviny
plné zajímavostí

přináší zimní mapu „Krkonošského lyžařského běžeckého ráje“

- Každý mistr maže klistr
- Kalendárium
- Obrazy života Ericha Fuchse

- Nejstarší skialpinistický závod v ČR
- Skokanské můstky v Krkonoších
- Zahájení běžecké sezony 10. 12. 2011

Slovo má Svazek Krkonoše

Svazek Krkonoše se aktuální činností v intencích svých stanov a Programu rozvoje cestovního ruchu zaměřuje na všestrannou podporu předpokladů pro plnohodnotný život obyvatel Krkonoš. Zvláštní pozornost je věnována jednomu z pilířů místní ekonomické stability - rozvoji cestovního ruchu. Soustřeďuje se ale i na řešení souvisejících problémů, které mají celokrkonoský dosah. Vybrali jsme pro vás...

↑ Pracovní tým Svazku Krkonoše.

Bez kvalitních silnic je život takřka nemožný

Krkonoše - svazek měst a obcí se zabývá regionálním rozvojem oblasti. Chce udržet stávající pracovní místa v regionu a podporovat nabídky nových pracovních příležitostí. Pro rozvoj území je však prvořadá péče o infrastrukturu. Krkonoše mají komunikace v žalostném stavu. V některých úsecích jsou povrchy až kritické. Proto se rada Svazku záležitostmi zabývá. Havarijní stav znamená nutnost vynaložit vysoké finanční prostředky na opravy. A je zcela zřejmé, že bez těch, které by vyřešily zlepšení alespoň povrchů a odvodnění komunikací, se bude stav zhoršovat, čímž porostou i celkové pozdější náklady na opravy. V této souvislosti požádali představitelé Svazku Kr-

konoše hejtmany Královéhradeckého i Libereckého kraje o společné hledání cest k řešení. K efektivnímu jednání a konstruktivním krokům jsou nutné argumenty a podklady. Proto starostové nejenom členských měst a obcí Svazku Krkonoše definovali úseky a stavy komunikací, které žádají opravy. Na základě připomínek vznikl dokument podrobně vypovídající o stavu komunikací v regionu. **Předseda Svazku Krkonoše Jan Sobotka doplnil:** „Víme, že problémy s hledáním peněz na opravy jsou a budou. Není to o tom napsat seznam úseků, někomu ho předat a ten někdo s ním bude nakládat a my se dočkáme oprav. Musíme se připomínat, ale také se snažit pomáhat hledat ve finančních

zdrojích. Máme díky starostům vcelku detailní pasportizaci. Seznam neustále aktualizujeme. Kraje žádný podobný podrobný podklad od nikoho jiného nemají. Věřím, že se postupně v obou krajích dobereme nějakého výsledku.“

Jak udržet zaměstnanost a získat šikovné a vzdělané lidi

Svazek Krkonoše se připravuje k zajištění agendy podpory zaměstnanosti a rozvoje území. Z iniciativy členů Rady Svazku se uskutečnilo diskusní fórum s podnikateli, kteří pracují v Krkonoších. Je jednou z aktivit, kterou Svazek vyvíjí v rámci zaměření na regionální rozvoj. „Chceme v co nejširší míře zachovat prostor pro dobrou zaměstnanost obyvatel, udržet jejich slušný život. Jednou z cest je diskutovat s podnikateli, kteří jsou patrioty a mají vztah k našemu území. Jsou to právě oni, kteří řadě lidí dávají práci, a proto je důležité slyšet jejich názory. Chceme a musíme s nimi diskutovat, aby věděli, kterým směrem se ubírá naše myšlení a zároveň abychom zjistili, co chtějí či nechťejí oni. Co je zají-

má, co potřebují,“ vysvětlil Jan Sobotka, předseda Svazku a pokračoval: „Krkonoše mají dobré jméno a zvuk po celé České republice. Je to specifická oblast, která je známá ochranou přírody a národním parkem, košatou přeshraniční a příhraniční spoluprací, má průmyslové továrny. Musíme využít „značky Krkonoše“, na které hospodaříme. Je to pro nás zdroj, který by v budoucnu mohl napomoci k získání finančních prostředků k dalšímu rozvoji. Máme tu ale úzké silnice, chybí infrastruktura. Proto nepředpokládáme příchod nových velkých firem. V úvahu přichází malé a střední firmy se sofistikovanou výrobou. K tomu musí být k dispozici vzdělání nebo requalifikovaní zaměstnanci. A to se ruku v ruce pojí s nutností zajistit pestrou paletu možností vzdělání pro mladé lidi.

Mám dojem, že školství je tak trochu odtrženo od reálného života. Proto jen gymnázium pro region nestačí. Musíme podporovat rozvoj školství a chválit děti, které si vyberou řemeslo a učební obory s maturitou.“ Na setkání zazněly, v obecné poloze, cenné myšlenky a zkušenosti. Časem budou poskládány do konkrétní užitečné mozaiky. Z ní vznikne praktický a pragmatičtější podklad pro analytický materiál, který bude základním pilířem dalšího postupu. **Jan Sobotka vyzval:** „Analytický materiál z veřejně přístupných dat nám popíše současnost, kde se nacházíme, a nastíní výhled, kam až chceme dojít. Budu rád, jestliže někdo projeví zájem s námi diskutovat, může se ke skupině připojit, stačí nás kontaktovat.“

↑ Heraldické znaky měst, kterými protéká Labe, si prohlédnete u symbolického pramene Labe na Labské louce.

Podpořili jsme rozvoj turismu na Labi

Největší česká řeka Labe pramení na Labské louce v Krkonoších. Odtud teče na jih poté na jihovýchod. Cestou přibírá řeku Vltavu. U Hřenska opouští ČR a vtéká do Spolkové republiky Německo. Fakticky spojuje dva evropské státy. Města a regiony při jejich březích, vědomy si narůstajícího významu a váhy přeshraniční spolupráce, k posílení integrity evropského celku a porozumění mezi jednotlivými národy, cítí sounáležitost. Obecně prospěšnou společností Zlatý pruh Polabí byl iniciován projekt, který si klade za cíl trvalou spolupráci na mezinárodní úrovni, zaměřenou na uskutečňování rozvoje turismu podél Labe. V té souvislosti i využití významné vodní cesty pro neekologičtější druh dopravy, tj. vodní dopravu a podporu budování infrastruktury pro rozvoj vodní turistiky. Na posílení projektu vzniklo MEMORANDUM o vzájemné spolupráci, k podpoře rozvoje vodního turismu na Labi a cestovního ruchu podél Labe se zahrnutím jejich přítoků, ke koordi-

naci, propagaci a rozvoji přístupivších subjektů. Svazek měst a obcí Krkonoše, jako území zrodu řeky Labe, se stal jedním z více než dvaceti subjektů, kteří se morální podporou a podpisem k MEMORANDU připojili. **Kamila Hlinková, výkonná ředitelka Krkonoš – svazku měst a obcí, upřesnila:** „Ukázalo se, že spojení sil jednotlivých subjektů má velký význam. Zkušenosti jsou čerpány od zástupců zahraničních ministerstev a zahraničních smíšených obchodních komor, především z Německa a Holandska, kde tyto projekty mají úspěšně za sebou. Vznikly např. přístavy a turisticky zajímavé lokality pro návštěvníky v dosud opomíjených místech, příležitosti obchodu pro podnikatele a v neposlední řadě pracovní příležitosti. V průběhu následujícího období proběhla další pracovní setkání. 23. září 2011 bylo Memorandum podepsáno jednotlivými zástupci, kteří do projektu vstoupili,“ uza- vřela K. Hlinková.

Marketing v praxi krkonošských obcí a podnikatelů

I nejvyšší české hory se potýkají s úbytkem návštěvníků. Proto není od věci připomenout pravdivé konstatování: „Chcete-li být úspěšní, nestačí zabezpečit vzorné služby a nabídnout přijatelné ceny musíte být vidět, musí se o vás vaši hosté a klienti dovědět. Musí o vás číst, musí o vás slyšet.“ Proto vznikl „manuál“ zásad úspěšné prezentace a propagace.

Manažer Svazku Pavel Klauš k tomu uvedl: „Marketingový komunikační mix obsahuje řadu užitečných a léty ověřených postupů, jak se s tímto složitým řetězcem provázaných úkonů vypořádat. Obsahuje základní teze o tvorbě plakátů, pozvánky, letáku, brožurky i dalších propagačních tiskovin. Napovídá, co by měly obsahovat, ale i to, čeho by se měli jejich tvůrci vyvarovat.

Na co při tvorbě jednotlivého produktu brát zřetel. Upozorňuje na hlavní zásady pro text a jeho stylizaci, pro strukturu, grafické rozmístění základních prvků na stránce, několik slov k tištěnému počtu, ale i zásady pro distribuci. Významnou roli hraje tzv. společný grafický manuál (logo, grafická úprava tiskovin i webů apod.) jako základní předpoklad pro úspěšnou komunikaci s veřejností.“

„Na zkušenou u starostů v Polsku“

Pod tímto titulem se uskutečnila dvoudenní pracovní poznávací cesta, uspořádaná v rámci mikroprojektu Podpory spolupráce místních společenství a Fondu mikroprojektů, financovaného z Euroregionu Glacensis. Dvě desítky českých starostů krkonošských měst a obcí se pod taktovkou Svazku Krkonoš vydaly do Szklarske Poreby, Piechowic, Jelenie Gory, Karpacze, Bukowce, Wojanowa a Kowar. **Kamila Hlinková, která cestu detailně připravila a režírovala, k tomu také vysvětlila:** „Cesta byla uspořádána z několika důvodů a ty se podařilo naplnit. Hlavním cílem bylo poznání, jak systémově odlišně v polských Krkonoších funguje a pracuje veřejná správa, samospráva, ale i informační centra. V každém městě nás

čekal kompetentní zástupce a hosté měli dostatek času vyslovit své dotazy a získat odpovědi. Prokonzultovány byly některé možnosti spolupráce regionu po obou stranách hranice, jak v oblasti cestovního ruchu, tak při podpoře podnikání, zaměstnanosti a pracovních příležitostí. Někteří páni starostové či starostky nabídnuté kontakty k dalším společným postupům využili. Prohlédli jsme si společně řadu zajímavostí a nahlédli pod pokličku podnikatelských aktivit v blízkém přhraničí. Cesta, v jejímž rámci byly připraveny i odborné semináře, naplnila očekávání a umožnila exkluzivně nahlédnout tam, kde to není běžně možné. Otevřela možnosti další přeshraniční a přhraniční spolupráce českých a polských krkonošských měst a obcí.

Polští novináři v nejvyšších horách

Na pozvání Krkonoš – svazku měst a obcí navštívila pohoří delegace polských novinářů. Přijeli v rámci Česko – polského fóra, resp. projektu „Krkonoše - hory bez hranic, hory pro všechny“ - „Karkonosze – góry bez granicy, góry dla wszystkich“, jehož důležitost uznalo Ministerstvo zahraničních věcí v Praze a podpořilo jeho realizaci finančními prostředky. Cílem vzdělávací a populárně naučné

akce bylo přinést, prostřednictvím novinářů, široké veřejnosti v Polsku bližší a užší povědomí o české straně Krkonoš. Seznámit polské obyvatele nejen z Krkonoš se zajímavostmi nejenom jako cíli výletu, ale především dát možnost vzniku dalších společných aktivit a iniciativ například mezi školami, podnikateli, apod. Projekt spočíval ve dvoudenním press tripu s exkursemi po zajímavých místech české strany hor. Pa-

tronem z partnerské polské strany byl Związek Gmin Karkonoskich, který patří mezi klíčové hráče v koordinaci aktivit na obou stranách společného pohoří Krkonoš, zastoupený ředitelem Witoldem Szczudłowskim a Dolnoslaskie Stowarzyszenie Prasy Regionalnej WRO-EURO, zastoupené Andrzejem Plochtem, vydavatelem časopisu „Karkonosze“.

Aktuální krkonošská cyklomapa

V Krkonoších je zájem o turistiku, cykloturistiku a běžecké lyžování. Poptávka veřejnosti je nejvíce po mapových podkladech, které možnosti sportovního využití ukazují. Manažeři Krkonoš – svazku měst a obcí vyšli zájmu vstříc. Ve spolupráci se Správou KRMAP zaktualizovali mapové podklady regionu. Vznikl aktuální materiál, který zahrnuje území Krkonoš, část Podkrkonoší a část Jizerských hor. Datovou základnu mohou pro své nekomerčně po-

jaté tiskoviny využít členské obce a města Svazku Krkonoše a přispěvatelé do Fondu cestovního ruchu. **Pavel Klapuš, připomněl:** „Mapový podklad je v současné době tím nejlepším, co můžeme svým partnerům nabídnout. Firma Geodézie On Line s.r.o. Česká Lípa, se kterou jsme uzavřeli smlouvu o spolupráci, sama vydává řady dalších vynikajících map, které jsou v prodeji. Zájemci je získají i na pultech krkonošských informačních center.“

↑ Starostové krkonošských měst a obcí na společné cestě v Polsku.

Svazek Krkonoše naplňuje cíle projektu ROP

Nejnávštěvovanější české hory se neustále rozvíjí a nabízí stále více aktivit a atraktivit, které zaslouží popularitu. Pro cílového zákazníka je důležitý dostupný a systematický tok informací a způsob propagace turistického regionu Krkonoše jako celku, což na dvou územně správních celcích je poměrně složité. Proto vznikl projekt Krkonoš - svazku měst a obcí, který vytváří logické zastřešení aktivit a projektů probíhajících na území celého turistického regionu. Proto jsou v současné době do roku 2013 naplňovány cíle projektu ROP „Krkonoše - nová šance pro cestovní ruch“ financovaného z fondů Evropské unie. Celková částka projektu činí 9.068.899 Kč. Z toho je přidělena dotace 8.341.094 Kč a vlastní prostředky Svazku Krkonoše jsou 727.805 Kč. Projekt víceméně pokračuje v započa-

tém trendu, a to představit a nabídnout méně turisticky vytiženému období v Krkonoších s cílem rovnoměrnějšího využití území a kapacity nabízených služeb v čase i prostoru. Zachování kvality a rozsahu stávajících propagačních aktivit Krkonoš je podmínkou pro úspěšný, trvale udržitelný rozvoj regionu v návštěvnicku využitých i méně využívaných částech roku. Nejedná se o ekonomickou činnost. Svazku nevznikají příjmy. Projekt regionálního významu ve svém důsledku může do Krkonoš přilákat nové hosty, návštěvníky a turisty z ostatní krajů nebo zahraničí. Vše je podmíněno existencí týmu pracovníků - profesionálů z řad zaměstnanců a dobrovolníků, a kvalitních dodavatelů. Hlavním výstupem projektu je profesionalizovaná organizace cestovního ruchu v Krkonoších prostřednictvím posílení zaměstnanecké základny Svazku Krkonoše tak, aby moh-

ly být plnohodnotně realizovány definované aktivity. Z dlouhodobého hlediska se to promítne i do rozšíření spolupráce mezi soukromým a veřejným sektorem v oblasti cestovního ruchu. V rámci naplnění informační strategie turistického regionu Krkonoše je primárním úkolem organizace zajistit efektivní koordinaci aktivit v turistickém regionu, aby cílový zákazník získal ucelenou informaci o nabídce služeb, aktivit a atraktivit na území Krkonoš prostřednictvím jednoho informačního zdroje. Projekt tedy komplexně řeší propagaci Krkonoš v různých podobách od tištěných propagačních materiálů, po webové stránky, inzertní publicitu,

„Krkonoše – nová šance pro cestovní ruch“

polepy hromadné dopravy - autobusů až po rozhlasové spoty. Mezi další aktivity zahrnuté v projektu ROP „Krkonoše – nová šance pro cestovní ruch“ jsou zahrnuty např. rozhlasové spoty a inzerce ve vybraném médiu, v marketingových aktivitách Svazku představující efektivní nástroj pro nabídku rovnoměrného rozložení turistů v čase a prostoru. Další např. Fóra cestovního ruchu, tzn. různá setkání partnerů, konzultantů, apod. na různých úrovních se zajímavými diskusními tématy. Patří sem i práce na regionální

webové prezentaci, vč. redakčního systému. Zahrnuty jsou i další aktivity. **Kamila Hlinková, upřesnila:** „Velmi složitá administrativa tři roky starého projektu znamená poměrně intenzivní pracovní nasazení ještě předtím, než budou samotné konkrétní výstupy realizovány. Nutné jsou i velmi časté konzultace s nadřízenými orgány, detailně a přísně upřesňující veškerá zadání. Každý jednotlivý krok musí být vždy v souladu s metodikou řídicích orgánů a všechny změny je nutné projednávat zvlášť.“

První lyže v Krkonoších, resp. v Čechách - 120 let

V letošním roce se na nádvoří zámku v Horní Branné objevila dřevěná socha muže v nadživotní velikosti, který přidržuje pár lyží s holemi. Jeho obličej je vytesán podle fotografie branského koláře Františka Soukupa, postavu v dobovém oděvu dotvořil autor sochy Roman Bartoš. Obecní úřad tak chce připomínat nejen svým občanům, ale také turistům, že první pár lyží v Čechách byl zhotoven v prvních lednových dnech v roce 1893 právě v Horní Branné. Výrobě přecházela objednávka dvou párů lyží ze dne 17. prosince 1892. Jednoho z Norska a druhého od firmy bratří Thonetů z Vídně. Podle dovezených vzorů lyží a též s pomocí nákresů Ferdinanda Reicha se do výroby prvního páru českých lyží pustil kolář Bedřich Soukup. Z čerstvého jasanového dřeva vyřízl tvar lyží, za syrova je ohnul do požadovaného tvaru, stáhl dřevěnými šrouby a nechal vyschnout. Výroby vázání se ujal Štěpán Šír, bratr spisovatele Josefa. Do jara 1893 přišlo na svět jenom pro harrachovskou lesní správu 39 párů lyží po pěti zlatých. Lyže z ciziny by přišly na více než dvojnásobek. Do této doby používal lesní personál v Krkonoších při chůzi v hlubokém sněhu sněžnice, také zvané krokve. Chůze na nich však byla pomalá, zdoluhavá a nepohodlná.

Na dovezených lyžích zkoušeli ještě o Vánocích 1892 jezdit úředníci harrachovské lesní správy bratři Ludvík a Zdeněk Schmidtovi a Ferdinand Reich. Začátky byly žalostné, ale pro přihlížející obecnost velice zábavné. Postupně se lyže a lyžování stávaly módní záležitostí pro návštěvníky hor, pro zdejší obyvatelstvo však nutností. Další páry lyží vyrobil pro sebe a své sousedy také branský truhlář Novák. Lyže se pak vyráběly v bednárně harrachovské pily v Dolních Stěpanicích.

Po deseti letech, v únoru 1912 se konaly v Horní Branné první místní lyžařské závody. Závodilo se v disciplínách: běh na 100 metrů, hlavní závod běh na 7 kilometrů a ve skoku bylo dosaženo délky 6,9 metrů. Lyžařský odbor místního Sokola byl založen v roce 1910 a přihlásilo do něho 15 mužů a 2 ženy.

Jaroslav Dejmek

„Každý mistr maže klisr“

Aby se lyžníkům na prkýnkách dobře klouzalo, bylo a je nutné je mazat. Milníky lidského snažení zrychlit jízdu a usnadnit stoupání na lyžích představují rozsáhlé série vosků a dalších lyžařských potřeb, které byly nezbytné.

Tisíce nadšených milovníků a uživatelů ski se v průběhu staletí prokousávaly tajemkami struktury sněhu a fyzikálními zákony tření. Bylo několik mezníků ve vývoji praktických zkušeností a aplikace zásadních materiálů, nanášených na skluznice jasanových, březových, hickorových i karbonových skluznic. Evidovány jsou stovky jednoduchých i velice komplikovaných receptur, mazadel zlepšujících jízdu na lyžích. Dnes už je nikdo nepojmenuje a nezjistí, protože zanikly objevením dokonalejších vosků.

Fenomén lyžování uchvátil stovky milionů uživatelů na planetě. Od jednoduchých tuků, olejů, rostlinných extraktů, ceresinu, stearinu, parafinu, dehtu, klouzku, fermeže, petroleje, grafitu, kovových prášků, pryskyřic, přes 120 lety užívané slániny a slanečka, kterýmiž potravinami se běžně skluznice lyží natíraly. Naši předkové v severních mořských krajích používali i směsi stearinu a výtažků z částí velrybích mozků.

20. století znamenalo dynamickou expanzi aplikace mnoha desítek a možná stovek značek lyžařských vosků, impregnací a politur. Při voskování lyží se hovořilo o alchymii. Přední závodníci si své recepty pečlivě střežili. O alchymii v pravém slova smyslu můžeme hovořit až teprve v několika posledních desetiletích. Vosků, prášků, bloků, sprejů, gelů, past, parafinů, gripolejů, fluoru, hydrocarbonu, je už tolik, že servisní bedny na vrcholových závodech jeden člověk neodstěhuje. Už jsou toho desítky kilogramů. Razantním vývojem prošly i technologie nanášení vosků. Skárování, pinzlování, šelakování, křížkování je v současnosti vytlačeno sprejováním, mikrokontaktem, zapalováním a kartáčováním urychlovacích prášků...

„Nechte si ty sklenčky, já chci dantes!“

Když už bylo dobře namazáno, fyzicka vyladěna a závod se zdařil, bylo nezbytné předat těm nejlepším lyžařské trofeje, odznaky, medaile a dantesy.

Dantes byl původně známkou do hry, penízem bez skutečné ceny, ale často velmi pěkně zdobený. V 80. letech se takto přenesené pojmenovávaly kulaté a oválné zdobné čestné odznaky vítězům v cyklistice, atletice, veslování či zápase. Po prvních lyžařských závodech u nás (r. 1893 Luková u Holešova, blízko Jilemnice) se dantesy objevily na klopách závodních obleků vítězů, kde měly své místo až do 1. světové války. Zatímco poháry a klubové odznaky přežily až do našich časů, dantesy již během 1. Česko-

slovenské republiky zcela nahradily ražené medaile a plakety, které byly často vyráběny ve velkých sériích.

Jejich vzhled se pochopitelně měnil podle popularity různých výtvarných stylů.

Dantesy byly pro závodníky vždycky žádoucí. Svědčí o tom citát vysockého skokana na lyžích a čtyřnásobného mistra Zemí koruny české Vojtěcha Jozífka. „Nechte si ty sklenčky, já chci dantes!“ prohlásil po jednom z posledních závodů své kariéry, když obdržel skleněný pohár. Upozornil tak na rychlý vývoj, kterým mezi tím prošly ceny, které dostávali vítězové lyžařských soutěží.

Éra dantesů v lyžování trvala asi 20 let a po výtvarné stránce byla silně ovlivněna secesí.

Tak jako kdysi, i dnes budí pozornost spanilé jízdy lyžařů na historických lyžích. Brázdí na perkýnkách, s pietou po léta opeřovaných. Lyže a kostýmy, ale i atmosféra mezi lyžníky, působí na okolí tak nějak „snově“, jako zjevení. Přihlížející se povznese rázem do dávnověku. Třeba budete mít štěstí i vy a lyžníky v Krkonoších potkáte.

• S opravdovým potěšením pozoruji, že na četných místech naší vlasti zájem o ski, sněžnice či kusle zvané stále vzrůstá. Proto chci uveřejněním krátké stati o jízdě na sněžnicích ukojiti zvědavost jedněch, zažehnati zbytečné obavy u druhých a jinde snad i získati sněžnicím širší pozornosti a nových přátel.

• Především prohlašuji, že veškeré ty pověsti o četných odřeninách a boulicích i pošramocených nosech jsou vybájené, nepravdivé. Těmi nedejž se nikdo zstrašiti.

• Že vyučení se v chůzi a jízdě na sněžnicích nečiní zvláštních obtíží, dosvědčuje okolnost, že namnoze dámy sněžnice si oblíbily.

• Na základě dosavadní zkušenosti prohlašuji, že jízda na sněžnicích zasluhuje pozornosti všude tam, kde sníh v dostatečném množství po delší dobu leží.

• Jsem přesvědčen, že každý, kdo v létě dobrým je šlapákem, i v jízdě na sněžnicích při dosti dobré vůli dobře obstojí.

• Příliš choulostiví, citliví turisté, vnějším různým vlivům snadno podléhající, dobře udělají, když spokojí se s vyslechnutím zpráv o sněžnicích a sami vlastních pokusů zanechají.

• Krásný tento zimní sport vyžaduje lidi celého zdraví, v každém ohledu otužilých, jimž řádně prováděná chůze a jízda na sněžnicích stane se bezpečným zřídlem nové tělesné síly, obratnosti, odvahy a sebedůvěry.

• Pokyny začátečníkům: Předně opatřte si dobré ski. Nehleďte jen na láci, ale také hlavně na řádnou jakost.

• Učte se choditi na sněžnicích tak, bychom nohy kladli vedle sebe zcela souběžně, aby stopa po sněžnicích jevila se za námi jako dva rovnoběžné tahy. Při počátečním tomto cvičení je nám opora holí nezbytná.

• V době tání nebo na ztvrdlém „povšku“ sněhu není rado se cvičením počítati.

Necvičí-li kdo v tomto ohledu dostatečně, křížují se mu při chůzi sněžnice v zadu nebo v předu. Následek toho – padnutí do sněhu.

• Dlužno připomenouti, že krácející po rovině nebo mírně stoupající nezvedáme sněžnic, nýbrž střídavě vpřed posunujeme.

• Nikdo nezvykej si při cvičeních pozorovati jen své ski a pouze k jich ohnutým špicím hleděti. Naopak zirejte byste před sebe co možná daleko, bychom se překážkám včas vyhnuli. Neb ku okamžitému jich překonání se připravili.

• Nedoporučuji, aby cvičení dělo se stále na jednom místě, nýbrž vykonávání delšího pochodu svojí rozmanitostí terénu činí i cvičení užitečnějším.

• Neoblékejte se příliš teple. Zahříváte se dostatečně jak při stoupání, tak i rychlé jízdě s vrchu, kdy oběh krve velice se zrychluje a tím tělo zahřeje.

• Hlavu kryjme těsně přiléhající čepicí neb kloboukem, aby větrem při rychlé jízdě hlava nenadále nebyla obnažena. Náhlé přerušení rychlé jízdy a namáhavé vracení se pro ztracenou pokrývku hlavy není příliš milé.

• Píši tyto řádky s myšlenkou, že vydám se na dvoudenní putování po Krkonoších na sněžnicích. Těším se předem na mnohé skvosty, jimiž zima horstvo ve všech prostorách bohatě vyzdobila.

• Metodický lyžařský návod Jana Buchara, propagátora a průkopníka turistiky a zimních sportů, jako zcela první zveřejněný v české literatuře.

Z kalendáře s dobovými fotografiemi vydavatelství Gentiana Jilemnice pod názvem „Krkonoše – Putování s Janem Bucharem“, zpracoval historik Miloslav Bartoš.

TIP Krkonošská muzea

Krkonošské muzeum Vrchlabí - Čtyři historické domky – na náměstí Míru – jsou souborem čtyř štítových domů patřících mezi nejstarší lidové stavby v Krkonoších. Jsou vzácným pozůstatkem původní městské zástavby. V jednom domku jsou sezónní výstavy, v dalším otevřený depozitář dokla-

du tradiční truhlářské a textilní výroby, národopisná expozice „Z tvorby krkonošského lidu“ a „Z dějin města Vrchlabí“. Sídlo tu má Informační středisko Správy KRMAP, www.krnap.cz

Lesnická a myslivecká expozice Šindelka v Harrachově provede těžbou a zpracováním dřeva, obnovou lesa v obrazech a modelech s videoprojekcí. Náradí, model plavení dřeva, saně používané v západních Krkonoších. www.krnap.cz

Hornické muzeum v Harrachově seznámí s prací v dnes již neexistujících rudných dolech. K vidění jsou prohlídková štola, ukázky minerálů, fluoritových ložisek, nástroje a pomůcky používané při těžbě, mapy a fotografie dokumentující zdejší práci. www.ados-harracov.cz

Muzeum skla v Harrachově představí dějiny sklářské hutě a tradiční výrobou broušeného, malovaného a leptaného skla. www.sklarnaharrachov.cz

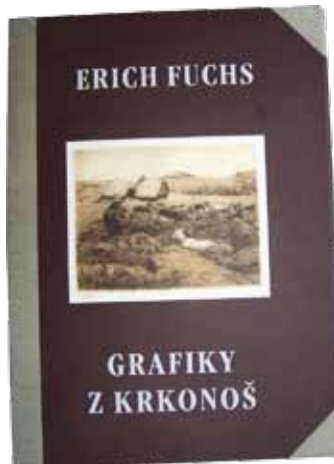
Ski muzeum v Harrachově mapuje vývoj harrachovského lyžování i místního lyžařského klubu. Prohlédnete ski staré více než sto let, skokanskou výzbroj od padesátých let, vítězné poháry i medaile úspěšných závodníků. www.harrachov.cz

Muzeum starých krkonošských ře-

mesel v Poniklé. Část je věnována hospodářským strojům a zobrazení dřívějšího života v podhůří Krkonoš. Shromážděny jsou ukázky starých krkonošských a podkrkonošských řemesel, spolkových činností. www.krkonoše-muzeum.cz

Jedinečnou možností, jak nahlédnout do nepřístupných dolů, krkonošských jeskyní a způsobů jejich výzkumu alespoň formou fotografií, plánek a exponátů je hornické muzeum v městyse Černý Důl. www.cernydul.cz

Obrazy života prostých horalů Ericha Fuchse

Jméno Ericha Fuchse je neoddělitelně spjato s Krkonošemi. I když původem ze saských nížin, dokonale porozuměl horské přírodě i jejím obyvatelům a dokázal to takřka veškerým svým dílem. Narodil se v Magdeburgu jako osmé dítě v rodině stolaře. Výtvarně výrazně nadané dítě postihla obrna a následky této nemoci mu ztěžovaly celý život. V roce 1909, na prázdninách u bratra v Lubawce, začal malovat první náčrty a obrázky z Krkonoš. Díky nim byl přijat na Akademii umění v Lipsku. V Krkonoších trávil nejprve jen prázdniny. Během nich je objevoval a staly se jeho největší, celoživotní láskou a inspirací téměř celé jeho tvorby. Po ukončení studia r. 1914 v nich zůstal nastálo. Pobýval v Lubawce, v Sobieszowe, v Gruszkowie. Ve 30. letech nechal postavit v Przesiece místními řemeslníky prostý domek v sousedství starého mlýna, na břehu říčky Podgornej. A tam by s největší pravděpodobností také pracoval a žil až do smrti, nebýt války a následného odsunu.

Pastýřská trouba, r. 1929.

Práce Ericha Fuchse jsou obrazy života prostých horalů, kteří po staletí, generace po generaci, osídlovali Krkonoše a usazovali se tu, aby obhospodařovali svá skromná polička, dobývali z nepoddajné země chudičkou

líčka na stránkách s pomocí kravičky nebo také vlastním záprahem. A také stařečky a stařenky shrbené celoživotní dřinou, ale vždy hotové přiložit ruku, k čemu ještě síly stačí. Cítil i jejich smutné strádání, nemo-

řují krávy a kozy, zpracovávají mléko, vyrábějí tvaroh nebo sýry a pečou chléb. Muže, jak dobývají a svázejí dřevo, kosí trávu na nepřístupných loukách, suší seno v častotě měníčím počasí, pak je pracně dopravují pod střechy chalup. Hospodáře, jak vyvážejí kejdu a hnůj na louky, namáhavě ořou svá kamenitá poli-

čka na stránkách s pomocí kravičky nebo také vlastním záprahem. A také stařečky a stařenky shrbené celoživotní dřinou, ale vždy hotové přiložit ruku, k čemu ještě síly stačí. Cítil i jejich smutné strádání, nemo-

dobu setí a sázení plodin, které uzrají v krátkém teplém období. Nadejde vytoužená pastva a zakrátko kosení a sušení množství sena, neboť i ta příští zima bude dlouhá. Krátké jaro a ještě kratší léto vystřídá podzim. V horských staveních musí být nachystáno dost sena pro dobytek i zásob na skromnou stravu horalů sestávající hlavně z brambor, hrachu, zelí, mouky, něco medu, cukru, sádky, protože přijde doba, kdy nikdo ze zaváté chalupy ani nevyjde. Když je seno sklizeno, brambory uloženy, chalupa obložena dřevem a přijde sníh, který leží více než půl roku, nastane čas na práce potřebné a užitečné, ale i na ty radostné a kratochvilné. Čas, kdy hospodář vezme do ruky nožik a vyřeže dětem panenku, konika, nebo postavu Krakonoše, dokončí betlem, od loňské zimy rozpracovaný, nebo vyřeže nový, který na trhu ve městě prodá. Vydlabe novou misku nebo lžíce. Ženy se více věnovaly spřádání lnu a tkaní plátna, nejčastějšímu způsobu obživy na horách, v čem vydatně pomáhaly děti i nejstarší členové domácnosti. V některých chalupách navlékaly skleněné korále, které se zase odnášely do města. Ženy vyšívaly plátno, krajkami přiozdobily jednoduché kroje. Draly peří. Takové zimní posezení ve světnici byl nejvhodnější čas na tiché a někdy i strašidelné vyprávění.

Erich Fuchs prožil v Krkonoších bezmála čtyřicet let a během této doby se mu podařilo zachytit způsob života i práci drobných řemeslníků, zemědělců i obchodníků ve Slezsku. Svět, který pomalu zaniká před očima. Krkonošské usedlosti i podhorská městečka se svými typickými obyvateli ožívají na jeho obrázcích a nostalgicky připomínají dobu, která minula a do které se díky němu můžeme na chvíli vrátit.

Klekání, r. 1928.

úrodu, v neúrodně se střídajících obdobích zápasili se živly a život brali jako úděl, bez reptání a samozřejmě. Erich Fuchs do jejich života zcela přirozeně pronikl, protože se stal jedním z nich, jedním z horalů, který se sice nelopotil těžkou prací, ale přiblížil ji na svých obrazech. Není to jen letmý pohled do prostředí horských bud. Poznával horaly při všech jejich činnostech v běhu roku i života. Vidá děti hrající si se skromnými hračkami či pasoucí dobytek, ženy, jak ošet-

ci a umírání. Jen člověk s hlubokými znalostmi charakterů těchto lidí je mohl zachytit při práci a portrétovat při odpočinku. Horalé jsou uzavření lidé, a pouze člověku žijícímu s nimi nechají nahlédnout do své duše.

Jako se život opakuje v znovuzrození a příroda v ročních obdobích, zachycoval Fuchs horského člověka v koloběhu prací s ním spjatých. Jaro přichází na hory pozdě a o to více prací nese toto období s sebou. Těžká orba nepoddajné země, nikdy nekončící vybírání kamenů,

Slezské tkadleny, r. 1931.

Napsala Hana Švecová.

Vybráno z publikace „Erich Fuchs – Krkonošské grafiky“, vydané Správou KRMAP, Vrchlabí, Krkonošským muzeem ve Vrchlabí ve spolupráci s Krkonošským muzeem v Jelení Hoře. Dílo významného slezského grafika minulého století Ericha Fuchse je mj. také předmětem sbírek muzeí v Jelení Hoře a ve Vrchlabí.

Výstup pro seno, r. 1929.

Expozice lyžování v Jilemnici je mozaikou zachycující vývoj lyžování od zavedení prvních lyží až do roku 1938. Představuje život prvních „skijáků“, nejstarší dochované české lyže, první lyžařské ceny a medaile. Seznámíte se s vývojem lyžařské výzbroje a výstroje, vznikem prvních lyžařských spolků. www.mestojilemnice.cz

V Horní Branné je harrachovská rodinná hrobka sv. Kříže, proti ní stojí harrachovský špitál, ve kterém mělo zajištěno veškeré zaopatření 12 starých hraběcích služebníků. První pochodí renesančního zámku patří pamětní síni věnované životu a tvorbě spisovatele, malíře, učitele Josefa Šíra. www.hbranna.cz

Starý Kravín ve Františkově u Rokytnice nad Jizerou je muzeální centrum historických artefaktů zdejšího regionu, k prohlédnutí je hasičské vybavení, artefakty horských a podhorských chalup. www.mesto-rokynice.cz

Galerie antického umění v Hostiném vystavuje kolekce představující

kompletní obraz vývoje antické plastiky od konce 7. stol. před Kristem do 2. stol. po Kristu. www.hostinne.info

Městské muzeum v Žacléři má zpracovány dějiny do r. 1945. Vypovídají o soužití českého a německého obyvatelstva. V oddělení hornictví je např. model průřezu kamenouhelným dolem, v kapitole národopisné více než 250 exponátů připomínajících každodenní život minulých generací. K prohlédnutí jsou grafiky rytce Ericha Fuchse. www.zacler.cz

Pevnost Stachelberg mezi Trutnovem a Žacléří je památkou stavitele a obránců československého opevnění. Zprístupněna je část unikátních podzemních prostor. Na povrchu tvrze byl zrekonstruován zákopový systém lehkého opevnění. www.stachelberg.cz

Muzeum Podkrkonoší v Trutnově má expozice rozděleny do skupin: etnografie, výtvarné umění, umělecko-průmyslové práce, kulturně-historická skupina, militária. Navštívit lze ex-

pozici „Bitva u Trutnova 27. 6. 1866“, připomínající výraznou historickou událost Trutnovska z doby prusko-rakouské války. www.muzeumtrutnov.cz

Na Pomezích Boudách v Malé Úpě ve zdejšímu informačním centru je představena historie obce. Součástí sbírky je motor BMW a další části letadla Junkers 52, které při sněhové vánici 23. února 1945 havarovalo nálezem do Obřího hřebene v masivu Sněžky. Upoutají rohačky. www.info.malaupa.cz

Balcarové - Oldřich a Oldřich senior a junior

Úvod článku věnovaný povídání s největší skokanskou rodinou v Evropě a možná i na světě má svoji platnost i po 30 letech. Sedm lyžařů skokanů – otec Oldřich, a synové: Olda, Josef, Jindřich, Jaroslav, Stanislav a Jiří. Jan, osmý z rodu Balcarů, syn Jindřicha. Jedním z trenérů bratří Balcarů byl architekt Karel Jarolímek, první stavitel moderních skokanských můstků u nás, jeden z prvních skokanů a členů FIS. On sám skákal na norském Holmenkollenu a zúčastnil se běžeckého závodu na 50 kilometrů, při kterém zahynuli Bohumil Hanč a Václav Vrbata.

„...Sníh byl tupý. Akademické mistrovství ČSSR v lyžování mělo na pořadu i skoky na velkém můstku. Nominovaný junior Oldřich Balcar znal můstek ve Svatém Petru velmi dobře. Po jeho prvním skoku to v řadách diváků jen zahučelo. A vzápětí hlášení rozhlasu ve Sv. Petru. Oldřich Balcar skočil 86,5 metru a tím překonal dosavadní rekord můstku. „Ani nevím, jak jsem tam vltl,“ odpověděl na ještě nevyřčenou otázku, jak se cítí jako novopečený rekordman...“

Otec a synové doma u stolu.

Skutečnost, že si po celé desetiletí, kdy Balcarovi chlapci přicházeli na svět, nenašla do svatopetrské kotliny cestu vrána, rozesmůtněla maminku. Zda smutnil i otec, tvrdý horal a vášnivý skokan na lyžích, který si jistě nedovedl na hraně můstku představit dceru Josefínu, už tak jisté není. Synové se totiž z nájezdové věže na přání otce statečně, či méně statečně, už v útlém věku spouštěli, všichni pak skákali na mistrovstvích republiky, někteří i na mistrovství světa a Jaroslav na olympiádě v Innsbrucku. Skokanští rozhodčí a zapisovatelé vzpomínají, jak jednou v Liberci při mistrovství republiky museli dávat velký pozor, protože skákali Oldřich, Josef, Jindřich a Jaroslav Balcarové.

Oldřich Balcar, zvaný senior, se narodil rok po skončení první světové války. Zbláznil se do lyžování. Na prkýnkách od sudu, dužiny, k nimž si ze stran hře-

příbrzdila okupace. Němci sportovány nepovolovali. Mladí sportovci vozili lyže nejdříve v pytlích a pak v bednách jako spěšninu, aby to nebylo nápadné. Jezdili také nákladákem na dřevoplyn. Bylo povinností každého přinést třeba pět kilo tvrdých špalků. Také jezdili do „Německa“. V Sytové u Jilemnice tajně přešli hranice a skákali ve Štěpanicích. Rok před koncem války se pětadvacetiletý odvážný skokan na lyžích Oldřich Balcar oženil s plavovlasou dívkou Josefou. Netušil ani v nejmenším, že mu bude pro celý život ženou věrnou a pracovitou, a dá mu tolik dětí, kolik bude chtít...

Krátce po ukončení druhé světové války, 22. května 1945, se manželům narodil první syn, který zdědil jméno po otci. Tedy Oldřich junior. V říjnu 1950 se Balcarovi přestěhovali

hu s ostatními. Oldřich Balcar mladší tu brázdil sníh od svých čtyř let. Od malinka byl i vášnivý rybář a nimrod. Jednou se ztratil a objevili ho teprve v okamžiku, kdy vycházel nahý z lesa a v trenýrkách nesl houby. Horský potok za chalupou, lesy kolem dokola a lyžařské terény těsně před nosem se staly pro Oldu rájem. Naučil se tu znát každé místečko. Kolikrát ho honil hajný Olda nespočítá, ale ví s jistotou, že právě touto činností získal skvělou kondičku. V pěti začal skákat pod otcovým vedením na sněhových můstcích, v šesti skákal kolem 16 a ve dvanácti kolem 50 metrů. V deseti letech si zlomil při lyžování klíční kost a nic neřekl. Přišel na to doktor až po deseti dnech

věnoval závodní lyžařině. Úsměv na rtech budí vzpomínka na výstroj, na které dobývali první úspěchy. Před válkou kralovaly jasanové lyže. První Huitfeldtovo vázání mělo řemen protažený otvorem v lyži, později se proslavilo Bildsteinovo napínací pero. Nejslavnější sukovité lyže prodával Měčíř za 25 korun. Všechny tyto lyže byly ohromně těžké. Junior Olda

„Vyberte náhodně sto kluků a nabídněte jim, aby skákali na lyžích. Když se jich přihlásí deset, tři z nich utečou z nájezdu. Bylo však šest kluků, kteří tuto nabídku dostali v pěti letech a neodmítli ani jediný. V šesti skákali 15 metrů, ve dvanácti 50 metrů. Byli to Balcarové ze Špindlerova Mlýna.“

bíčky přidělal špagát, aby noha držela, byl od rána do večera. Jezdil sjezd i slalom, netrvalo dlouho a trouf si i na můstek. Později, když se zlepšil, pozvaly ho pražské kluby a on závodil za Český ski-klub a Lyžařský závodní klub Praha. Rozlet nadšených skokanů

do Svatého Petra ve Špindlerově Mlýně. Tatínek dostal místo správce nově budovaného lyžařského stadionu. Jeho synové pak měli řadu příležitostí odporovat mnohé od dospělých a i zahraničních es a střádat v sobě patřičnou touhu k měření sil na sně-

při náhodné prohlídce. Ve třinácti si uřízl na cirkulárce malíček a byl jediný, kdo neomdlel. Do osmnácti sbíral diplomy ve všech lyžařských disciplínách. Vedle rodinných příslušníků mu rádi byli trenéři Slovanu místní tělovýchovné jednoty. Jako člen této TJ se

Osm Balcarů

Osm lyžařů skokanů – otec Oldřich, synové a vnuk: Olda, Josef, Jindřich, Jaroslav, Stanislav a Jiří. Osmý z rodu Balcarů pokračoval Jan, syn Jindřicha.

Začátkem 60. let byli čeští skokanští světovou špičkou. Řady zájemců o tento druh sportu neřídily, právě naopak. Jirka, Jaroslav, Jindra si z důvodu sportovní kariéry prodloužili pobyt v základní vojenské službě. Jako vojáci z povolání skákali

vém můstku skákali Oldřich, Josef, Jindřich a Jaroslav Balcarové. Všichni měli v Čechách i v zahraničí, v tehdejší velmi silné konkurenci, vynikající výsledky. V závodech se umísťovali vždy do první desítky. Na mistrovstvích ČSSR, kdy se sešlo i na osm desítek závodníků, obsazovali bednu vždy do 3. místa. Někteří z bratrů startovali na mistrovstvích světa. Jaroslav získal 4. místo na Olympiádě v Innsbrucku. V zahraničí skákali například v Planici ve Slovinsku, na Hollmenkolenu v Norsku, či na Turné čtyř můstků, které spojují dva závody v Německu (Oberstdorfu a Garmisch-Partenkirchenu) a dva v Rakousku (Innsbrucku, Bischofshofenu).

Na mistrovstvích světa, Jaroslav získal 4. místo na Olympiádě v Innsbrucku. V zahraničí skákali například v Planici ve Slovinsku, na Hollmenkolenu v Norsku, či na Turné čtyř můstků, které spojují dva závody v Německu (Oberstdorfu a Garmisch-Partenkirchenu) a dva v Rakousku (Innsbrucku, Bischofshofenu).

Nejstarší Olda zdědil jméno po tatínkovi. Pomáhal svým rodičům vychovávat své syny. Skákal za Duklu Liberec. Třináct let byl trenérem skokanů. Začátkem 70. let se podílel

Bez maminky Josefy ze Zbiroha by nebylo rodiny Balcarů, nevyrostlo by šest zdatných skokanů na lyžích.

na stavbě lanové dráhy na Medvědině a od té doby je tam dodnes.

Josef zdědil jméno po mamince. Svou životní dráhu spojil se starším Oldou. V létě s ním rybařil, v zimě skákal na lyžích. V šupletu doma mu přibývaly přebornické diplomy v kategorii žáků a dorostenců. Pepík byl velmi dobrý sportovec. Stejně jako Olda skákal za Duklu Liberec. Po té pracoval s tatínkem „na stadionu“ ve Sv. Petru. Odešel žít na Moravu. Bohužel svoji rodinu a bratry už navždy opustil.

Jindra vyrostl ve zdatného chlapíka. Měl výkony, ve sportu by to dotáhl daleko. Ale smůla byla jeho společnicí. Úrazy přerušily definitivně jeho

kariéru. Nyní pracuje u stavební firmy. Spolu s bratrem Jardou jsou pořád aktivní ve sportovních podnicích. Jako zkušení praktici se spolupodílejí na technické organizaci skokanských závodů v Liberci. Jeho syn Jan se potatil. I on skákal za Duklu Liberec, i jemu úraz přivodil konec kariéry.

Jarda začal velmi brzo chodit se svými bratry na skokanské můstky. Brzký začátek pak ve své sportovní kariéře dobře zúročil. Jako žák a dorostenec vyhrával mnoho závodů. „Mami, tak jsem jim to nandál a oni všichni měli umělé skluznice,“ říkával prý po návratu domu a pohledem hladil své „práškačky“.

Jak je vidět na fotografii Pepíka (při závodě v žákovské kategorii z prostředního můstku ve Sv. Petru), lyžařský, resp. skokanský styl se mění. „Ruče vzhůru“ - to už je opravdu historie. Snímky z archivu O. Balcara.

Byl třikrát mistrem republiky v dorostu. V roce 1976 na Olympiádě v Innsbrucku obsadil 4. místo na malém můstku. Kromě skákání byly Jardovým koníčkem motorky. Je vyučen truhlářem, žije v Liberci.

Když se narodil Standa, do postýlky nahlíželi čtyři kluci: Olda (11 let), Pepík (8 let), Jindra (6 let), Jaroslav (3,5 roku). Pohled na bandu, vířící kolem kočárku, v rozhodujícím věku utváření povahy přispěl k tomu, že Standa sice prošel stejnou cestou jako jeho bratři, ale touha vznášet se jako pták nad zasněženou krajinou mu nebyla vlastní. I když stačil být do svých 14 let dvakrát přeborníkem kraje. Standovým koníčkem byly motorky. Vyučil se automechanikem ve Vrchlabí. Pracoval řadu let „na stadionu“ ve Svatém Petru a na Horních Mísečkách. Žije v Praze a věnuje se svému řemeslu.

Nejmladší Jirka se už jako velmi malý statečně hrnul k můstkům. Skákat začal ve čtyřech letech. Úspěšně prošel žákovskou

Otec a synové pod skokanskými můstky.

v Dukle Liberec. Byli na tehdejší dobu opravdu výraznými sportovci. V roce 1968 došlo k historickému závodě o mistra republiky ve skocích na lyžích na Ještědu. Skokanští rozhodčí a zapisovatelé vzpomínají, jak v Liberci museli dávat velký pozor, protože na sedmdesátimetro-

skákal o sto šet na zděděných přírůžných sjezdových lyžích jasankách.

Uplynul dlouhý čas. Ve Špindlerově Mlýně se už dávno neskáče. Otec Balcar zemřel, ale jeho duch kráčí dál... V roce 1986 si Honzík, syn Jindřicha Balcara, poprvé stoupl v Liberci na „patnáctku“, na které nejmenší kluci začínají. A skočil. Tenkrát netušil, že téměř po deseti letech obnovuje slávu krkonošského skokanského rodu, který byl možná světovým unikátem. Netušil to ani jeho táta, ani jeden z pěti strýců. Jen babička se prý nechala slyšet, že si tolik přála, aby měla už ve stáří pokoj... Dědovy geny však byly silnější než všechna přání. Proto popadl osmý Balcar skákání stejně vášnivě, jako většina ze sedmi jeho rodinných předchůdců. Jméno tehdy sedmnáctiletého kluka se rozletělo do celého skokanského světa. Však také 7. března 1996 Jan Balcar, jako vůbec první skokan, překonal na harrachovském mamutu hranici 200 metrů a zařadil tento můstek k dvěma už takto pokřtěným. Ke slovinské Planici a rakouskému Kulmu.

Mekkou českého skokanského sportu se stal Harrachov

V Krkonoších jsou zcela přirozeně dobré sněhové poměry. Využívali toho první lyžaři. Skokanské můstky, nejprve sněhové, se stavěly snad v každé vesnici, dokonce i u bud vysoko v horách. Nejen v počátcích tohoto krásného sportu, ale ještě relativně nedávno stály v Krkonoších desítky skokanských můstků. Je neuvěřitelné, že dnes zůstaly pouze v Harrachově.

Starý Krakonošův můstek v Janských Lázních

První skokanské můstky v Harrachově, stejně jako v dalších horských střediscích byly sněhové. Počátky sportu byly pomalé, jen málo jedinců mělo k dispozici vhodné lyže i další vybavení. Přesto již na začátku 20. století vznikají malé můstky, na nichž se organizují závody. První můstky vznikaly v oblasti Rýžoviště na úpatí Ptačince nebo Plešivce, ale i na Čertáku, kde své akce pořádaly především německé spolky. České obyvatelstvo si pro svoje můstky vyhlídlo oblast Sachrova kopce nebo hušského kopce. Dosahované výkony nebyly dlouhé, víme však, že vítěz skoku v roce 1908 dosáhl na můstku na Ptačinci v místě dnešního vleku délky 14 metrů, což je úctyhodný výkon

i vzhledem k tomu, že do I. světové války se na území Čech nespočítalo dále než 19,5 metru.

S výstavbou opravdových můstků se začíná až ve 20. letech po znovuoobnovení činnosti klubů. Německý Wintersportverein vybudoval svůj velký můstek na úpatí Čertáku v roce 1920. Hlavním iniciátorem stavby byl hoteliér Lambert Erlebach a Kurt Endler. Byl to v tuto dobu největší můstek na území Československa. Celý nájezd byl přírodní a umožňoval skoky okolo 40 metrů. Teufelsbergchanze (nazýván byl „Čertův“ nebo „Dáblův“ můstek) byl několikrát upraven a

klubu se jí nepodařilo opravit. Tím skončily skoky na Ptačinci. Nejdelší skok v oficiálním závodě byl 69,5 metrů (Antonín Bartoň při roce 1935).

Po 2. světové válce se veškery

Josef Slavík s Miloslavem Bělohožníkem pod harrachovským „Mamutem“. Symbolické foto autorů nejnovějšího resp. prvního profilu můstku.

ných lokalit zvítězil severní svah Čertáku. Bylo rozhodnuto, že vedle mamutího můstku bude vybudován ještě můstek P90, K120. S realizací bylo započato v roce 1978. Při zemních pracích bylo přemístěno více než 120 tisíc kubíků zeminy nebo skály. 180 tun vážící nájezdovou věž neunesl žádný jeřáb. Musela být vyzdvížena pomocí kladkostroje na speciální konstrukci.

Oba můstky byly poprvé vyzkoušeny v roce 1980. Stodvacítká 15. ledna a „mamuták“ 7. března. V ještě nedokončeném areálu padl zásluhou Armina Koglera z Rakouska světový rekord 176 metrů. V roce 1983 Harrachov poprvé uspořádal Mistrovství světa v letech na lyžích. Harrachovák Pavel Ploc překonal před 60 tisíci diváky letem 181 metrů světový rekord. Tehdy byl tento můstek nazýván nejmodernějším a nejbezpečnějším na světě. Pak však dochází k odlesnění svahu a několika nebezpečným pádům. Aby získal areál ztracené jméno, byl několikrát přestavován. Byly umístěny větrné bariéry, systém umělého zasněžení. Odrazový stůl posunut dozadu, kompletně změněn profil dopadu, snížena letová křivka a kritický bod posunut na maximálních 185 metrů. V současnosti je mamutí můstek považován za jeden z nejlepších. Podařilo se skvěle uspořádat Světový pohár 2001, Mistrovství světa 2002 a kompletní program letů 2011. Na základě úspěšných akcí se Harrachov stal pevnou součástí kalendáře SP. V sezóně 2011-12 budou 3 závody na můstku HS142, pak dokonce supervíkend, kdy během jednoho týdne proběhnou jak skoky na HS142, tak lety na mamutu.

V roce 2014 se stane Harrachov počtvrté pořadatelem MS v letech na lyžích. Oficiální rekord můstku HS142 drží výkonem 146,5 m Fin Janne Ahonen. Nejdelšího skoku 151 metrů dosáhl při kontinentálním poháru Martin Koch z Rakouska. Rekord mamutího můstku vytvořil při Mistrovství světa 2002 výkonem 214,5 metrů Matti Hautamäki z Finska a při Světovém poháru 2008 jej dokonce dvakrát vyrovnal Rakušan Thomas Morgernstern. Nejdelší let zaznamenal v roce 2011 Simon Aman ze Švýcarska, který si však při dopadu na 215,5 metru hrábl rukama. Celkem se na harrachovských můstcích od roku 1981 uskutečnilo 27 závodů Světového poháru a v letech 1983, 1992 a 2002 Mistrovství světa v letech na lyžích.

Nejmenší areál skokanských můstků v Harrachově Kaml leží nedaleko středu města. Areál byl v provozu téměř 30 let. Pravidelně se zde konaly letní i zimní soutěže, v posledních letech známý Kaml cup. Povodeň v létě 2006, která odnesla část mostu a poškodila můstek, uspíšila dlouhou očekávanou rekonstrukci. Na podzim 2007 mohli naši nejmenší otestovat tři nové můstky K26, K18 a K10 pokryté novou finskou hmotou, nerezovou stopou na nájezdech, novým rozvodem vody i umělým osvětlením. V roce 2010 přibyl pro předžáky můstek K8. Dnes má Harrachov celkem 9 skokanských můstků.

Text: Josef Slavík a Stanislav Slavík
Fotografie: archiv Vydavatelství Gentiana Jilemnice

vyrostl

vedle něj

i malý žák

kovský můstek.

Konal se tu mnoho významných závodů včetně Mistrovství HDW v roce 1924, 1930 a 1936, Sude-

toněmecké mistrovství v roce 1937, závody o Štít Čertáku (Teufelsbergläufe) v roce 1938 a Mezinárodní závody v roce 1939. Oba můstky měli dřevěnou konstrukci bubnu, nájezd zůstal přírodní.

V roce 1922 bylo rozhodnuto u příležitosti Kongresu FIS v Praze uspořádat velké mezinárodní závody, tzv. Kongresové závody, v Novém Světě v Harrachově. Pořadatelem byl určen LTBK Nový Svět. Bylo okamžitě započato

s hledáním místa. Prostor Sachrova kopce, kde doposud klubové můstky stávaly, byl nevhovující. Byla vybrána lokalita skalní stěny na severním úpatí Ptačince (v místě stávajícího parkoviště u cesty k bývalým dolům). Svah byl vykácen a upraven terén. 10.12.1922 byl můstek slavnostně najet Koldovským. Vedle něj je malý cvičný, nalevo tribuna pro obecenstvo, napravo pro soudce. Na nájezdu budka pro startera, u dojezdu pro správců můstku. Všechna místa spojená telefonem. V létě 1923 byl přestavován, prohlouben nájezd a postavena i malá nájezdová věž. Ačkoliv byl můstek zpočátku chválen jako nejlepší, stále se nepodařilo ho vybudovat ke spokojenosti. V roce 1928 bylo rozhodnuto o stavbě můstku nového. K realizaci došlo v roce 1930 dle projektu Karla Jarolíma. Tento „Svazový“ můstek vyrostl asi o 200 metrů výše (v prostoru dnešního bowlingu). Byl dobrý, avšak větrný. Nejdelší skoky byly dosaženy okolo 70 metrů. V roce 1937 spadla prostřední část dřevěného nájezdu a i přes snahu

Mistrovství světa juniorů. Od roku 1998 je můstek pokryt umělou hmotou a keramickou nájezdovou stopou. V březnu 2002 a opět 2011 se na všech třech můstcích konalo Mistrovství světa veteránů. V roce 2003 se dočkal přestavby prostřední můstek K70. Zreživilá nájezdová věž byla nahrazena delším přírodním nájezdem. Všechny tři můstky mají nový, moderní profil, navržený Josefem Slavíkem. Jako jedny z mála v ČR odpovídají přísným bezpečnostním pravidlům FIS.

V roce 1970 při zasedání FIS se rozhodlo o výstavbě šestého mamutího můstku, v zemi východního bloku. Tehdejší SSSR se vzdal ve prospěch Československa. Po diskusích o umístění (v úvahu připadaly Vysoké Tatry a Krkonoše) byly zvoleny Krkonoše. Nejprve se diskutovalo o Svatém Petru ve Špindlerově Mlýně. Po dlouhých diskusích padla volba na Harrachov. Původní projekt směřoval do Rýžoviště, avšak ochránáři chtěli více variant. Z navře-

a dorosteneckou kategorií. Nejstarší Olda mu dělal trenéra. Šest let skákal za Duklu Liberec. Pracoval

Skokanský areál ve Špindlerově Mlýně.

„na stadionu“ ve Sv. Petru pod svým tátou. Otec Olda byl v areálu zaměstnaný ještě i na zasloužilém odpočinku, do roku 1994. Jirka se věnoval technickému servisu, upravoval sjezdovky, skokanské můstky. Žije ve Špindlerově Mlýně, má rodinný penzion. V zimě pracuje ve Skiareálu Šp. Mlýn, jezdí s rolbou, v létě ho potkáte v lese jako lesního dělníka.

Oldřich Balcar ml. vzpomíná: „Nikdy, a zejména po válce, rodiče neměli moc peněz. Sháněli nám starší věci, ani kousíček výstroje kluci nikde nedostali. Nejmenší začínali na tom, co zbylo po nás. Já měl pět let sjezdovky, na kterých jsem i skákal. Jezdili jsme v holínkách a kandahár jsme měli přivázaný špagátky. Nejednou se na nájezdu utrhla lyže. Kluci, kteří dnes jezdí a skáčí, nemají ani ponětí, jak se před padesáti lety závodilo.“
Skákat či létat z mamutího můstku není žádná selanka. Dnešní skokani jistě nemají příliš odlišné pocity s těmi, kteří skákali před padesáti lety. Jak je to s formou a strachem, svěřil se Oldřich Balcar: „Musíte mít jistotu, že vám to jde, že se daří. To je dobrá forma. Pak jde strach stranou. A když strach přijde, je třeba se soustředit na výkon. Tím se strach odbourá. Jak jste v nájezdové stopě, je rázem pryč. Soustředit se, včas se odrazit... a pak zase ve vzduchu, zvláště při letu z mamutího můstku, je několik vteřin, aby se strach vrátil, ale při soustředění na dopad ho zaženete.“

Skokanské můstky v Krkonoších

Dokončený nový areál ve Špindlerově Mlýně – Svatém Petru

V historii skoku na lyžích v Československu patří k nejvýznamnějším střediskům **Špindlerův Mlýn**. První můstek zde byl v roce 1905 na louce u hotelu Esplanade. V roce 1906 se na něm skočilo 16,5 m. Další malý můstek stával od roku 1920 v Milscherloch. V letech 1934–35 byl postaven podle projektu arch. Jarolíma Masarykův můstek u Dívčích lávek. Němci mu říkali Elbgrundschanze. Byl otevřen v roce 1936. Při prvních závodech skočil nejdále mladý

Trénink na žacléřském můstku v roce 1958

Japonec Iguro 81 metrů. Tehdy to byl největší můstek na našem území. Při Mistrovství Německa v roce 1941 skočil nový rekord můstku 81,5 metrů Sepp Bradl.

V roce 1906 byl postaven první můstek Klausengrundschanze **ve Svatém Petru** ve Špindlerově Mlýně. V roce 1940 byl zvětšen pro mistrovství Německa ve skoku 1941 (skákal se na obou můstcích ve Špindlu). Můstek byl tehdy přestavěn na 60–65 m. Poslední závody – Mistrovství německé mládeže – se konaly v únoru 1942. Po válce se veškerý skokanský sport ve Špindlerově Mlýně přestěhoval do Svatého Petra. V roce 1947 byl vypracován projekt na můstky P 16, P 28, P 50 a P 72. V roce 1953 byl dokončen i největší z nich. Konstrukce i tribuny pro rozhodčí byly ze dřeva. Na všech můstcích se pravidelně konalo mnoho závodů mládeže i dospělých. Na můstku P 72, K 86 se též po mnoho let konaly mezinárodní závody, v sedmdesátých letech byl můstek součástí Mezinárodního týdne skoků, poté Turné Bohemia. Na skocích ve Špindlu měla velkou zásluhu početná rodina Balcarů, která bydlela přímo pod můstkem. V roce 1969 vypracoval arch. Jarolímek projekt na mamutí můstek P 120, K 170, který měl ve Svatém Petru stát. Po dlouhých diskusích byl nakonec mamutí můstek postaven

v Harrachově. Ve Špindlerově Mlýně byly můstky nahrazeny sjezdovkami.

Ve Vysokém nad Jizerou byly první skoky již v roce 1899. V roce 1906 skočil Votoček 14,5 m s pádem, Slavík 13 m. **Můstek na Trčínských vrších** byl postaven v roce 1914, skákal se až 23 m, nájezd měl sklon 16°, délku 47 m, dopad 15°, hrana dlouhá 6 m, sklon 0°. Skákalo se zde až do 30. let, kdy nejdlejší skoky měřily přes 30 m. **Můstek u Vojákovy Mlýna** byl postaven ve 20. letech. Měl dřevěnou konstrukci včetně bubnu, v roce 1928 zde Vrána skočil 31 m, v roce 1931 Bartoň 40 m. Největší skokanský areál **ve Vysokém nad Jizerou** byl v Šachtách. Projekt můstku, vytvořený arch. Karlem Jarolímekem, doznal několika změn. Konečný projekt zpracoval Josef Zita. Stavba byla zahájena v roce 1947. Nájezd byl 33 m vysoký a 80 m dlouhý. První závody zde proběhly v roce 1951, Lenemayer skočil 66 m, v roce 1965 skočil Hubač 84 m, Doubek 87,5 m. V roce 1965 zpracoval Josef Zita ještě projekt na můstek K 110. V roce 1952 byl postaven můstek P 40, K 54 s ocelovou konstrukcí nájezdu a tribunou. Konalo se na něm mnoho závodů až do osmdesátých let, stejně jako na malém můstku P 17, K 25, který byl postaven v roce 1974. V současné době je areál, bohužel, mimo provoz.

V Jablonci nad Jizerou po roce 1900 stával můstek s dřevěným stolem na jihozápadní straně poblíž Jizery. V roce 1925 se uskutečnily první závody, nejdál skočil Bim 25 m. Již v roce 1926 proběhla přestavba

můstku. Na malém můstku bylo dosaženo skoku 29 m, na velkém, provizorně upraveném, skočil nejdále Vrána 39 m. V roce 1929 skočil nejdále Hnyk 43 m, Vrána 47 m s pádem. V roce 1945 arch. Jarolímek vypracoval projekty na nové můstky P 40, K 48 a P 48, K 56 s pětmetrovým

bubnem, měl je stavět DSO Kolora.

Rokytnice nad Jizerou – První sněhový můstek Sahlenbach byl postaven v roce 1913 a umožňoval skoky okolo 30 m. Takových můstků bylo v Rokytnici více: Telke (letní strana), Schweinsberg (u koupaliště), Alten Welt (Horní Rokytnice), Müllersberg (Sahlenbach). Počátkem 20. let byl postaven opravdový můstek s dřevěnou nájezdovou věží, Leithe Schanze. Na něm se skákalo přes 40 metrů. Po válce byl postaven můstek poblíž dnešní sportovní haly na severozápadním svahu. Měl dřevěný nájezd, buben a tribunu. Patřil Sokolu Rokytnice. V roce 1947 se zde konaly Zimní sletové hry dorostu, nejdál skočil Jebavý 40 m. V roce 1955 byl můstek přestavěn brigádnicky podle projektu Josefa Zity. Ještě v padesátých a šedesátých letech se na něm konaly pravidelné závody.

Pod Voseckou boudou stával

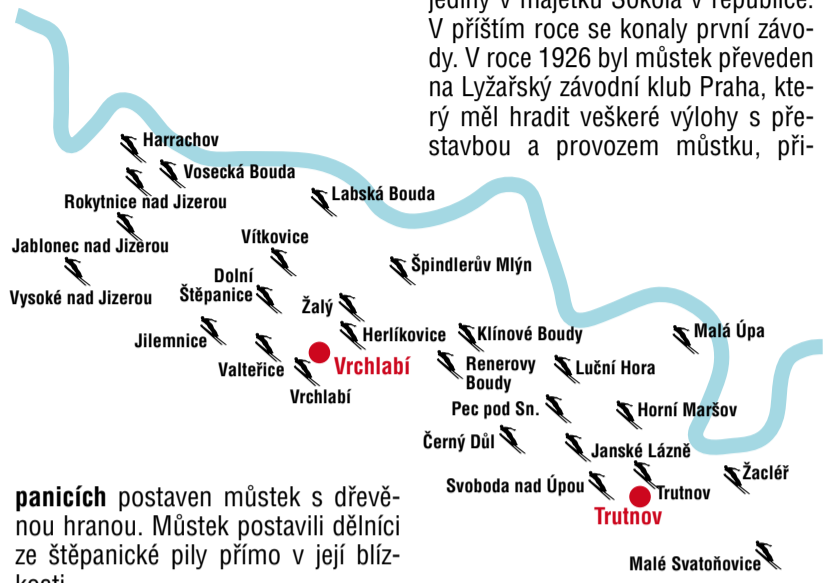
Harrachov – Pohár Kongresového můstku v roce 1925

v 50. a 60. letech malý tréninkový můstek. Jezdili sem trénovat především skokani z Harrachova, v době, kdy ještě dole neležel sníh.

Skokani, kteří jezdili na hřebeny hor za lepšími sněhovými podmínkami, si na Labské boudě vybudovali přírodní můstek. Nazvali jej v tehdejší době populárním názvem Můstek míru a přátelství. Arch. Jarolímek na tento můstek P 25 zpracoval projekt v roce 1946.

Dva můstky stávaly ve středu **obce Vítkovice** na východní straně. Větší z nich (P 33, K 42) měl dřevěný nájezd, dojezd vedl přes potok. Menší měl parametry P 20, K 29. Lyžařský

areálek spravoval Sokol Kapnar Vítkovice. Zásluhu na provozu měl pan učitel Kožíšek. V roce 1955 se pod tíhou sněhu zřítily buben a dřevěná nájezdová věž. Od té doby se skákalo na přírodních můstcích. Podle návrhu Hegenbartha Steffense byl v roce 1897 v **Dolních Ště-**

panicích postaven můstek s dřevěnou hranou. Můstek postavili dělníci ze štěpanické pily přímo v její blízkosti.

Můstek na Chmelnici vybudoval v roce 1922 stavitel K. Matějka podle můstku Klosters ve Švýcarsku. Můstek byl situován severovýchod-

jediný v majetku Sokola v republice. V příštím roce se konaly první závody. V roce 1926 byl můstek převeden na Lyžařský závodní klub Praha, který měl hradit veškeré výlohy s přestavbou a provozem můstku, při-

čemž Valteřice zde mohly trénovat a pořádat závody. Zároveň byl předělán na skoky přes 30 m. V roce 1927 se závodů zúčastnilo 54 závodníků. Nejdlejšího skoku dosáhl Svendsen 28,5 m a s pádem 34 m. Kolem roku 1900 byl asi na 30 m můstek v Horním **Vrchlabí** (Hölle). Další Am Oberen Rotterwehr na 45–50 m. Ve 20. – 30. letech zde probíhaly závody pod hlavičkou HDW. V 50. – 60. letech spravoval Sokol AZNP Vrchlabí můstek o normovém bodu 36 a kritickém bodu 43 m. Konávaly se na něm veřejné závody.

Dva můstky německého HDW Am Plattenberg a Am Friessberg stávaly v blízkosti **Klínových Bud**. Oba umožňovaly skoky okolo 40–45 m. První z jmenovaných můstků byl též nazýván po Quido Rotterovi, předsedovi krkonošské oblasti HDW.

Ve 20. – 30. letech bývaly na **Rennerových Boudách** závody HDW, též pro mládež. V roce 1930 vyhrál Josef Burkert nejdleším skokem 28 m. **V Peci pod Sněžkou** stával můstek v Obřím dole. Původně se mu říkalo Grünbachschanze, později podle nejslavnějšího místního lyžaře Gustla Berauer Schanze. Skákalo se okolo 60–65 metrů a zdejším závodům se

zúčastnil Birger Ruud. Kromě tohoto byl v Peci ještě jeden, P 52, který patřil Svazu lyžařů.

Po válce se skákalo na cvičném, vysokoškolském můstku u cesty k **Richtrovým boudám**. Můstek měl dřevěnou nájezdovou věž a byl celý skrytý v lese, normový bod byl 26 m. **V Malé Úpě** byl v roce 1932 postaven můstek Jaromirschanze-Brückengraben. Franz Wende na něm skočil

Můstek na Kozinci v Jilemnicích měl nájezd 13 m, normový bod 24 a kritický 28 m. Závodilo se tu už ve 20. letech. V roce 1914 byl zpracován projekt na můstek pro ČKS Ski od architekta Frýdy. V 60. a 70. letech se skákalo na malém můstku přímo ve městě poblíž kluziště Za lázněmi. Můstek měl ocelovou nájezdovou věž a byl postaven podle projektu Josefa Zity. Konstrukce do dnes stojí, stráž je ale celá zarostlá.

Čs. Skiklub Praha postavil na **Žalém** můstek v roce 1925. V roce 1927 měl nejdlejší skok Franz 16,5 m, později Hevák 24,5 m. V roce 1937 byl vyprojektován velký, 80 metrový můstek HDW Am Engelsberg, který měl stát na úpatí Žalého. Ovšem vzhledem k vypuknutí války k tomu nedošlo.

V roce 1923 postavil ve **Valteřicích** místní sokol první můstek, v tu dobu

onoších

přes 60 m. V 70. letech nebyl dokončen v horní části Malé Úpy můstek P 52. Již před válkou měl HDW ne daleko od obce **Horní Maršov** svůj cvičný můstek, který byl celý přírodní. Nejdelší skoky nepřesahovaly 30 metrů. V 50. letech stával asi 1 km od středu obce na severovýchodním svahu skokanský sokolský můstek Textenu Horní Maršov P 42.

První můstek v **Janských Lázních** byl postaven již během dvacátých let. Krakonošův můstek byl pod vedením mistra skokana A. Bergera přestavěn a označován za prvotřídní. Nájezd byl 20 m vysoký, stůl 8 m dlouhý. V roce 1925 se zde konaly Středoevropské závody FIS, které byly později uznány jako MS. Na startu se sešlo 156 skokanů, závod sledovalo 12 tisíc diváků. První čestný skok předvedl Berger a skočil 40 m. Nor Ljungmann skočil 49 m, ale mimo konkurenci. V roce 1927 na Rubezahl-Schanze dosáhl nejdelších skoků Wende,

do sedmdesátých let. 29. ledna 1927 se v **Trutnově** uskutečnily první skoky na můstku Lind-

wurmschanze. Každoročně se zde konaly závody do poloviny 30. let. O rok dříve, 10.1.1926, byl slavnostně otevřen nový můstek HDW Am Kriebnitz na stadionu, který byl na skoky až 55 m. Pod hlavičkou HDW se zde konaly závody až do války. Koncem 50. let byl dán do užívání moderní můstek P 47, pokrytý umělou hmotou. Měl ocelovou nájezdovou věž i tribunu rozhodčích. Dojezd byl přímo na fotbalový stadion. Ve své době to byl jeden z našich nejmodernějších můstků. Při otevíracích závodech skočil nej dále D. Motejlek 53 metrů. K můst-

Skok na starém německém můstku s Rokytníci v pozadí

54 a 55 m. V roce 1931 se zde konalo Mistrovství republiky, v roce 1939 Mistrovství HDW. Poslední německé závody byly v roce 1944. Po válce byl starý můstek obnoven a skákalo se zde pravidelně až do 50. let. V roce 1956 dokončena přestavba podle projektu arch. Jarolímků, nájezd byl 45 m dlouhý, výška 20 m, sklon 35°. V letech 1956–65 se skákalo o Tyršův štít.

První můstek na **Kraví hoře ve Svobodě nad Úpou** byl postaven v roce 1907. Jednalo se o malý, přírodní můstek, který byl každoročně obnovován. Po válce se skákalo na můstku u silnice do Janských Lázní na severním svahu. Můstek byl sokolský a vlastnily ho Úpské papírny. Normový bod byl 40 m. V roce 1951 proběhla přestavba, skákalo se až

ku P 47 později přibyl můstek P 18, též s hmotou.

V Žacléři se v roce 1929 skákalo na můstku na Poláku (Am Pohlberg). Byl s dřevěným nájezdem na skoky 50 – 55 m. Skákali tu Němci i čeští sokolové. Po válce byl postaven můstek s dřevěnou věží v Prkeném dole. Stavěli ho horničtí učni s členy TJ Baník Žacléř, financoval důl Jan Šverma. První závod o Hornický kahan se konal v zimě 1953. Později se zde pravidelně konaly závody o Křišťálový pohár (54–67), o Štít města Žacléře a o Pohár Elektroporcelánu Žacléř. Tyto čtyři závody zde byly každý rok. Můstek byl v provozu až do roku 1970. Rekord drží Drahoš Jebavý výkonem 54 m.

Kromě popsaných můstků Karel Jarolímek vyprojektoval můstky P35 na **Benecku** v roce 1936, P35 na **Fučíkových Boudách** v roce 1951, P35 v **Havlovicích** v roce 1945, P40 v **Martinicích**, P35 v **Poříčí u Trutnova** a mnoho dalších.

Text: Josef Slavík a Stanislav Slavík
Fotografie: archiv Vydavatelství Gentiana Jilemnice

Což takhle běžky v Podkrkonoší?

Máte rádi krásnou zimní přírodu, méně náročné trasy? Zavítejte do Podkrkonoší. Pro milovníky sjezdovek není problém si „odskočit“ na svah, protože všechny běžecké stopy se nacházejí mezi jednotlivými zimními středisky. Běžecké udržované stopy nejsou dosud značené v terénu, avšak jsou částečně zakreslené do map. Dovolte, abychom vám jich pár nabídli:

Kolem Zvičiny

Běžecké stopy okolo nejvyššího bodu Zvičiny mají dlouhou tradici. Jsou udržované v úseku od sjezdovky směrem po vrstevnicích kolem vrcholu Zvičiny až do Dolní Brusnice ke spodní části Brusnické sjezdovky, kde je možné nabrat síly v restauraci hotelu Pod Zvičinou. Dále pak propojují obce Zvičina (vrchol) a Třebihošť. Provozovatel lyžařského areálu zajišťuje úpravu běžecké stopy také sněžným skútreem z obce Mostek přes Horní Brusnici na vrchol Zvičiny a v okolí vrcholu. Na údržbě se podílí též skútr provozovatele sjezdovky v Dolní Brusnici.

Pecka a okolí

Za vhodných sněhových podmínek se do okolí Městýse Pecka můžete

na běžkách vydat dvěma trasami. Od sjezdovky na Pecce lze využít tu s názvem „Krkonošská“ - jižním směrem na Krkonošskou vyhlídku a zpět. Je osmikilometrová. (Pecka, Krkonošská vyhlídka, Horní Javoří, nad Arnoštov, Bukovina u Pecky, Pecka). V Bukovině u Pecky je možné se napojit na trasu do Lázní Běláhrad přes Brtev a zpět. Můžete také absolvovat trasu K Červenému kříži - severovýchodním směrem a zpět. Celková délka je 11 km. (Pecka, U Borovničky, Vidoniče objíždíme po západní straně, přes Červený vrch po lesních cestách k Červenému kříži a zpět). Na ni se napojují trasy do Borovnice. Další udržovaná stopa míří z města Lázně Běláhrad k obci Přibyslav. Stopa směrem k Šárovcově

Lhotě je udržována bez záruky.

Královédvorsk

Oblast láká krásnou přírodou v okolí řeky Labe. Momentálně tu nejsou značené žádné běžecké trasy, běžkaři si stopy vyšlapávají sami. Je to krajina vhodná pro ty, kteří si rádi chodí po vlastní trase. Doporučujeme okolí města Dvůr Králové nad Labem, nebo směr Bílá Třemešná.

Ludmila Škvrňová

Lyžařské běžecké tratě v okolí Žacléře

Upravované tratě pro milovníky klasické bílé stopy v žacléřských osadách Bobr a Černá Voda jsou nenáročné, vysloveně relaxační okruhy, které na sebe vzájemně navazují a dají se snadno propojit.

Jeden z možných nástupů je pod Žacléřským hřbetem zvaným Polák u Tírbaru ve výšce 645 m n. m. Stopa vede k severu a mírně klesá (2,5 km) až ke státní hranici s Polskem 600 m n. m. Po pravé straně směrem k východu se rozkládá osada Bobr, založená Kryštofem z Gendorfu v r. 1565. Cestou k můstku (1,5 km) podél státní hranice narazíte na odbočku k restauraci a penzionu Krakonoš 1 km. Rovně vede trasa k můstku přes Boberský potok a navazuje na 4 km okruh pod Růžovým páloučkem 626 m n. m. Tudy procházela stará zemská cesta, po které v r. 1628 odcházeli do exilu Čeští bratři v čele s J. A. Komenským. Trasa pak klesá až k rozcestí v Černé Vodě. Zde navazuje na další 5 km okruh osadou, rozkládající se v mírně zvlněné krajině s krásným výhledem k Vraním horám.

Osada Černá Voda byla založena také podnikatelem Kryštofem z Gendorfu. Během Slezských válek zde několikrát tábořila Pruská vojska se svým velitelem, králem Friedrichem II. Až do konce II. světové války měla tato samostatná prosperující obec i vlastní školu. Na konci Černé Vody se můžete rozhodnout, zda se vrátíte po okruhu, nebo

budete pokračovat dále směrem do Královce 2 km. Motivací může být i pochoutka v restauraci Královecký kohout, či U Černého koně. Poslední 3 km okruh je upraven západně pod železniční tratí Žacléř - Lampertice. Nástup do stopy je naproti firmě Koster za žacléřským nádražím. Trasa je propoje-

na s ostatními. Zimní romantika s krásnými výhledy a zdravým pohybem vám dá zapomenout na každodenní shon a příjemně vás vyladí. Mapku zmíněných běžeckých tratí obdržíte v Turistickém informačním centru na Rýchorském náměstí v Žacléři.

Daniel Mach

1 Areál Skiport Velká Úpa

Nadmořská výška: 708-1060 m
Počet lanovek/vleků: 1/4
Sjezdové tratě: 3.2 km
Běžecské tratě: 5 km
Převážná kapacita: 4 100 os./hod.

Lyžařský areál Skiport - Velká Úpa se nachází na hlavní komunikaci mezi Trutnovem a Pecí pod Sněžkou. Příhodná jihozápadní orientace, vlnovitě členitý profil s ostrůvky lučního porostu, remízky a množství nahodile rozsetých horských bud činí z areálu příjemné prostředí nejen pro skalní lyžaře, ale především pro fajnšmekry, požitkáře, ale i rodiny s dětmi. Pro noční lyžování je osvětlena sjezdovka u vleku Modřín. Jedna jízdenka platí pro všechny vleky a lanovou dráhu. Díky kreditnímu systému získáte časově neomezenou bodovou jízdenku. Kredit budete čerpat, kdy sami budete chtít. Zakoupit můžete i Ski-Pasy, které platí zároveň v lyžařském areálu Ski Pec. Oba areály jsou spojeny bezplatnými Skibusy, které jezdí na trase Trutnov – Pec pod Sněžkou.

Nejbližší upravované běžecské trasy:
Pěnkavčí Vrch – 5 km

Upravovatel: Sdružení provozovatelů lyžařského vleku Pěnkavčí vrch

2 Arrakis Žacléř Prkenný Důl

Nadmořská výška: 570-830 m
Počet lanovek/vleků: 0/4
Sjezdové tratě: 5.1 km
Běžecské tratě: 28.8 km
Převážná kapacita: 3000 os./hod.

Lyžařský areál v Prkenném Dole leží na nejvýchodnějším okraji Krkonoše u města Žacléř. Disponuje prostornými sjezdovkami všech typů obtížnosti. Dětské výukové hřiště je umístěno nedaleko. V místě je bezplatné parkoviště. Krásná nedotčená příroda nabízí svá kouzla i vyznavačům běžecského lyžování. Hlavním terénem je hřeben Rýchor s napojením na Krkonošskou lyžařskou cestu u Rýchorské boudy.

Nejbližší upravované běžecské trasy:
Žacléř – Rýchorská bouda – Horní Maršov – 9 km, Lysečinská bouda – Rýchory – 7.8 km, Trutnov – Rýchory – 12 km.

Upravovatel: Správa Krnap

3 Lyžařský vlek Pěnkavčí vrch

Nadmořská výška: 1000 m
Počet lanovek/vleků: 0/1
Sjezdové tratě: 0.5 km
Běžecské tratě: 5.8 km
Převážná kapacita: 600 os./hod.

Areál lyžařského vleku Pěnkavčí vrch se nachází v lokalitě Velká Úpa, v poměrně klidné části východních Krkonoš. Dostupný je z horní stanice lanové dráhy Portášky směrem k boudě JANA. Lokalita je určena především pro rodinné lyžování a snowboardisty. Zajímavé jsou panoramatické rozhledy na hřebeny Krkonoš. Pro příznivce běžek je v zimní sezóně udržován značený běžecský panoramatický okruh okolo Pěnkavčího vrchu v celkové délce 5 km, který je součástí projektu Krkonošské lyžařské cesty. Běžecský okruh nechá vychutnat milovníky tohoto sportu klidem, krásou této části Krkonoš a výhledy na Pomezí boudy, Sněžku a Černou horu.

Nejbližší upravované běžecské trasy:
Pěnkavčí Vrch – 5 km

Upravovatel: Sdružení provozovatelů lyžařského vleku Pěnkavčí vrch

4 Prkenný Důl Family Ski Park

Nadmořská výška: 600 - 700 m
Počet lanovek/vleků: 1/2
Sjezdové tratě: 1 km
Převážná kapacita: 1600 os./hod.

Středisko bylo vybudováno na cca 11 hektarech jako lyžařský park pro začínající a mírně pokročilé lyžaře, rodiny, školy a výcvikové skupiny. Lyžuje se na 250 m široké stráni, která je rozdělena na dvě tratě, mezi kterými je vystavena trasa na lehký ski-cross. Sjezdovka je večer osvětlena, s možností umělého zasnežení a pravidelně rolbou upravovaná. Pro nejmenší je připravena malá sjezdovka s lanovým vlekem a pohyblivým pásem, která je večer také v provozu, zajímavou atrakcí je snowtubing. Osmimístní skibus zajišťuje dopravu na trase Trutnovsko.

Nejbližší upravované běžecské trasy:
Žacléř – Rýchorská bouda – Horní Maršov – 9 km, Lysečinská bouda – Rýchory – 7.8 km, Trutnov – Rýchory – 12 km.

Upravovatel: Správa Krnap

5 SKI areál Herlíkovice a Bubák

Nadmořská výška: 540-1019 m
Počet lanovek/vleků: 2/7
Sjezdové tratě: 12.4 km
Běžecské tratě: 28 km
Převážná kapacita: 7100 os./hod.

Moderní skiareál Herlíkovice leží 3 km od města Vrchlábí. Je vybaven snow-fun parkem, měřeným slalomem, umožňuje večerní lyžování. Nabízí dětský park s pojízdným kobercem, kolotočem a dalšími zábavními prvky. Permanentka ze skiareálu Herlíkovice je platná i v areálech Šachty - Vysoké nad Jizerou, Kamenec - Jablonec nad Jizerou, Kašperské Hory a Kozinec. Parkování zdarma je pro více jak 450 automobilů. Doprava skibusem je zřízena z Prahy, Jičína, Kolína, Nymburka, Poděbrad a dalších měst.

Nejbližší upravované běžecské trasy:
Křížovky – Rovinka – Horní Mísečky – 14 km – trasa č. 2
Závodní běžecské tratě Benecko

Upravovatel: Skiareál Herlíkovice, Hančův sportovní klub Benecko

6 Ski areál Luisino údolí - Dolní Dvůr

Nadmořská výška: 750-860 m
Počet lanovek/vleků: 0/2
Sjezdové tratě: 0.9 km
Převážná kapacita: 1900 os./hod.

Středisko leží v srdci Krkonoš mezi obcemi Dolní Dvůr a Strážné. Lyžařské svahy střední náročnosti pro sjezdové lyžování a snowboarding, jsou vhodné i pro rodiny s dětmi (stupeň červená a modrá). V areálu je k dispozici zdarma připojení k internetu WIFI. Neplacené parkoviště s dostatečnou kapacitou. Pro zájemce z okolí nad 15 osob je zajištěna přeprava skibusem zdarma. Nutno objednat telefonicky.

Nejbližší upravované běžecské trasy:
Vrchlábí – Strážné – U Krásné Pláně – 13 km – trasa č. 4
Tetřeví Boudy – Hříběcí Boudy – 14 km – trasa č. 7

Upravovatel: Obec Strážné, MEGA PLUS s.r.o.

7 Ski areál Vrchlábí Kněžický vrch

Nadmořská výška: 550 - 710 m
Počet lanovek/vleků: 1/3
Sjezdové tratě: 6.7 km
Běžecské tratě: 50 km
Převážná kapacita: 4500 os./hod.

Lyžařské středisko se nachází západně od města Vrchlábí na obchvatu směrem Špindlerův Mlýn. Středisko je ideální pro rodiny s dětmi. Vybaveno je snowparkem. Přístupné z parkoviště.

Nejbližší upravované běžecské trasy:
Křížovky – Rovinka – Horní Mísečky – 14 km – trasa č. 2
Vejsplachy – Kněžický vrch – okruh Kněžice Valteřice – 15 km.

Upravovatel: Skiareál Herlíkovice, TJ SVS Krkonoše, Vancl sport

8 Fun Park Sněhulák

Nadmořská výška: 695-765 m
Počet lanovek/vleků: 0/3
Sjezdové tratě: 1.3 km
Běžecské tratě: 8 km
Převážná kapacita: 1150 os./hod.

Zimní středisko určené dětem a lidem s duší dítěte. Nachází se na úpatí vrcholu Žalý nedaleko města Vrchlábí. Nabízí např. nejdelší snowtubing v Krkonoších, adrenalinovou novinku airboard, ale i běžecské tratě s výhledem na východní Krkonoše.

Nejbližší upravované běžecské trasy:
Křížovky – Rovinka – Horní Mísečky – 14 km – trasa č. 2
Vejsplachy – Kněžický vrch – okruh Kněžice Valteřice – 15 km.

Upravovatel: Skiareál Herlíkovice, TJ SVS Krkonoše, Vancl sport

9 Skiareál Strážné

Nadmořská výška: 800 m
Počet lanovek/vleků: 0/4
Sjezdové tratě: 1.9 km
Běžecské tratě: 50 km
Převážná kapacita: 3500 os./hod.

Strážné je moderní lyžařské středisko, leží 6 km od Vrchlábí směrem na Špindlerův Mlýn. Má sjezdovky všech stupňů obtížnosti. Zákazníkům je nabízena díky vybavení čtečkami čipových karet široká škála jízdenek, počínaje jednotlivou jízdou, až po celosezonní skipas, ale i bodové či časové jízdenky. Pro nejmenší je dětský vlek „provázek“ a velmi mírný cvičný svah v těsném sousedství modré sjezdovky. Pro další sportovní aktivity je připraven snowtubing, freestyle snowpark vybavený osvětlením pro večerní jízdy. Běžecské stopy začínající ve Strážném jsou napojeny na Krkonošskou lyžařskou cestu. Pro parkování jsou dvě placená parkoviště, vybavená kamerovými systémy a 24 hod. dohledem. V katastru území obce Strážné lyžaře přepravuje zdarma skibus.

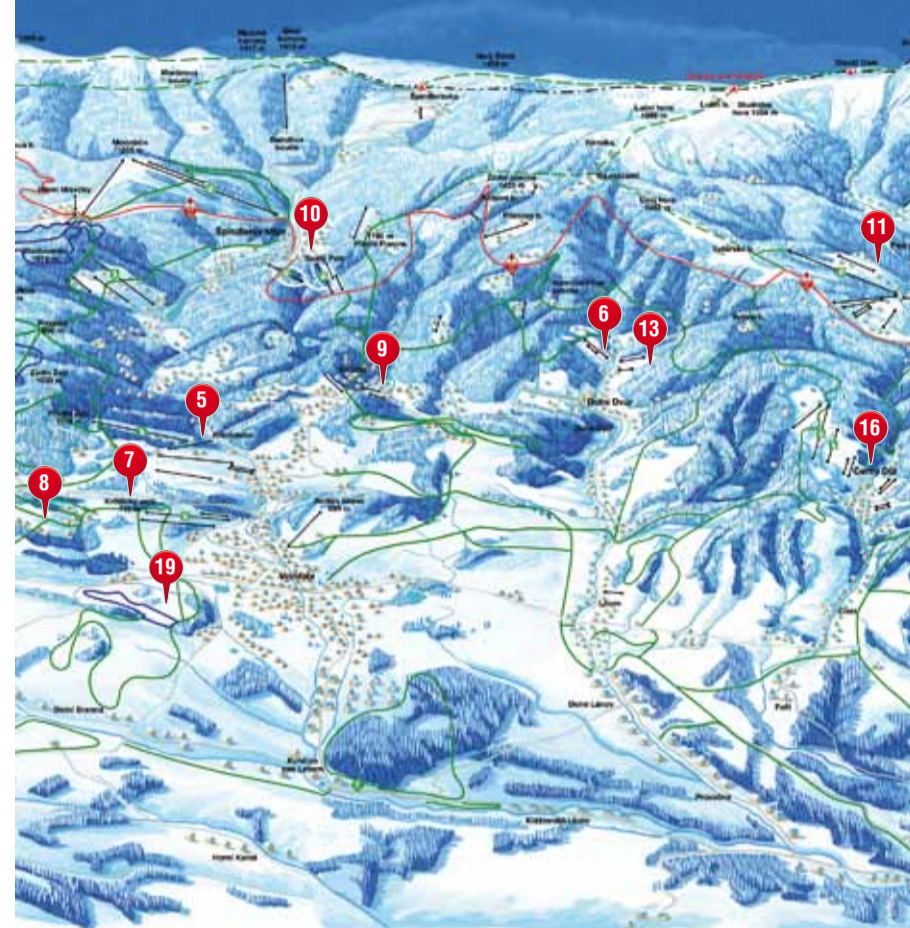
Nejbližší upravované běžecské trasy:
Krkonošská lyžařská magistrála – v úseku U srubu – Klínovka – Friesovy boudy – křížovatka nad Lahrovými boudami – po Zinneckerovu strouhu – 12 km Vrchlábí – Strážné – U Krásné Pláně – 13 km (Trasa č.4)

Upravovatel: Obec Strážné

10 Skiareál Špindlerův Mlýn

Nadmořská výška: 715-1310 m
Počet lanovek/vleků: 5/11
Sjezdové tratě: 25 km
Běžecské tratě: 80 km
Převážná kapacita: 20 000 os./hod.

Lyžařský areál Sv. Petr, Labská, Medvědí, Hromovka, aj. ve Špindlerově Mlýně, nacházející se 120 km severně od Prahy, má vynikající podmínky jak pro sjezdové, tak běžecské lyžování i snowboarding. Středisko Horní Mísečky je položeno v klidné oblasti. Svou atmosférou je vhodné pro rodinnou rekreaci. Závodní i standardní běžecské tratě patří k nejlepším v ČR a jako jediné leží v nadmořské

Krkonošská lyžařská magistrála

Trasa doporučená duchovním otcem magistrály Bohumilem Zemánkem, pro dnes zvolna mizející druh běžkařských tradic, nesoucích v batozích celý svůj dům, začíná v jedné z kolébek klasického lyžování v Harrachově v nadmořské výšce 700 metrů. Sedmdesátjedna kilometrů dlouhou cestu, určenou spíše zkušeným a fyzicky zdatným lyžařům, lze rozdělit do etap. Slabší lyžaři ať raději volí pouze některou část Krkonošské magistrály s nástupy např. u horní stanice rokytnické lanovky na Lysou horu. Zimní středisko nabízí moderní zařízení, která vyvezou turisty do výšky 1312 metrů nad mořem. Odtud je, za dobré viditelnosti, nádherný výhled. Nástup na magistrálu je možný dále u horní stanice na Pláních ve Špindlerově Mlýně, nebo např. v Dolní Malé Úpě. I Benecko může být vhodným nástupním východem ke Krkonošské lyžařské cestě. Značené a upravované tratě vedou z Benecka na Horní Mísečky, kde se cesta připojí k dálkové lyžařské trati.

Nahoru: Červeně značená stopa, začínající u harrachovského autobusového nádraží, zprvu zvolna stoupá údolím říčky Mumlavy se schody vodopádů k sedm kilometrů vzdálené Krkonošové snídaní, křížovatce cest při soutoku Malé a Velké Mumlavy, ve výšce 1000 metrů nad mořem. Nástup na magistrálu lze alternovat vyjetím lanovkou z Harrachova na Čertovu horu, kudy se táhne modře značená, mírně členitá pětikilometrová stopa kolem Studenova přes Čertovu pláň na rozcestí Ručičky s dřevěnou skulpturou Krakonoše. Odtud vede žlutou značkou vytyčený čtyřkilometrový krpál ke Krakonošové snídaní, kde kopec pokračuje na dva kilometry vzdálenou Voseckou boudou v nadmořské výšce 1270 metrů. Kousek před Studenovem se vyplatí využít značené cca třístametrové odbočky k Janově skále, kde se otevírá nádherný výhled na sousední Jizerské hory se špičatou dominantou Ještědu.

Zastávku na Vosecké boudě lze využít k nabrání síl před dalším stoupáním přes místo zvané U Čtyř pánů na Labské louce na zlomový a zároveň nejvyšší bod magistrály, 1425 metrů vysoký hřebet Krkonoš. Tragédie krkonošského závodu na padesát kilometrů ze 24. března 1913 připomíná na Krkonoši pomník lyžníka Bohumila Hanče a boudaře Václava Vrбаты, jimž hory život daly i vzaly.

Krkonoše - lyžařská magistrála

V křehkých přírodních podmínkách chráněného území Krkonošského národního parku je pavučina upravovaných lyžařských běžecských tratí významnou výzvou milovníkům bílé stopy. Dílo, vyměřené odborníky a opečovávané krkonošskými patrioty, křídající napříč nejvyšší české hory, napomáhá turistům poznat mnoho zdejších zajímavých koutů. Krkonošská magistrála zároveň poskytuje příležitost projet se na běžkách kolem většiny nejimpozantnějších přírodních míst, jimiž jsou horské partie vyzdobeny.

V Krkonoších je upravováno cca. 500 km běžecských tratí. Krkonošská magistrála spojující Harrachov v západních a Žacléř ve východních Krkonoších je dlouhá 71 km. Na ni navazují další turistické a závodní tratě. Celková délka ostatních upravovaných tras je 340 km.

Další upravované jsou závodní běžecské tratě, měří 89 km. Patří sem tratě v Harrachově – 15 km, na Benecku – 13 km, na Horní Mísečkách – 29 km, v Jilemnici – 10 km, ve Vysokém nad Jizerou – 12 km, a Desítka pod Liščí horou – 10 km.

lyžařská magistrála

Sešup do Špindlu: Hřebenovka, v poměru s klasickými běžeckými stopami, šířkou připomínající dálnici, klesá posledních devět kilometrů z Krkonose kolem Vrbatovy boudy přes Horní Mísečky do cíle první třiatřicetkilometrové etapy zimního přejezdu Krkonose - Špindlerova Mlýna. Sjezdu se není třeba obávat. Široká trať umožňuje bojačnejším lyžařům v kritičtějším úsecích ploužit. Trasu z Harrachova do Špindlu zvládne řada zdatnějších běžkařů za necelé čtyři hodiny. Pokud ovšem přeje počasí. Probušená vichřice, mající na krkonošských hřebcích stálé doupe, dokáže magistrálu proměnit v pravé peklo. Zápas s větrem cestu nezřídka prodlouží na dvojnásobek obvyklého času. Rozhodně nejde o trasu pro slabší náatury, a vůbec ne rodiny s dětmi. Těm poslouží upravované stopy okolo lyžařských středisek. Nutností je znát aktuální předpověď počasí. Vichřice dokáže jinak zřetelnou stopu nadobro smazat.

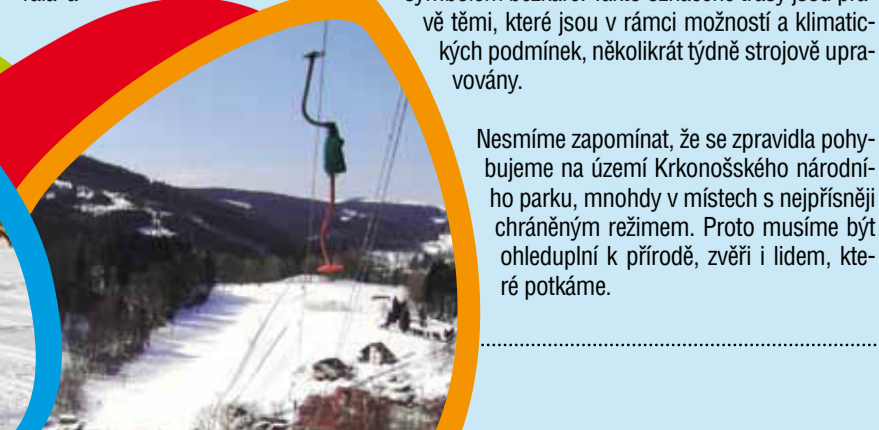
Ze Svatého Petra do Horního Maršova: Prolog druhé etapy začíná v lyžařském stadionu ve Sv. Petru ve Špindlerově Mlýně. Odkud je nejlépe se nechat vyvézt lanovkou na Pláň do nadmořské výšky 1000 metrů a pokračovat mírně členitým terénem v pásmu kosodřeviny po stále červeně značené magistrále kolem boudy Na Pláni, Klínových a Friesových bud nad Lahrovou boudou. Dálková lyžařská trasa pokračuje pod Liščí horou okolo Pražské boudy na Černou horu (1299 m n.m.). Na Černé hoře už budete mít v nohou přibližně 50 kilometrů. Od Černé boudy budeme klesat okolo Velkých Pardubických bud a Krausových bud do Horního Maršova. Nezapomeňte si cestou užívat pohledy na krásné horské scenérie, pokud vám to počasí dovolí.

Finále z Horního Maršova do Žacléře: Přejedeme hlavní silnici z Trutnova do Pece pod Sněžkou a vystoupáme okolo Rýchorské boudy na Rýchory. Cestou dolů úbočím Rýchor do Žacléře lze odbočit z upravované magistrály do stopy, která prochází Dvorským lesem - jedním ze dvou skutečných pralesů v republice. Větve staletých stromů vytvářejí v kulise sněhu originální scenérii místa, kde se zastavil čas. Melancholii zdánlivého spánku divoké přírody dokresluje stromová kůra s licousy lišejníků. Samotné, donedávna hornické, město Žacléř nabízí kromě autobusových a vlakových spojů prohlídku městského muzea a roubenky ze 17. století, kde složil cestou do Polska hlavu J. A. Komenský.

lyžařský běžecký ráj

Vše se děje za pomoci více než 20 subjektů. Patří mezi ně krkonošské skiareály, Správa Krkonošského národního parku, jednotlivá města a obce, dobrovolné spolky, podnikatelé. Se Svazkem Krkonose, jako koordinátorem projektu Krkonose - lyžařský běžecký ráj, mají sepsanou dohodu o zásadách spolupráce a rozdělení odpovědnosti. Dalšími partnery jsou Horská služba ČR o.p.s., oblast Krkonose, SITOUR ČR s.r.o., SFŽP ČR, MŽP, ČEZ.

V rámci projektu Krkonose - lyžařský běžecký ráj se budete po Krkonošské magistrále setkávat s nezaměnitelnými červenobílými kosočtverci s nápisem Krkonošská magistrála a symbolem běžkaře. Takto označené trasy jsou právě těmi, které jsou v rámci možností a klimatických podmínek, několikrát týdně strojově upravovány.

Nesmíme zapomenout, že se zpravidla pohybujeme na území Krkonošského národního parku, mnohdy v místech s nejprísneji chráněným režimem. Proto musíme být ohleduplní k přírodě, zvěři i lidem, které potkáme.

výšce 1 000 m. Zasněžovací systém je rozveden až na běžecký stadion. Přístup je po silnici II. třídy z Jilemnice na centrální parkoviště na Horních Mísečkách. Nachází se zde sjezdové tratě všech obtížností pro náročnější i začátečníky. Parkování na městských parkovištích je zdarma. Po Špindlerově Mlýně jezdí zdarma skibus. Areál nabízí večerní lyžování a další sportovní využití.

Nejblíží upravované běžecké trasy:
Krkonošská Magistrála - v úseku Rozcestí u Čtyř pánů - Vrbatova bouda - Horní Mísečky - dolní stanice lanové dráhy Medvědin - 13 km, Špindlerův Mlýn - Dolská bouda - Křížovatka u srubu - 9 km, standardní závodní lyžařské běžecké tratě na Horních Mísečkách - 29 km Horní Mísečky - přes Janovu Horu - Rovinka - přes Třidomí - Horní Mísečky - 16 km, Na Struhadla - 2,6 km, Planina - 3,9 km, Dívčí strání - 5 km

Upravovatel: Skiareál Špindlerův Mlýn

11 Ski Pec Pec pod Sněžkou

Nadmořská výška: 830-1215 m
Počet lanovek/vleků: 1/10
Sjezdové tratě: 11,2 km
Běžecké tratě: 17 km
Převážná kapacita: 9520 os./hod.

Pec pod Sněžkou je známa nejen jako výchozí bod na nejvyšší horu ČR Sněžku. Klimatické podmínky podobné těm na Polárním kruhu jsou mnohdy překvapením pro nejednoho návštěvníka Pece pod Sněžkou. Lyžařský areál disponuje sjezdovými tratěmi různých obtížností. Terény jsou oblíbeny zvláště rodinami s dětmi, protože je možné vybrat si od cvičných louček až po ty náročnější. Ve večerních hodinách provozují 3 vleky s umělým osvětlením. Z toho sjezdovka Javor je nejdelší osvětlený svah v ČR. Pro vyznavače snowboardingu je funpark.

Nejblíží upravované běžecké trasy:
Krkonošská lyžařská magistrála střed - v úseku Zinneckerova strouha - na cestu Nad Kotle - na cestu plynovodem k Lesní boudě - kolem Svornosti na Pražskou boudu - kolem Věbrovy a Kladenské boudy - kolem Úpské a Pecske Samoty k dolní stanici lyžařských vleků Javor v Pecí pod Sněžkou - 12,8 km
Hnědý vrch - 1,2 km

Upravovatel: SKI Pec a.s.

12 SKiMu Malá Úpa

Nadmořská výška: 850-1100 m
Počet lanovek/vleků: 0/9
Sjezdové tratě: 3,6 km
Běžecké tratě: 14 km
Převážná kapacita: 4870 os./hod.

50 let výročí lyžování. Lyžařský areál SKiMu v katastru obce Malá Úpa v těsné blízkosti Pomezňích Bud, bývalého hraničního přechodu s Polskem. Vznikl sloučením dvou středisek, původního U kostela na Pomezňích hřebenu, a nového střediska Pomezky, přímo v obci Malá Úpa na Lesním hřebenu. Pro obě střediska platí společná permanentka. Dopravu mezi nimi a parkovištěm zajišťuje kyvadlový skibus ve dvou linkách - Spálený Mlýn - Pomezň Boudy a Pomezň Boudy - Moravany. Pro lyžaře s platným skipasem je zdarma.

Nejblíží upravované běžecké trasy:
Pomezň Boudy - Lysečinská bouda - Rýchorský kříž - 13 km - trasa č. 12
Okruh Haida - 3 km - trasa č. 14

Upravovatel: SKiMu, Správa Krnap

13 Skipark Dolní Dvůr

Nadmořská výška: 610-760 m
Počet lanovek/vleků: 0/4
Sjezdové tratě: 1,1 km
Převážná kapacita: 3813 os./hod.

Lyžařský areál leží v centrální části Krko-

noš, 6 km od Vrchlabí. Je charakteristický nenáročností, vhodný především pro začínající lyžaře a rodiny s dětmi hledající lyžování v klidném prostředí. Zkušenější a zdatnější lyžaři mohou využít nabídky 8 km vzdáleného Skiresortu Černá hora, tzn. lyžování v areálu Černý Důl, Janské Lázně, Svoboda nad Úpou.

Nejblíží upravované běžecké trasy:
Vrchlabí - Strážné - U Krásné Pláně - 13 km - trasa č. 4
Tetřeví Boudy - Hřibecí Boudy - 14 km - trasa č. 7

Upravovatel: Obec Strážné, MEGA PLUS s.r.o.

14 SkiResort ČERNÁ HORA (skiareál Janské Lázně)

Nadmořská výška: 600-1260 m
Počet lanovek/vleků: 2/12
Sjezdové tratě: 11,3 km
Běžecké tratě: 55 km
Převážná kapacita: 11275 os./hod.

Skiareál Černá hora - Janské Lázně disponuje jedinou 8-mi místnou kabinkovou lanovkou v ČR, sjezdovými tratěmi všech druhů obtížnosti, patřící k nejdelším v Čechách (až 3 km). Sáňkaři mohou využít 3,5 km dlouhé Černohorské sáňkařské cesty. Skiareál Černá hora - Janské Lázně je součástí SkiResortu ČERNÁ HORA. V hlavní sezóně je přeprava lyžařů mezi areály zajištěna skibusy.

Nejblíží upravované běžecké trasy:
Krkonošská lyžařská magistrála - v úseku Kolínská bouda - Sedlo pod Kolínskou boudou - Zrcadla - Křížovatka pod Černou boudou - Pardubické boudy - Krausovy boudy - Pražáčka - nad Horní Maršov (Hájovna) - 19 km
Velký okruh Černá hora - 12 km, Malý okruh Černá hora - 4 km, okruh Světla hora - 15 km Janské Lázně - Horní Maršov - 6 km, Černohorská silnice - 6 km, Spojka Krausovy Boudy - Košťálka - 1,5 km, Rudolfova cesta - 4,5 km, Pěticestí - Křížovatka nad loveckým srubem - 1,5 km, Modrokamenka - 3,5 km, Jelení - 4 km,

Upravovatel: MEGA PLUS s.r.o.

15 Skipark Mladé Buky

Nadmořská výška: 550-670 m
Počet lanovek/vleků: 1/8
Sjezdové tratě: 5,1 km
Běžecké tratě: 5 km
Převážná kapacita: 7700 os./hod.

Skipark Mladé Buky leží ve východních Krkonoších, 6 km od Trutnova. Je dobře dostupný od hlavní silnice z Trutnova do Pece pod Sněžkou. Součástí areálu je Kidpark s pojezdovým chodníkem pro děti. Snowpark s osmi překážkami a třemi skoky má svůj vlastní vlek, na kterém je možné využít zlevněné jízdné jen do Snowparku. Oblíbené je večerní lyžování. Nově je otevřena bobová dráha, která je provozována celoročně. Parkování zdarma je pro 550 aut i pro autobusy přímo pod sjezdovkami. Skibusy jezdí na trase: Trutnov - Mladé Buky. Zájemci o individuální odvoz do Skiparku Mladé Buky mohou využít nabídky dopravy speciálně vypraveným bezplatným skibusem. Nabídka platí pro skupiny minimálně 15 osob mířící za celodenním lyžováním ze vzdálenosti do 30 km od Skiparku Mladé Buky. Nutno objednat den předem.

Nejblíží upravované běžecké trasy:
Žacléř - Rýchorská bouda - Horní Maršov - 9 km, Lysečinská bouda - Rýchory - 7,8 km, Trutnov - Rýchory - 12 km.

Upravovatel: Správa Krnap

16 SkiResort ČERNÁ HORA (skiareál Černý Důl)

Nadmořská výška: 620-865 m
Počet lanovek/vleků: 2/7
Sjezdové tratě: 6,5 km

Běžecké tratě: 10 km
Převážná kapacita: 9325 os./hod.

Skiareál Černý Důl je charakteristický širokými sjezdovými tratěmi a moderně vybaveným Kidparkem pro výuku lyžování. Je součástí SkiResortu ČERNÁ HORA, tzn. lyžařského regionu s platností společné jízdenky s areály Černá hora - Janské Lázně a Svoboda nad Úpou, který nabízí návštěvníkům rozmanité lyžařské terény s celkovou délkou sjezdovek 20 km, 4 lanové dráhy a 22 lyžařských vleků, kde si každý lyžař či snowboardista jistě najde to „své“. V hlavní sezóně je přeprava lyžařů mezi areály zajištěna skibusy.

Nejblíží upravované běžecké trasy:
Černý Důl (horní stanice LD) - Rejdiště - 2 km - trasa č. 9
Tetřeví Boudy - Hřibecí Boudy - 14 km - trasa č. 7

Upravovatel: MEGA PLUS s.r.o., Obec Strážné

17 SkiResort ČERNÁ HORA (skiareál Svoboda nad Úpou)

Nadmořská výška: 530-600 m
Počet lanovek/vleků: 0/3
Sjezdové tratě: 1,1 km
Běžecké tratě: 2 km
Převážná kapacita: 2000 os./hod.

Skiareál Svoboda nad Úpou (Duncan) je areálem rodinného typu. Nabízí návštěvníkům zdarma stálou slalomovou trať s časomírou, její rezervace je možná i pro privátní akce. Je součástí SkiResortu ČERNÁ HORA. V hlavní sezóně je přeprava lyžařů mezi areály zajištěna skibusy.

Skibusy zdarma jezdí na trasách: Horní Maršov - Svoboda nad Úpou - Janské Lázně, Janské Lázně - Černý Důl.

Nejblíží upravované běžecké trasy:
Okruh na Muchomůrce - 2 km.

Upravovatel: MEGA PLUS s.r.o.

18 Správa Krkonošského národního parku se sídlem ve Vrchlabí upravuje lyžařské běžecké trasy:

Krkonošská Magistrála - v úseku Horní Maršov - Rýchorská bouda - Žacléř 10 km

Místní turistické lyžařské cesty a okruhy:

K Rýchorám - 10 km - trasa č.10, Vojenská cesta - 5,5 km - trasa č.11, Lysečinská - 7,5 km - trasa č.12, Haida - 3 km - trasa č.14, Labským dolem Bud fit - 4 km

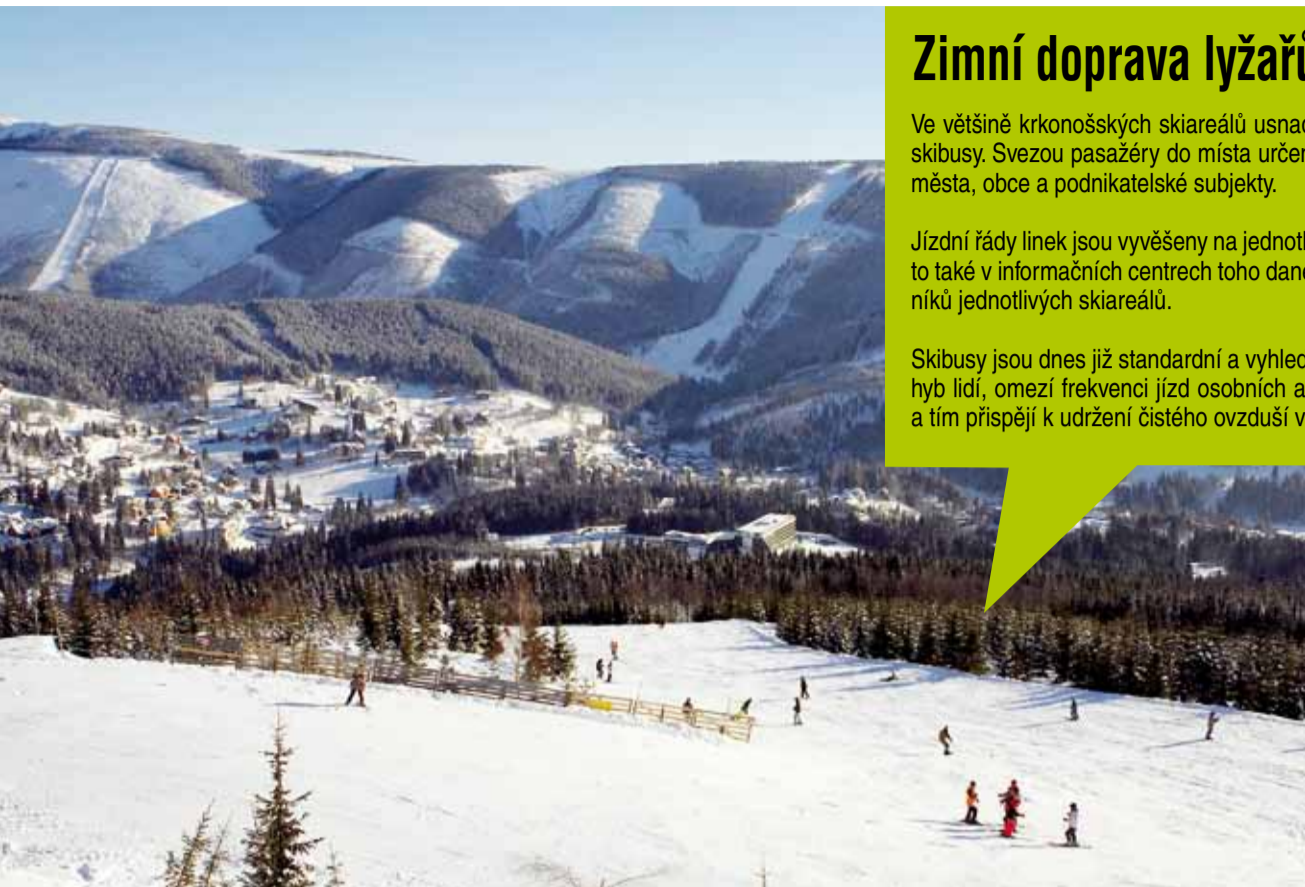
Upravovatel: Správa Krnap

19 TJ SVS Krkonose se sídlem ve Vrchlabí

Nejblíží upravované běžecké trasy:
Křížovky - Rovinka - Horní Mísečky - 14 km - trasa č. 2
Vrchlabí - Strážné - U Krásné Pláně - 13 km - trasa č. 4
Vejsplachy - Kněžický vrch - okruh Kněžice Valtěřice - 15 km.
Okruh na Horní a Dolní Brannou - 15 km, Vejsplachy - 8 km

Upravovatel: Skiareál Herlíkovice, TJ SVS Krkonose, obec Strážné, Vancí sport

Zimní doprava lyžařů

Ve většině krkonošských skiareálů usnadní pohyb lyžařům k lanovkám do areálů zimní skibusy. Svezou pasažéry do místa určení zdarma. Provozují je a také finančně zajišťují města, obce a podnikatelské subjekty.

Jízdní řady linek jsou vyvěšeny na jednotlivých autobusových zastávkách. Získáte je často také v informačních centrech toho daného lyžařského regionu, anebo jako součást ceníků jednotlivých skiareálů.

Skibusy jsou dnes již standardní a vyhledávanou službou lyžující veřejnosti. Usnadní pohyb lidí, omezí frekvenci jízdy osobních automobilů a popojíždění při hledání parkování, a tím přispějí k udržení čistého ovzduší v Krkonoších.

20 Ski areál Benecko

Nadmořská výška: 610-970 m
Počet lanovek/vleků: 1/12
Sjezdové tratě: 3.5 km
Běžecské tratě: 43 km
Převážná kapacita: 8900 os./hod.

Benecko je klidné lyžařské středisko, ideální pro rodiny s dětmi, začínající lyžaře, ale i náročnější vyznavače zimních sportů. Nabízí snowtubing, večerní lyžování a zasněžování. Pro vyznavače bílé stopy jsou k dispozici kvalitně upravované běžecské tratě. Dále můžete využít vyjíždky na saních tažených koňmi. Zajímavá poloha střediska (900 m n. m.) nabízí jednu z nejkrásnějších výhledů v Krkonoších.

Nejblíže upravované běžecské trasy:
Závodní běžecské tratě – 10 km, Benecko - Rovinka – 3 km, Rovinka – Třidomí – Horní Mísečky – 7,5 km, Rovinka – Janova hora – Horní Mísečky – 7,5 km, Rovinka – Velbloudí cesta – Křížovky – 7 km, Rovinka – Žalý – 5 km, Benecké kolečko – 1,5 km.

Upravovatel: Hančův sportovní klub Benecko, Skiareál Spindlerův Mlýn – Horní Mísečky, Skiareál Herlíkovic

21 Lyžařský areál Paseky nad Jizerou

Nadmořská výška: 620-860 m
Počet lanovek/vleků: 1/4
Sjezdové tratě: 10 km
Běžecské tratě: 29 km
Převážná kapacita: 4870 os./hod.

Lyžařský areál najdete na rozlehlých stráních Hořenska. Vleký provozuje dílem obec Paseky nad Jizerou a dílem společnost Pizár s.r.o. Novinkou letošní sezony je nová čtyřsedačková lanová dráha. Návštěvníci mají možnost bohatého výběru terénů – cvičné louky, sjezdové tratě lehké i těžší obtížnosti. Na své si přijdou vyznavači snowboardingu. K dispozici jsou 2 snowparks. Převážná část sjezdových tratí je technicky zasněžována. Parkoviště se nachází přímo u dolní stanice vleků. Ski-pass platí pro celý areál.

Běžecské tratě

Od horních stanic vleků se mohou běžkaři vydat na okruhy okolo Bílé Skály a k nejkrásnější rozhledně Jizerských hor - ke Štěpánce. Okruhy navazují na „Krkonošskou lyžařskou cestu“, která protíná celé Krkonoše a na druhé straně na „Jizerskohorskou magistrálu“.

Nejblíže upravované běžecské trasy:
Okolo Bílé skály – 7 km, okolo Hvězdy – 13 km, spojnice tras č.1 a č.20 – 7 km, Hvězda – areál U Čápa – 1,5 km, Vystrkov – Čermákovy Rovně – 1 km, Kořenov – Polubný – 1,5 km, Polubný – Jizerka Mořina – 6 km.
Upravovatel: Jizerky pro Vás

22 Obec Horní Branná

Místní turistické cesty a okruhy:
Z Valteřic do Kněžic – 2,1 km, areál u zámku v Horní Branné – 1,1 km, z areálu u zámku v Horní Branné po modré značce – lesem Bransko do Martinic v Krkonoších – 5 km
Upravovatel: obec Horní Branná

23 Obec Martinice v Krkonoších

Místní turistické cesty a okruhy:
Nádraží ČD - Rovnáčov – Luhovec – Hospoda U Braunů – 3 km – tratě upravovány dle aktuálních sněhových podmínek a možností místních dobrovolníků jednotky SDH.
Upravovatel: obec Martinice v Krkonoších

24 Ski areál Jablonec nad Jizerou - Kamenc

Nadmořská výška: 450-672 m
Počet lanovek/vleků: 0/2
Sjezdové tratě: 3.3 km
Převážná kapacita: 1500 os./hod.

Ski areál se nachází nedaleko městečka Jablonec nad Jizerou. Terény různých obtížností vyhovují náročným lyžařům i rodinám s dětmi. Je tu k dispozici měřená slalomová trať, snow-fun park a koutek pro děti s provázkovým vlíčkem. Denně probíhá večerní lyžování. Parkoviště u areálu je zdarma. Permentka ze skiareálu Kamenc je platná i v areálech Šachty - Vysoké nad Jizerou, Kašperské Hory a Kozinec. Autobusy hromadné dopravy přepravující lyžaře jezdí na trasách z Prahy, Jičína, Mladé Boleslavy, Mnichova Hradiště, Semil, Turnova, Železného Brodu.

Nejblíže upravované běžecské trasy:
Vysoké n. Jizerou – Bukovec (Jizerka) – 21 km, Šachty – Kamenc – 3 km, Vysoké n. Jizerou – závodní běžecské tratě – 12 km.

Upravovatel: TJ Vysoké nad Jizerou

25 Skiareál Aldrov Vítkovice v Krkonoších

Nadmořská výška: 733-765 m
Počet lanovek/vleků: 1/5
Sjezdové tratě: 5.3 km
Běžecské tratě: 18 km
Převážná kapacita: 6350 os./hod.

Dominantou obce je Kotel v nadmořské výšce 1435 m n. m. Lyžařské středisko Vítkovice nabízí výborné sněhové podmínky pro sjezdové i běžecské lyžování. Areály Aldrov, Janova hora a Vurmovka nabízejí veškeré technické zázemí. Večerní lyžování. Při zakoupení denní a vícedenní jízdenky typu Golden Pass je možné lyžovat ve všech areálech. Parkování je tu zdarma. Zdarma je i skibus na trase Jilemnice – Vítkovice – Horní Mísečky.

Nejblíže upravované běžecské trasy:
Okruh Aldrov (žlutá) – 1,5 km, Vítkovice Aldrov horní stanice lanovky – Rezek (modrá) – 5 km, okruh Vurmovka (červená) – 6 km, okruh Aldrov – Křížlice (Restaurace pod Javorcem) – 2,5 km, okruh Aldrov – Jestřábí – 2,5 km.

Upravovatel: Služby Vítkovice v Krkonoších spol. s r.o.

26 ČKS SKI Jilemnice

Upravuje lyžařské běžecské trasy v okolí Jilemnice v celkové délce 37 km.

Upravovatel: ČKS SKI Jilemnice

27 Jaroslav Weiner Dolní Mísečky

Upravuje lyžařské běžecské trasy z Dolních Míseček na Vidlici po Vídeňské cestě – 1,5 km

Upravovatel: J. Weiner

28 Obec Kořenov

Nejblíže upravované běžecské trasy:
Okolo Hvězdy – 12 km, okolo Bílé skály – 7 km, Havírnou na Vystrkov – 3,5 km, Planýrka – 6 km

Upravovatel: Jizerky pro Vás

Značení lyžařských tras v Krkonoších

Za dobrých sněhových a klimatických podmínek je pravidelně, většinou několikrát týdně, upravováno až 500 kilometrů lyžařských běžecských tratí. Páteřní trasa Krkonošská Magistrála, spojující na západní straně Harrachov s východně ležícím Žaclěvem měří 71 kilometrů. Je značená červenobílými kosočtverci s nápisem Krkonošská Magistrála.

Na ni navazují 340 kilometrů dalších upravovaných tratí. Většina z nich je značena oranžovými směrovkami Klubu českých turistů (KČT) a zelenými doplňkovými značkami se směrovou šipkou a číslem trasy.

Většinou denně jsou upravovány závodní běžecské tratě na šesti místech v Krkonoších. Jejich celková délka je 89 kilometrů. Jsou značeny modrými značkami se směrovou šipkou.

V terénu se setkáte s několika druhy značení lyžařských tratí, která vám pomohou při orientaci i při výběru žádané náročnosti trasy.

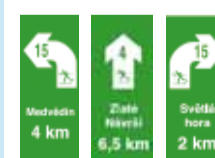
Krkonošská magistrála spojující Harrachov na západě a Žaclěv na východě Krkonoš je značena červeným kosočtvercem.

Na páteřní trasu navazují další upravované lyžařské tratě tzv. turistické. Jsou značeny dvěma druhy ukazatelů. Oranžovými ukazateli s informací o cílech a vzdálenostech, které jsou umístěny na hlavních křižovatkách.

Dalšími upravovanými lyžařskými tratěmi jsou tratě závodní, které jsou značeny modrými ukazateli.

Pro doplnění značení na drobných odbočkách jsou použity zelené ukazatele.

Závodní trasy najdete jen na několika místech Krkonoš – v Harrachově, na Horních Mísečkách, na Benecku, ve Vysokém, v Jilemnici a pod Liščí horou tzv. „Desítka“. Velmi vyhledávanými jsou závodní trasy v polských Jakuszycích, s návazností na síť lyžařských běžecských tratí v Harrachově.

Pozvánka

Kdy? V sobotu 10. prosince 2011
V kolik? Ve 12.15 hodin
Kam? Do Horní Malé Úpy, do Ski-areálu SKIMU k novému bufetu
Co s sebou? Lyžařskou běžeckou výstroj a výstroj
Koho s sebou? Celou rodinu

Přijďte s námi zahájit lyžařskou běžeckou turistiku v nejvyšších českých horách, Aneb: „Krkonoše 2011 - v létě na kole, v zimě na běžkách“

Partneři: Regionální turistické informační centrum Krkonoše (RTIC), Svazek východní Krkonoše, Związek Gmin Karkonosze, město Kowary, Správa KR-NAP, Horská služba Krkonoše, obec Horní Malá Úpa, Skiareál SKIMU Horní Malá Úpa, Krajský úřad Královéhradeckého kraje.

Bližší informace: Krkonoše - svazek měst a obcí, Krkonošská 8, 543 01 Vrchlabí, Tourism: www.krkonoše.eu, Office: www.svazek.krkonoše.eu

Pravidla FIS pro chování lyžařů a snowboardistů v lyžařských skiareálech a na sjezdových tratích

1. Každý lyžař a snowboardista si musí počínat vždy tak, aby neohrožoval jiné lyžaře a neškodil jim.
2. Musí jezdit tak, aby měl dostatečný výhled. Musí přizpůsobit svoji rychlost a jízdu svým zkušenostem, terénu, sněhovým i povětrnostním podmínkám a hustotě provozu.
3. Zezadu přijíždějící lyžař musí zvolit stopu tak, aby lyžaře před ním nijak neohrožoval.
4. Předjíždět smí shora, zespoda, zprava nebo zleva, ale vždy s takovým odstupem, který umožní předjížděnému lyžaři pro jeho pohyb dostatek místa.
5. Každý kdo přijíždí, nebo odjíždí, se musí rozhlédnout a ubezpečit se, že neohroží sebe ani jiné lyžaře.
6. Nezdružujte se, nezastavujte uprostřed sjezdovky, nebo na úzkých a nepřehledných místech. Upadlý lyžař či snowboardista musí co nejrychleji uvolnit místo.
7. Sestupující nebo vystupující pěší lyžař nebo snowboardista musí použít okraj sjezdovky.

8. Každý musí dbát na označení a signalizaci.

9. Při úrazu je každý povinen poskytnout první pomoc.

10. Lyžař, snowboardista, svědek nebo hlavní účastník, odpovědný či nikoliv, musí v případě nehody sdělit osobní údaje.

Z podkladů HS ČR a SITOUR.

29 Ski areál Vysoké nad Jizerou - Šachty

Nadmořská výška: 700 m
Počet lanovek/vleků: 0/3
Sjezdové tratě: 4.2 km
Běžecké tratě: 84 km
Převážná kapacita: 2400 os./hod.

Moderní skiareál leží na okraji městečka Vysoké nad Jizerou. Denně večerní lyžování. Areál nabízí maximální vyžití pro děti: dětský vlek, kolotoč, snowtubing, dětské skútry, provázkové vleky, hernu, moderní zábavné výukové prvky a cvičné loučky. Parkování je přímo v areálu zdarma. Permanentka ze skiareálu Šachty je platná i v areálech Kamenec - Jablonec nad Jizerou, Kašperské Hory a Kozinec. Autobusy hromadné dopravy přepravující lyžaře jezdí na trasách z Prahy, Jičína, Mladé Boleslavy, Mnichova Hradiště, Semil, Turnova, Železného Brodu. Cena permanentky při jízdě tímto „skibusem“ je o málo vyšší, příspěvek na dopravu je v řádu desetikorun. Skibusy jezdí na pravidelných linkách na denní i večerní lyžování. Další je doprava linkovým autobusem.

Nejbližší upravované běžecké trasy:
Vysoké n. Jizerou - Štěpánka - 7,5 km,
Vysoké - Kořenov (Famberka) - 12 km,
Vysoké n. Jizerou - Vystrkov - 4 km,
Vysoké n. Jizerou - Kapradník - Hvězda - 12 km, Šachty - Kamenec - 3 km,
Vysoké n. Jizerou - Bukovec (Jizerka) - 21 km, Vysoké n. Jizerou - závodní běžecké tratě - 12 km.

Upravovatel: TJ Vysoké nad Jizerou

30 Obec Poniklá

Upravuje lyžařské běžecké trasy v okolí Poniklé v celkové délce 10 km.

Upravovatel: obec Poniklá

31 Sportovní areál Harrachov

Nadmořská výška: 650-1020 m
Počet lanovek/vleků: 3/6
Sjezdové tratě: 8.63 km
Běžecké tratě: 110 km

Převážná kapacita: 6.050 os./hod.

Jedno z nejkrásnějších středisek zimních sportů. Zaměření je všestranné. Kromě sjezdových tratí nabízí ideální podmínky pro lyžaře - běžce a lyžařskou turistiku všech stupňů náročnosti. Společné jízdenky platí i pro areály Amálka a Zácoutí. Na vícedenní a bodové jízdenky je možné lyžovat v celém Skiregionu - tzn. v Harrachově, Rokytnici nad Jizerou, Pasekách nad Jizerou, Rejdicích a Příchovicích. Harrachov je známým místem skokanských soutěží včetně světových pohárů a mistrovství světa. Skokanské můstky: K8, K15, K40, K70, K90, K120, K185.

Nejbližší upravované běžecké trasy:
Krkonošská magistrála - v úseku Harrachov - rozcestí U čtyř pánů - 11 km, Na Mýto - 4 km, Janova cesta - 3 km, Hleděbe - Nad Rokytnici - 2 km, Na Ručičky - 5 km, Kolem báby - 2 km, Na Studenov - 2 km, Ryzím potokem - 3 km, Kládovou cestou - 5,5 km, U Čtyř pánů - Lysá hora (zvláštní režim) - 3 km, Na Ptačinec - 3 km, kolem můstků - 1,5 km, městský okruh - 4 km, do Jizerec - 1 km, spojka do areálu Jakuszyce - 1 km, Mýtiny - 2 km, Biatlonové kolečko - 3 km, Stará celní cesta - 2 km, Terex - 12 km, Kamenice - 3 km, standardní závodní tratě Čertova hora - 15 km

Upravovatel: Sportovní areál Harrachov

32 TJ Sokol Studenec a Obec Studenec

Místní turistické cesty a okruhy:
Rovnáčov - dolní konec Studence - 8 km, okruh kolem Strážníku a Horky - 17 km

Upravovatel: TJ Sokol Studenec

33 Spartak Rokytnice nad Jizerou Skiareál Horní Domky - Studenov

Nadmořská výška: 620 - 1312 m
Počet lanovek/vleků: 2/10
Sjezdové tratě: 18 km
Běžecké tratě: 29,5 km
Převážná kapacita: 9.965 os./hod.

Skiregion Rokytnice - sdružení pro-

vozovatelů vleků a lanovek (Spartak Rokytnice, a.s., Skiservis Udatný, skiareál Pařez, skiareál Modrá Hvězda a skiareál Bahýnka) čítá 23 lyžařských vleků, dvě čtyřsedačkové lanové dráhy a přes 22 km sjezdových tratí všech náročností. V okolí Rokytnice nad Jizerou je možné využít 32,5 km běžeckých tratí, které upravuje Spartak Rokytnice, a.s.. Největším provozovatelem je Spartak Rokytnice, a.s., který vlastní skiareály Horní Domky a Studenov. Centrální parkoviště v Rokytnici nad Jizerou P2 - P4 jsou denní, bezplatná a P1 je vícedenní, placené.

Bezplatný Skibus jezdí po Rokytnici nad Jizerou v patnáctiminutových a půlhodinových intervalech, další jezdí mezi centrálními parkovišti a skiareálem Horní Domky. Páteční trasa vede celou Rokytnici nad Jizerou, zastávky jsou v místech běžných autobusových zastávek. Skibusem jsou propojeny takřka všechny skiareály v Rokytnici nad Jizerou.

Nejbližší upravované běžecké trasy:

Konečná stanice LD Horní Domky - Dvoračky 3 km, Krejčího cesta - Jablonecká - 5 km, okolo Vlčího hřebene 9,5 km, Ručičky - Kostelní cesta 5 km, Okruh u kapličky I. - 2 km, okruh u kapličky II. - 5 km.

Běžecké tratě v okolí Rokytnice nad Jizerou navazují na běžecké tratě Krkonošské magistrály.

Upravovatel: Spartak Rokytnice nad Jizerou

Evidence: MK ČR E 16345 • Tento dokument byl vytvořen v rámci projektu „Krkonoše - nová šance pro cestovní ruch“, který byl spolufinancován z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod. • **Vydal:** Krkonoše - svazek měst a obcí, Zámek 1, 543 01 Vrchlabí • **Vydání č. 14.** Listopad 2011. • **Celkový náklad** 55 000 kusů. • **Spolupracovali:** Dáša Palátková, pracovníci krkonošských informačních center, Radek Vich, partneři Svazku Krkonoše, aj. • **Mapový podklad:** Geodézie, s.r.o. • **Fotografie:** Archiv Správa KR-NAP, archiv Svazek Krkonoše, Dáša Palátková, • **Překlady:** Hans J. Warsaw, Helena Janowska • **Grafický manuál:** David Škodný • **Grafické zpracování:** www.ip-design.cz • **Tisk:** • **Náměty, dotazy a připomínky** zasílejte prosím na: dasa-palatkova@volny.cz

Skialpinisté se mohou vyžít v krkonošském terénu

V loňském roce Správa Krkonošského národního parku ve spolupráci s Horskou službou Krkonoše a Českou asociací horských vůdců připravila a otevřela doporučené trasy pro skialpinisty. Vedou po turistických značených cestách, ale také mimo ně. Pro lyžaře vznikly nové okruhy a některé sjezdy.

„Okruhy vedou především po značených cestách. V některých místech propojují kratší úseky mezi značkami, které tvoří často atraktivní sjezdy nebo naopak výstupy,“ řekl Jan Hřebačka, ředitel Správy KRMAP. Zmíněné trasy jsou vyhrazeny na dobu určitou dvou lyžařských sezon. Vloni a pro letošní rok 2011/2012. „Sledujeme, jak lyžaři dodržují stanovená pravidla a jaký má provoz na trasách vliv na přírodu v dané oblasti. Podle výsledku zjištění se rozhodneme o jejich dalším osudu. Věřím, že lyžaři pravidla dodržovat budou,“ dodává ředitel Jan Hřebačka. Trasy jsou přístupné v případě, že je dostatek sněhu. Podmín-

kou je alespoň 30 cm ztuhlého sněhu, především tam, kde trasa vede mimo cestu. Většina vede minimálně místy terénem, který může být za určitých klimatických podmínek krajně obtížný na orientaci nebo nebezpečný z důvodu rizika pádu lavin. Proto je nutné před túrou zjistit aktuální stav lavinového nebezpečí, případně se o podmínkách v konkrétní lokalitě informovat u Horské služby Krkonoše, nebo na některém z informačních center Správy KRMAP. Zásadní je vybavení, které není možné podceňovat. K základu patří alespoň základní lavinová výbava (lavinový vyhledávač, sonda a lopata), nabitý mobilní telefon

(pozor, v horách je řada míst se špatně pokrytým signálem), vhodné oblečení a přijímač GPS. Z důvodu ochrany přírody zůstávají lyžařům i nadále uzavřené krkonošské ledovcové kary. S jejich zpřístupněním není počítáno ani do budoucna.

Popis skialpinistických tras

Velká část níže uvedených tras není v terénu vyznačena tyčemi nebo turistickým značením a některé úseky jsou za určitých klimatických podmínek značně obtížné na orientaci. U slovního popisu tras je proto přiložen kromě mapy soubor obsahující trasu (formát gpx komprimovaný metodou zip), který si můžete stáhnout do své GPSky. Přesnost uvedených GPS souřadnic se díky současné technické úrovni zařízení může od skutečnosti lišit v řádech několika metrů. Trasy lze absolvovat obousměrně, ale určité úseky jsou vhodnější pro výstup než pro sjezd, což je uvedeno u konkrétní trasy. Je samozřejmě také možné zvolenou trasu nakombinovat i s dalšími turisticky značenými trasami a s ostatními cestami a nelesními plochami v 3. a 2. zóně KRMAP. Slovní popis tras vychází z map 1: 25 000 Krkonoše – Východ (vyd. 2009) a Západ (vyd. 2006). Prosíme dodržujte trasu, nevjíždějte mimo, nepoškozujte okolní přírodu!

Špindlerův Mlýn a okolí

1. Svatý Petr – po sjezdovce Stoh A (doporučujeme haršajzny) – po modré Cesta úbočím Stohu !!velmi zákeřný úsek!! (Klínová cesta) – Klínové boudy – po zelené k Chalupě na rozcestí – dále po červené k Výrovce – po zelené Dlouhým dolem – Svatý Petr.

2. Martinova bouda – po zelené k Labské boudě – po modré do Labského dolu – Labským dolem po modré k Dvorskému potoku – kolem srubu po pěšině výstup k Patejdlově boudě (úzká pěšina – úsek určený spíše pro výstup) – po zelené k Martinově boudě.

3. Špindlerův Mlýn – po žluté po Dřevařské cestě – Bouda U Bílého Labe – po modré (Weberova cesta) údolím Bílého Labe – v závěru odbočení z modré značky k Bílému Labi, přechod Labe a podél toku po levé straně (z pohledu proti proudu) – Luční bouda – po červené Starou Bucharovou cestou k Tetřevímu žlabu (strmý úsek, odtrhová zóna) – po vrstevnicové svážnici do Hrazeného dolu (dodrže trasu, nezkracujte si ji, jsou tam výsadby!) – žlabem podél Hrazeného potoka (nutná podmínka přítomnosti alespoň 30 cm sněhu) – Dlouhý důl – po zelené do Sv. Petra.

4. Medvědí koleno – po zelené k Medvědí boudě – po žluté na Brádrlerovy boudy – po modré směř Ptačí kameny – necelý 1 km pěšina pod Moravskou boudou – sjezd po žluté k Davidově boudě – Školní cestou po modré bud' k Medvědí boudě a po zelené do Medvědího kolene, nebo šikmo vzhůru 150 m výstup na Brádrlerovy boudy (pozor na oblast Medvědího potoka – sesuv sněhu, lavina).

Pec pod Sněžkou a okolí

5. Pec pod Sněžkou – po červené výstup do Modrého dolu – zimní tyčovaná cesta Modrým dolem k Výrovce (procházíte mohutnou lavinovou dráhou a především v závěru můžete mít problém s orientací – zafoukané tyče) – po zelené přes Richterovy Boudy sjezd – Pec pod Sněžkou (varianta s odbočkou na červenou na rozcestí U Richterových bud do Zeleného dolu nebo na červenou Železnou stezku).

6. Pec pod Sněžkou – po modré do Obřího dolu – do sedla pod bývalou Obří boudou – po červené přes vrchol Sněžky – dolů po žluté k horní stanici lanovky na Růžové hoře – průsekem pod lanovkou – dolní stanice lanovky – při sjezdu: dále po žluté bud' na modrou a do Pece, nebo přes louky enkláv Větrník a Karlův vrch a po neznačené cestě do Velké Úpy. Bezpečná varianta je též Růžohorky – zelená a žlutá značka – horní stanice Boboliftu – po sjezdovce dolů do Velké Úpy.

Rokytnice nad Jizerou a okolí

7. Rokytnice nad Jizerou – podél potoka v Lišším Doupěti (dodrže trasu, nevjíždějte do lesa) – napojení na žlutou značku (Vlčí cesta) – Okružní cesta – sjezd průsekem U Vlka (dodrže trasu, nevjíždějte do lesa) – Vrata – napojení na trasy KČT.

8. Hoření Domky – výstup po modré sjezdovce – dále po modré značce na rozcestí Zadní Plech – po žluté na Krakonošovu snídání – po modré (Harrachovou cestou) výstup na rozcestí U Čtyř pánů – po zelené (České cestě) – Růženčina zahrádka – po červené do Kotelského sedla – varianta 1: tyčovaná cesta – Lysá hora – po sjezdovkách sjezd do Rokytnice nad Jizerou, varianta 2: po červené sjezd na Dvoračky, odtud sjezd po značených cestách do Rokytnice nad Jizerou.

Podrobný popis, včetně map, GPS souřadnic, upozornění na orientačně problematická místa i místa nebezpečná kvůli terénu či nebezpečí pádu lavin, je zveřejněn na adrese

<http://www.krnap.cz/popis-tras>.

Na webu Správy KRMAP, na adrese

<http://www.krnap.cz/skialpinismus> jsou veškeré další potřebné informace.

Co je skialpinismus?

Je jedním z méně obvyklých, ale o to náročnějších sportů - spojení horolezectví, lyžování a vysokohorské turistiky. Vznikl začátkem 20. století v alpských zemích, sportovní a soutěžní formu má od 60. let z Itálie, odkud se v pol. 70. let dostal i do zemí nealpských. U nás se stal v roce 1975 součástí horolezectví.

Jeho forma je buď klasická: tzn. lyžařská a vysokohorská zimní turistika, výškové a extrémní sjezdy – slé-

zání a sjíždění ledových stěn, žlebů, jejichž sklon mnohdy přesahuje 50 stupňů a forma soutěžní – závodní: etapové závody dvou nebo tříčlenných družstev. K základnímu vybavení patří speciální odlehčené lyže s ocelovými hranami, pásky, kterým se říká tulení nebo stoupací. Lepí se na skluznici lyží, jejich umělá srst, stejně jako skialpinistické vázání umožňuje stoupání do svahu. Vázání lze uzpůsobit na chůzi na lyžích a sjezd. K tomu stoupací železa, boty, spací pytel, cepín, karabiny, lano. Ovšem, aby se člověk mohl věnovat takovému sportu, musí mít rád hory. Kdo však chce dosahovat při soutěžích výsledků, musí mít nejenom spolehlivé vybavení, ale umět dobře lyžovat, mít perfektní fyzickou, a jako u každého jiného vrcholového sportu

pevnou vůli a disciplinovanost.

K tomu říká Pavel Jirsa, předseda Ski alp klubu ve Špindlerově Mlýně, nejdejší závodník a organizátor skialpinistických závodů: „Při závodním skialpinismu je vymezena určitá etapa, většinou několikahodinová, závodníci ji musí absolvovat celou i s povinnou výbavou. Do kopce stoupají např. i na stoupacích železech. Celý úsek je časově limitován, v rámci tohoto limitu je tzv. časovka – úsek, který musí být zdolán co nejrychleji. Součástí speciálně měřené tratě je i obří slalom, partneři - dvojice, ho sjíždí v některých případech navzájem na společné lano. Celkově i každý dílčí výkon jsou převáděny na trestné body, kdo jich má nejméně vítězí. Při závodním skialpinismu, kdy se

jezdí ve dvojicích, jeden druhému musí věřit, musí vědět, co si k sobě mohou dovolit, aby se vzájemně nevyčerpal. Závodí, i když se v zahraničí pohybují ve vysokých nadmořských výškách, jsou relativně bezpečné, ale vzájemná důvěra a vědomosti o schopnostech partnera jsou podmínkou.“

Sám Pavel Jirsa absolvoval skialpinistické závody na mnoha místech zeměkoule a domů přivezl cenné trofeje. Startoval v Itálii – Trofeo Carlo Marsaglia, Rallye Pizzolada, Rallye Cevedale, Rallye Addamelo, Rallye Gran Paradiso, na Slovensku na Malé i Velké Fatře, ve Francii – při putovní Marsaglii, aj. Podnikl s kolegy cestu na Pamír. Zde se připravovali na společný skialpinistický výstup na Pik Lenina a prvosjezd severní stěnou. Vypravil se do Peru, kde však expedici potkala vážná situace. Při výstupu na Huascarán se ocitli přímo ve směru dráhy, kterou se valila obrovská část utrženého ledovce. Masa ledu, která desetiletí zdobila nejvyšší horu peruánských Bílých Cordiller, se díky vysokým teplotám a tedy nepříznivým kli-

matickým podmínkám utrhla, zřítíla do úpatí a tím zcela změnila reliéf velké části krajiny. Pavlovi, a všem dalším českým skialpinistům, se podařilo zachránit život. Tři Američani, kteří stoupali o cca 10 metrů za nimi, tolik štěstí neměli. Mnohatunový ledopád je srazil. Jednoho z nich peruánský záchranář našel rozmetaného na mnoho kusů, těla dalších dvou byla nezvěstná.

Nejstarší skialpinistický závod v Čechách

Skialpinistický oddíl Ski Alp Club Šp. Mlýn vloni uspořádal mezinárodní skialpinistický závod, který se může honosit přívlastkem nejstarší v Čechách, po dvacáté. Byl pořádán jako finále SCARPA českého poháru pro rok 2011 a finále Středoevropského poháru. Protože se letos pro nepřízeň sněhové nadílky v Beskydech nejel závod na Javorovém vrchu, bylo přesunuto Mistrovství ČR do Šp. Mlýna a konalo se pod názvem Ski Trab mistrovství ČR. I tady však byl z důvodu horších sně-

20. ročník skialpinistického závodu ve Špindlerově Mlýně, pod názvem Krkonoše 2011, který se konal jako memoriál Jana Zapletala, Ski Trab Mistrovství ČR ve skialpinismu pro rok 2011, finále SCARPA českého poháru ve skialpinismu pro rok 2011 a finále Středoevropského poháru pro rok 2011, znamená pro pořadatele i krátké ohlédnutí a rekapitulaci. Pavel Jirsa, ředitel závodu, v rámci ohlédnutí za uplynulými dvaceti lety, doplnil: „Náš skialpinisticko - horolezecký oddíl pořádá tento závod od roku 1992. Prvních deset ročníků se uskutečnilo ve spolupráci s polskými záchranáři z GOPRU. Jmenovaly se Špindlerův Mlýn – Karpacz a konaly se pod záštitou obou měst. Jeden ročník vedl z Karpacze do Špindlerova Mlýna a další rok obráceně. Od jedenáctého pokračování pořádáme závod výlučně na české straně Krkonoš. Díky výbornému zázemí ve sportovní hale Vojenské zotavovny na Bedřichově jsme se s pořádáním usídlili v oblasti Medvědína. Od prvního ročníku se konal systémem rallye, tedy povinnou etapou s obřím slalomem a časovkou. V posledních letech je to závod start – cíl. Tím jsme se přizpůsobili trendu v rozvoji skialpinismu. Od roku 1995 se koná jako memoriál Jana Zapletala, někdejšího našeho člena, který při skialpinistickém výletu v italských Alpách, v oblasti Cevedale, tragicky zahynul. Vzdáváme čest jeho památce.“

hových podmínek než jiné roky závod přesunout do odpoledních hodin, aby bylo možno využít více sjezdové trati pro sjezdy. Po úbytku sněhu v terénu organizátoři vytyčili trať pro závodní kategorie mužů, žen a veteránů o celkové délce 20 kilometrů s převýšením 1840 metrů, a pro kategorie kadetů, juniorů a kategorie příchozí „open“ o celkové délce 11 kilometrů s převýšením 1140 metrů, do oblasti Medvědína. Na start se postavilo 90 závodníků ze všech 9-ti vyhlášených kategorií (7 závodních a 2 open) s hromadným startem nad sportovní halou VZ Bedřichov. Ve spodní části sjezdovky „Vodovod“ byl v úvodu krátký výběh s lyžemi v rukou, následoval na lyžích a dál lesními průseky na vrchol Medvědína. Z něj sjezd do Labského dolu a lesní svážnici na Černou sjezdovku ke spodní stanici lanové dráhy Medvědína. Tady zá-

vodníci nandali „tulení“ pásy a stoupali sjezdovkou pod „Hank“. Přes něj byl povinný výstup na maččkách. Horní část sjezdovky absolvovali opět na pásech. Po výstupu do horní části Černé sjezdovky následoval sjezd po sjezdovce zpět pod „Hank“ a po svážnici směrem k hale VZB. Okruh absolvovali na trati A dvakrát. Pro kadetské, juniorské kategorie a open byla trať B vytyčena stejně jako A, avšak zkrácena o výstup Černou sjezdovkou. Do Šp. Mlýna přijela téměř celá špička závodníků z ČR, Slovenska a Polska. Před finálovým závodem byl mezi domácími Michalem Štantejským a Radkem Grohem rozdíl pouhé dva body. Oba borci spolu se slovenským a polským závodníkem vedli vyrovnaný boj. Do druhého kola nastoupil M. Štantejský jako první s R. Grohem v těsném závěsu s mírným náskokem před slo-

venským a polským závodníkem. Rozhodující metry získal R. Groh před koncem posledního stoupání. Strhující tempo udržel až do cíle. V kategorii žen si způsobem start – cíl buďovala náskok polská závodnice Klaudia Tasz. Ve veteránech svým výkonem nenechal nikoho na pochybách Roman Kuczynski. V mladších kategoriích kadetů se umístili na prvním místě Pavla Kinclová a Dominik Sádlo. V juniorských kategoriích Barbora Volajová a Marek Litvaj oba ze Slovenska. Jako třetí junior se umístil špindlerovský Matěj Švec. V kategoriích

pro příchozí obsadili první místa Michal Galandák a Adéla Romaniaková. V letošním roce vstupuje závod do svého 21. ročníku. Skialpinisté budou startovat i na dalších domácích i zahraničních „kolbištích“. Mnoho zdaru vám všem.

➔ Hromadný start při 20. ročníku skialpinistických závodů ve Špindlerově Mlýně.

Lezení na volném ledu je možné

Na základě doporučení ze strany odborníků, kteří posuzovali možnost zimního využívání zaledněných skal pro horolezeckou činnost, přistoupila Správa Krkonošského národního parku i v letošní zimě k pokračování vloni zahájeného zkušebního provozu lezení na volném ledu. I pro letošní zimní sezonu je tedy v Krkonoších, konkrétně ve Špindlerově Mlýně na pravém břehu Labe u konce upravované běžecké cesty Bud' fit, vyhrazena jedna horolezecká lokalita. Jedná se o dvacet metrů vysokou skálu, jedinou v Krkonoších, kde lze legálně provozovat lezení na volném ledu.

Lezení je povoleno od 15. prosince 2011 do 31. března 2012. Počet denních uživatelů je omezen na 16 osob. Lézt na ledopádech lze tehdy, bude-li v dané lokalitě minimálně třiceticentimetrová vrstva sněhu a na skalním útvaru přiměřená vrstva ledu, která zajišťuje lezení bez poškození skalního povrchu a vegetace. Lézt se může od 8 do 17 hodin. Do ledu nebudou vysekávány stupy, chyty nebo schody a oblast ledopádu nebude nijak technicky upravována pro usnadnění výstupu.

Horolezectví na ledopádech na vyhrazeném

skalním útvaru mohou provozovat pouze ti, kdo se předem zaregistrovali v rezervačním systému Správy KRMAP

(<http://ledopad.krnep.cz>). Zaregistrovaní si musí vyzvednout papírový doklad jako oprávnění k horolezecké činnosti pro daný den na informačním centru Správy KRMAP ve Špindlerově Mlýně (www.krnep.cz/ic-spindleru-v-mlyn). Správa KRMAP nezajišťuje opatření k bezpečnosti horolezců. Každý provozuje horolezeckou činnost na vlastní zodpovědnost, popř. sám zodpovídá za osoby mladší patnácti let, které jsou spolu s ním zaregistrovány. Bližší informace o zimním horolezectví na vodním ledu najdete na www.krnep.cz/lezeni-na-ledopadech

Z podkladů Správy KRMAP.

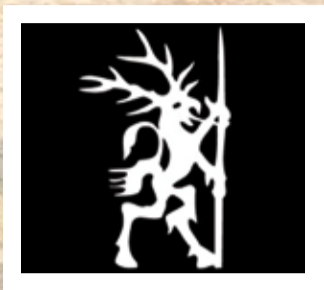
Kalendárium

450 let

Krkonoš - dobrý duch našich hor

První zmínka o Krkonošovi se ve starých kronikách váže k roku 1561. Jde o první vyobrazení pána hor, ještě beze jména, s důrazem na pojem „pán“. Objevuje se zde jako skládanka z částí heraldických znaků krkonošských feudálů. Má postavu gryfa ze znaku slezských Schaffgotschů, orlí hlavu, jelení parohy, lví trup, kozlí nohy a dvoudlíhý ohon. Správa Krkonošského národního parku ji oprášila z nánosů let a učinila ji svým pečetidlem, razítkem. Pána činí pánem železo s čaromocí budít strach. Strach malého člověka před velkou horou, strach z tajemné síly přírodní, strach dřevařů z hromu a jeho ozvěny, strach osamělého poutníka z bezcestí v mlze či vánici. Roku 1618 podává první tištěnou zprávu o mocném duchu hor Havel Želanský, helvetský kněz pražský, ve spisku „O zlých anjeliích a ďáblích“. Popisuje zde Krkonoše jako mnicha, který nabízí poutníkům přes hory jdoucím, že jim ukáže cestu a „potom, když je na místa nepřístupná, mezi doly a skály zavede, že nevědí, kam se obrátiti, tu on na dřevo neb strom náký vskočí a jim se směje, že se to po všem lese rozléhá“.

Krkonoš je horský duch mnoha jmen a mnoha podob, chránící i pomáhající... Dnešní nejrozšířenější představa o jeho vzhledu, s kloboukem a fajfkou, je vlastně nejmladší. Naopak nejstarší zpodobnění s parožím zná – kromě pravidelných čtenářů časopisu Krkonoše – Jizerské hory – málokdo.

300 let

Sklárna v Harrachově

Sklářská výroba existovala na jilemnickém panství hrabat Harrachů již ve 14. století. Na místě dnešní sklárny postavil huť Elias Müller již v roce 1712. Zachoval se zde tradiční způsob výroby. Vše je v téměř původní podobě a plně funkční. Harrachovská sklárna Novosad a syn je druhou nejstarší v Čechách. Harrachovské sklo patřilo vždy mezi světovou špičku. Zachovaný tradiční způsob sklářské výroby můžete shlédnout v rámci exkurze společně s následnou prohlídkou muzea a pivovaru. V muzejní expozici zavzpomínáte na časy, kdy se tu v rukách mistrů sklářů rodily vyhledávané luxusní kousky a pak se podíváte, jak se sklářské řemeslo v průběhu tří stovek let měnilo. Při prohlídce výrobních provozů shlédnete kompletní postup zpracování skla ručními technologiemi. Součástí exkurze je i unikátní 100 let stará historická brusírna skla, poháněná transmisem a vodní turbínou. Sortiment výroby tvoří luxusní nápojové, užitkové sklo a křišťálové lustry.

200 let

Petrova bouda

První boudu na místě Petrovky postavil v roce 1811 Johann Pittermann, podle jehož zkomoleného příjmení se bouda jmenovala. Následující majitel Vinzenz Zinecker ji o 75 let později přestavěl na hotel s plochou, dokonce zatravněnou střechou, proskleným balkonem a verandou. Typickým prvkem Petrovky byl různě tvarovaný a později i barevně řešený kamenný obklad celého domu. Na pozdějších přístavbách v modročerné ploše vynikaly ornamenty ze světlé břidlice. Pro Petrovu boudu typická zdobnost gradovala v interiérech. Z chaty se stala výstavní budova s vyřezávanými vitrínami a uměleckým nábytkem. Byla vyhlášena nemovitou kulturní památkou. Za movité kulturní památky byly prohlášeny i některé součásti jejího vybavení. Do někdejší restaurace s živou hudbou přicházeli letní turisté a v zimě zájemci o jízdu na saních rohačkách. Unikátní stavba byla v poslední době opuštěná. Měla děravou střechu, rozbitými okny do ní v zimě sněžilo, na jaře přšelo. Vandalové demolovali cenné vybavení. Petrova bouda - klenot horské architektury - by oslavila 200. narozeniny. Dne 21. července 2011 však hořela poprvé. Požár, který ji naprosto zničil, vypukl 1. srpna 2011 kolem deváté hodiny ráno.

120 let

Houslový virtuos Karel Halíř

přelomu 19. a 20. století. Narodil se 1. února 1859 ve Vrchlabí, jako syn městského pokladníka, zemřel 21. prosince 1909 v Berlíně. Hudební vzdělání získal na Pražské konzervatoři. Po ukončení studií nastoupil na tři roky na místo koncertního mistra v kapele Benjamina Blise v Berlíně, která se později stala Berlínskou filharmonií. Stal se profesorem houslí na berlínské Hochschule für Musik, kde působil do roku 1907. Roku 1879 přijal post druhých houslí v proslulém Joachimově kvartetu a později sestavil vlastní smyčcové kvarteto. Jako interpret prošel dokonalou technikou, stylovým přednesem. Svoji proslulost upevnil četnými koncertními cestami po celé Evropě a Spojených státech. Uplatnil se i jako skladatel. V roce 2011 uplynulo 120 let od vystoupení fenomenálního mistra houslí Karla Halíře v rodném Vrchlabí. Společnost Karla Halíře vypracovala projekt, který si klade za cíl tuto významnou osobnost a její obrovský přínos pro hudbu konce 19. a začátku 20. století představit široké veřejnosti.

80 let

Fotograf Jiří Havel

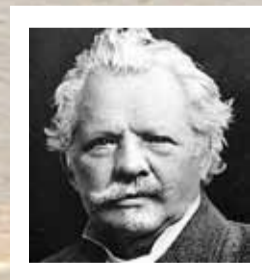
Narodil se roku 1931 v Horní Branné u Jilemnice. Studoval na Gymnáziu ve Vrchlabí. Vystudoval Vysokou školu železniční v Praze. Lákal ho cestování a příroda. Od roku 1980 je na volné noze coby fotograf. Fotografuje Krkonoše a Sněžku především, louky a les, rozkvetlé květiny, potoky a jejich vodní víry s podzimním listím, krutou zimu i pestrobarevné rozkvetlé léto, probouzející se jaro i nádherně sychravý a melancholický podzim... Jiří Havel není fotograf - chodec, který mačká spoušť svého aparátu, aniž by se na své cestě přírodou a životem zastavil. Do kopců milovaných rodných Krkonoš je schopen šplhat v létě i v zimě ještě za noční tmy, aby na snímcích zachytil první paprsky rozbráskujícího se dne. Prostřednictvím svých fotografií představil v rozmanitých podobách řadu krkonošských zákoutí. Zejména Modrý důl. I tak malý prostor dokáže být pro špičkového fotografa nevyčerpatelným tématem a zdrojem tvůrčích inspirací. Totéž lze říci o Dvorském lese, což je bizarní bukový prales na Rýchořích. Jeho tajemná atmosféra je zachycená v proměnách ročních období. Další místo spojené s tvorbou je Klausův důl s Černohorským potokem, v jehož tůňkách Havlova kamera ztvárnila takřka kosmické galaxie tvořené vířením spadajících bukových listů. Obdobu těchto záběrů už dnes najdete u řady dalších fotografů, ale Havlovy záběry byly asi skutečně ty první. Vydal přes dvě desítky obrazových publikací.

140 let

Vědec Emil Votoček

s jehož jménem je spojen mimořádný vzestup úrovně výuky chemie a vědeckého výzkumu na pražské polytechnice v první třetině 20. století. Narodil se 5. 10. 1872 v Hostinném, zemřel 11. 10. 1950 v Praze. Stal se profesorem experimentální anorganické a organické chemie. V letech 1921-22 byl rektorem pražské polytechniky. Světového uznání dosáhl v chemii cukrů. Pracoval i v jiných oblastech - v analytické chemii vypracoval metodu merkurimetrického stanovení halogenů, sestavil řadu důmyslných přístrojů, apod. Zasloužil se o české chemické názvosloví. Právem je považováno za nejdokonalější a nejdůmyslnější v národním jazyce vůbec. S J. Heyrovským, profesorem chemie na Univerzitě Karlově a nositelem Nobelovy ceny za chemii (1959), založil v roce 1929 reprézentační časopis Collection of Czechoslovak Chemical Communications, který dnes přináší vědecké práce českých a slovenských chemiků publikované v anglickém jazyce. Byl vynikajícím pedagogem, jeho učebnice anorganické a organické chemie zůstaly nepřekonány po celá desetiletí a těžilo z nich několik generací chemiků. Aktivita profesora Votočka byla unikátní nejen v oblasti chemických věd. Jeho záliby v lexikografii a frazeologii, podpořené četným cestováním, vyústily v řadu odborných překladů a zejména v několik slovníků, např. česko-francouzský nebo šestijazyčný česko-německo-anglicko-italsko-latinsko-francouzský. Profesor Votoček hrál na několik hudebních nástrojů a sestavil obsáhlý hudební slovník. Složil asi 70 uznávaných hudebních děl - písní a skladeb pro klavír a malé soubory.

170 let

Vynálezce Karel Václav Klíč

český malíř, fotograf a grafický technik. Narodil se 30. 5. 1841 v papírně v Hostinném zvané Labský mlýn, zemřel 16. 11. 1926 ve Vídni. V roce 1878 vynalezl heliografuru (klíčotypii), při pobytu v Anglii v roce 1890 proces zdokonalil. V roce 1892 sestrojil první hlubokotiskovou rotačku. Roku 1862 absolvoval výtvarnou akademii. Jeho snem bylo tisknout obrázky v mnoha kopiích. Zabýval se myšlenkou přenést fotografii na měděnou desku, která bude tisknout. Úspěch se dostavil r. 1878. V laboratoři našel měděné desky náhodně pokryté souvislou vrstvou asfaltového prachu. Když desky přidržel nad kahanem, asfaltový prášek se přitavil a fotograficky přenesený obrázek byl vyleptán. Měditiskář udělal otisky a byly dokonalé. Tak se zrodila heliografura - rytina vyrytá světlem. Technika se hodila pro tisk na ručním lisu. Touha tisknout obrázky strojově ve velkém množství a za dostupnou cenu zrodila největší vynález - hlubotisk. Zdokonalení techniky spočívalo v nahrazení asfaltového zrna pravidelnou jemnou sítí. Obraz k leptání se tak rozložil na drobnohledné čtverečky, takže vznikla jakási mřížka. Buňky byly různě hluboké, v tmavších partiích obrazu bylo barvy více, v místech světlejších méně. Proto i vrstva barvy přenesená na papír byla nestejná a tištěné reprodukce měly měkké polotónované přechody a hluboké stíny. Jeho vynález je svým významem srovnatelný s vynálezem knihtisku J. Gutenbergem, protože vytvořil podmínky pro uplatnění nové polygrafické techniky pro tisk ilustrovaných časopisů, obalů, uměleckých děl apod. v masovém rozsahu.

Krkonošská sezona

Turistické noviny
plné zajímavostí

Příloha turistických novin Krkonošská sezona

Členskou základnu Svazku Krkonoše tvoří 41 měst a obcí, tj. cca 65 000 obyvatel

Benecko, www.benecko.cz
Bukovina u Čisté, www.bukovina.cz
Černá, www.obec-cerna.cz
Černý Důl, www.cernydul.cz
Dolní Branná, www.dbranna.cz
Dolní Dvůr, www.dolnidvur.cz
Dolní Kalná, www.dolnikalna.cz
Dolní Lánov, www.dolnilanov.cz
Harrachov, www.harrachov.cz
Horní Branná, www.hbranna.cz
Horní Kalná, www.hornikalna.cz

Horní Maršov, www.hornimarsov.cz
Hostinné, www.hostinne.info
Jablonec nad Jizerou, www.jablonecnjiz.cz
Janské Lázně, www.janske-lazne.cz
Jestřábí v Krkonoších, www.jestrabivkrk.cz
Jilemnice, www.mestojilemnice.cz
Klásterská Lhota, www.klasterskalhota.cz
Kořenov, www.korenov.cz
Koštalov, www.kostalov.cz
Kunčice nad Labem, www.kuncice.cz
Lánov, www.lanov.cz

Malá Úpa, www.malaupa.cz
Martinice v Krkonoších, www.martinicevkrk.cz
Mladé Buky, www.obecmladebuky.cz
Paseky nad Jizerou, www.paseky.cz
Pec pod Sněžkou, www.pecpodsnezkou.cz
Poniklá, www.ponikla.cz
Prosečné, www.obecprosece.cz
Rokytnice nad Jizerou, www.mesto-rokytnice.cz
Roztoky u Jilemnice, www.roztoky-u-jilemnice.cz
Rudník, www.rudnik.cz
Strážné, www.oustrazne.cz

Studeneč, www.studenece.cz
Svoboda nad Úpou, www.svobodanadupou.cz
Špindlerův Mlýn, www.mestospindlerumlyn.cz
Vítězná, www.vitezna.cz
Vitkovice, www.vitkovicevkrk.cz
Vrchlabí, www.muvrchlabi.cz
Vysoké nad Jizerou, www.vysokenadizerou.cz
Žacléř, www.zacler.cz

Fond cestovního ruchu

Krkonoše – svazek měst a obcí disponuje Fondem cestovního ruchu (FCR) Krkonoš. Přispívají do něj svými finančními prostředky, kromě jednačtyřiceti členských obcí a měst, i podnikatelské subjekty – krkonošské skiareály, ubytovatelé a další poskytovatelé služeb a partneři. Všem patří za vstřícný přístup a pochopení nutnosti vzájemné spolupráce poděkování. Aktuální seznam příspěvů do Fondu cestovního ruchu naleznete na: www.svazek.krkonoše.eu

Ke dni 31. května 2011 jsou partnery a příspěvateli FCR:
Arrakis, s.r.o., Skiareál Žacléř, www.arrakis-zacler.com
CK Villa s.r.o., www.kvvilla.cz
DIKRAM s.r.o., Skipark Mladé Buky
www.skipark-mladebuky.cz
Erlebachova bouda, www.erlebachovabouda.cz
Friesovy boudy, Strážné, www.moraviapropag.cz
Hotel Arnika, Rudník, www.arnika-rudnik.cz
Hermano a.s., **HOTEL U NÁS**, www.hotel-unas.cz
Hotel Černá Bouda, OK Programme s.r.o.
www.cernabouda.cz
Informační centrum a cestovní agentura Janské Lázně,
www.janske-lazne.cz
Inocentrum Flora, Benecko, www.benecko.com
INGTOURS cestovní kancelář spol. s r.o., Vrchlabí,
www.ingtours.cz
KAD spol. s r.o., Vrchlabí, www.kad.cz
KSK BONO s.r.o., Hotel Bára Benecko
<http://hotelbara.cz>
MEGA PLUS s.r.o., Janské Lázně, www.megaaplus.cz
OREA HOTELS s.r.o. - HOTEL HORAL, www.orea.cz
PA-JA s.r.o., Dolní Branná, www.liscifarma.cz

R.O.D. Stav, a.s. - Ski areál Malá Úpa, www.skimu.cz
Rautis, a.s., www.rautis.cz
REGATA ČECHY a.s., Hotel Horizont
www.hotelhorizont.cz
Sdružení pro rozvoj cestovního ruchu na Benecku a okolí, www.benecko.info
Sdružení pro rozvoj cestovního ruchu v Rokytnici nad Jizerou, www.rokytnice.com/sdruzeni
Ski areál Vrchlabí - Kněžický vrch,
www.skiareal-vrchlabi.cz
Ski Pec a.s., www.skipec.com
SKIAREÁL Špindlerův Mlýn, a.s., www.skiareal.cz
SKISERVIS PLOC spol. s r.o., Harrachov
www.skiploc.cz
Služby Vitkovice, s.r.o., www.skiadrov.cz
Spartak Rokytnice a.s., www.skiareal-rokytnice.cz
Sportovní areál Harrachov a.s., www.skiareal.com
Středisko služeb Benecko s.r.o., Skiareál
www.benecko.info
TIC Trutnov, vesely@trutnov.cz
ZOO Dvůr Králové a.s., www.zoodvurkralove.cz

Turistická informační centra

VRCHLABÍ
Regionální turistické informační centrum Krkonoše
543 01 Vrchlabí, Krkonošská 8
Tel./Fax: +420 499 405 744
E-mail: info@krkonoše.eu
www.muvrchlabi.cz
www.krkonoše.eu

Hlavní informační středisko Správy KRNAP
543 01 Vrchlabí, nám. Míru 223
Tel.: +420 499 421 474, 499 456 761
E-mail: his@knap.cz
www.knap.cz

BENECKO
Infocentrum Flora
512 37 Benecko 200
Tel./Fax: +420 481 582 606
E-mail: info-flora@benecko.com
www.benecko.com

ČERNÝ DŮL
Turistické informační centrum
543 44 Černý Důl, Úřad městyse 18
Tel.: +420 499 429 618
Fax: +420 499 429 620
E-mail: infocentrum@cernydul.cz
www.cernydul.cz

HARRACHOV
TIC Harrachov
512 46 Harrachov, Centrum 150
Tel./Fax: +420 481 529 188
E-mail: tesharrachov@knap.cz
www.harrachov.cz

HORNÍ MARŠOV
IC Veselý výlet
542 26 Horní Maršov, Temný Důl 46
Tel.: +420 499 874 298
Fax: +420 499 874 221
E-mail: info@veselyvylet.cz
www.veselyvylet.cz

HOSTINNÉ
Informační centrum
543 71 Hostinné, Náměstí 70
Tel./Fax: +420 499 404 746
E-mail: infocentrum@muhostinne.cz
www.hostinne.info

JANSKÉ LÁZNĚ
Informační centrum a cestovní agentura
542 25 Janské Lázně
Černohorská 265
Tel.: +420 499 875 186, 495 875 111,
Fax: +420 499 875 008
E-mail: info@megaaplus.cz

E-mail: info@janske-lazne.cz
www.janske-lazne.cz

JILEMNICE
Informační centrum
514 01 Jilemnice
Masarykovo nám. 140
Tel./Fax: +420 481 541 008
E-mail: info@jilemnice.cz
www.mestojilemnice.cz

KOŘENOV
Informační centrum Jizerky pro Vás
468 48 Kořenov 480
Tel.: +420 725 805 266
E-mail: ic@jizerkyprovas.cz
www.jizerkyprovas.cz

LÁNOV
Venkovské infocentrum mikroregionu
543 41 Lánov, Prostřední Lánov 39
Tel.: +420 499 432 083
E-mail: infocentrum@lanov.cz
www.lanov.cz

MALÁ ÚPA
Infocentrum Malá Úpa
542 27 Malá Úpa, Horní Malá Úpa 129
Tel.: +420 499 891 112
E-mail: info@malaupa.cz
www.info.malaupa.cz

PEC POD SNĚŽKOU
Infocentrum Turista
542 21 Pec pod Sněžkou 337
Tel.: +420 499 736 280
Fax: +420 499 736 410
E-mail: turista@turistapec.cz
www.turistapec.cz

Městské IC Veselý výlet
542 21 Pec pod Sněžkou 196
Tel.: +420 499 736 130
E-mail: info@veselyvylet.cz
www.veselyvylet.cz

ROKYTNICE NAD JIZEROU
Městské informační centrum
Rokytnice nad Jizerou
Horní Rokytnice 197
51244 Rokytnice nad Jizerou
Tel.: +420 481 522 001
infocentrum@mesto-rokytnice.cz
www.rokytnice.com

STRÁŽNÉ
Informační centrum strážné
543 52 Strážné, Strážné 129
Tel.: +420 734 621 861
E-mail: info@strazne.eu
www.strazne.eu

SVOBODA NAD ÚPOU
Turistické informační centrum
542 24 Svoboda nad Úpou,
nám. Svornosti 527
Tel.: +420 499 871 167
Fax: +420 499 871 216

E-mail: info.ets@tiscali.cz
www.svobodanadupou.eu

ŠPINDLERŮV MLÝN
Turistické informační centrum
543 51 Špindlerův Mlýn
Svatopetrská 173
Tel.: +420 499 523 656
Fax: +420 499 523 818
E-mail: tic@mestospindlerumlyn.cz
www.mestospindlerumlyn.cz

TRUTNOV
Turistické informační centrum
541 01 Trutnov
Krkonošovo nám. 72
Tel./Fax: +420 499 818 245
E-mail: vesely@trutnov.cz
www.trutnov.cz/infocentrum

VYSOKÉ NAD JIZEROU
Informační centrum
512 11 Vysoké nad Jizerou
nám. Dr. Kramáře 227
Tel.: +420 481 593 283
E-mail: g.havel@seznam.cz
www.vysokenj.cz

ŽACLÉŘ
Turistické informační centrum
542 01 Žacléř, Rýchorské nám. 10
Tel.: +420 499 739 225
Fax: +420 499 739 210
E-mail: muzeum@zacler.cz
www.zacler.cz

Na strojní úpravě běžeckých lyžařských trati spolupracují:

Skiareál Špindlerův Mlýn a.s., SKI Pec a.s., MEGA PLUS s.r.o., SKIMU SPORT CENTRUM Horní Malá Úpa, Ski areál Herlíkovice s.r.o., Sdružení provozovatelů lyžařského vleku Pěnkavčí vrch, Správa KRNAP, Obec Strážné, TJ SVS Krkonoše, Bouda Danielka, Freez s.r.o., Sportovní areál Harrachov a.s., Spartak Rokytnice a.s., TJ Vysoké nad Jizerou, Jaroslav Weiner – Vitkovice, Služby Vitkovice v Krkonoších s.r.o., Hančův sportovní klub Benecko, Obec Kořenov.

skiareál
špindlerův mlýn a.s.
Nejvyšší třída hor. Top class mountains.

**Nejlepší místo pro ty,
kdo hledají víc než jen sníh**
For those who want more than just snow

	Hlavní sezona 24. 12. 2011–06. 01. 2012 04. 02. 2011–18. 03. 2012			Vedlejší sezona 07. 01. 2012–03. 02. 2012			Malá sezona Začátek sezony – 23. 12. 2011 19. 03. 2012 – Ukončení sezony		
	Dospělí	Děti	Junioři a seniři	Dospělí	Děti	Junioři a seniři	Dospělí	Děti	Junioři a seniři
1 den	700	450	550	600	400	500	600	400	500
6 dnů	3200	2060	2510	2740	1830	2290	2740	1830	2290

www.skiareal.cz | skiareal@skiareal.cz | tel. +420 499 467 102

Wellness Hotel SVORNOST
Harrachov

www.hotelsvornost.cz

Harrachov 496, 512 46 Harrachov
Tel.: +420 481 528 152-3, Fax: +420 481 528 144
E-mail: info@hotelsvornost.cz

Benecko
místo, kam se budete rádi vracet

www.benecko.info

**RÁDI VĚNUJEME
ENERGII TOMU,
CO MÁ SMYSL**

Již od roku 2002 jsme tu s Vámi a každoročně podporujeme tisíce projektů. Kde všude jsme již pomohli, najdete na www.cezregionum.cz.

NADACE ČEZ

www.cezregionum.cz JSME S VÁMI. SKUPINA ČEZ

OSTYLE
FUNCTIONAL SPORTSWEAR

ČESKÝ VÝROBCE FUNKČNÍHO SPORTOVNÍHO OBLEČENÍ
celou kolekci naleznete na e-shopu
www.ostyle.cz

Městys **Černý Důl**
... ideální cíl celoroční dovolené

V ZIMĚ:
Skiareál Černý Důl - dvě tříseďákové lanovky, vleky, kidpark, Snowpark, lyžařské školy a půjčovny a ski servis, skibary, sportovní potřeby. Upravené běžecké tratě.

V LÉTĚ:
Autocamp Slunečná - leží v části Čistá v Krkonoších, kapacita 200 stanových míst, koupaliště, dětské hřiště, zahradní restaurace a možnost táborových ohňů.

Turistické trasy - místní naučné stezky a cyklotrasy

V ČERNÉM DOLE POŘÁDÁME PO CELÝ ROK ŘADU TRADIČNÍCH, KULTURNÍCH AKCÍ

MUZEUM PODZEMÍ KRKONOŠ V BUDOVĚ ÚŘADU
otevřeno: Středa - Sobota 13:00 - 16:30 h

www.cernydul.cz

Krkonoše v létě

www.ypoint.cz

Rodinný penzion • Familienpension
HORSKÝ DŮM

Eva Lorencová
Horský dům 195
542 21 Pec pod Sněžkou
Tel./Fax: +420 499 896 145
E-mail: horskydum@pecsnezka.cz
www.pecsnezka.cz

Až nachumelí vydejte se do hor krkonošských!

Zvou i NADACE ČEZ, Státní fond životního prostředí (SFŽP) a krajské úřady Královéhradeckého a Libereckého kraje - partneři Svazku Krkonoše, kteří podporují „Krkonošský lyžařský běžecký ráj“

Podle kvalifikovaného odhadu se každoročně v krkonošské přírodě pohybuje na běžkách kolem jednoho milionu, ze tří milionů návštěvníků zimních Krkonoš. Právě proto před jedenácti lety vznikla idea projektu „Krkonoše – lyžařský běžecký ráj“. Pro značku „Lyžování v Krkonoších“ se totiž na první pohled může zdát prvořadě sjezdové lyžování. Není to však už dávno pravda. Běžekové lyžování tu má totiž zelenou a stává se stále oblíbenějším. V křehkých přírodních podmínkách chráněného území Krkonošského národního parku je pavučina upravovaných lyžařských běžeckých tras významnou výzvou. Dílo, vyměřené odborníky a opečovávané krkonošskými patrioty, křižující napříč nejvyšší české hory, napomáhá turistům poznat mnoho zdejších zajímavých koutů.

VZDĚLÁNÍ NA ÚROVNI

Když do něčeho investuješ čas a peníze, musí se ti to bohatě vrátit.

www.bivs.cz

BANKOVNÍ INSTITUT VYSOKÁ ŠKOLA

Krkonošská magistrála zároveň poskytuje příležitost projet se na běžkách kolem většiny nejimpozantnějších přírodních míst. Je tu upravováno téměř 500 km běžeckých tras. Krkonošská magistrála spojující od západních Krkonoš Harrachov až po Žacléř ve východních Krkonoších je dlouhá 71 km. Na ni navazují další turistické i závodní tratě. Celková délka ostatních upravovaných tras je 340 km. Dále jsou zvláště upravovány závodní běžecké tratě, které měří 89 km.

Krkonoše – svazek měst a obcí ve spolupráci se Správou Krkonošského národního parku postupně vytvořily síť tras s roz-

dělením úseků, úkolů a odpovědností na jednotlivé upravovatele, kteří se zavázali tratě, v rámci klimatických možností, kvalitně upravovat. Projekt sám byl realizován se snahou postupně jej zdokonalovat.

Partneři a vydatnými pomocníky, kteří na svá bedra berou podporu i spolufinancování, jsou především Nadace ČEZ, Státní fond životního prostředí SFŽP a krajské úřady Královéhradeckého a Libereckého kraje.

Nadace ČEZ za uplynulé období věnovala na náklady spojené s úpravou lyžařských běžeckých tras celkem téměř 2 500 000 Kč, což se v průměru pohybuje kolem 11 % výdajů za provoz opravovacích strojů. Státní fond životního prostředí, v rámci podpory činností obcí v regionech národních parků, pomohl s financováním „Projektu značení a turistické orientace vybraných upravovaných běžeckých tras systémem Krkonoše - lyžařský běžecký ráj“ ve výši 493 000 korun. Z celkových nákladů na venkovní informační tabule mapy mátrati 704 000 Kč, to je 70 %.

Součástí dlouhodobého úsilí pracovníků Svazku Krkonoše i Správy Krkonošského národního parku je zajistit, aby značení lyžařských běžeckých tras bylo jednotné, logické, doplněné mobilizárem, především velkými venkovními mapami. Proto bylo v průběhu letošního léta zhotoveno devatenáct venkovních velkoplošných panelů s mapami, které jsou instalovány v terénu a které ukazují kudy lyžařské tratě vedou, upozorňují na okolní přírodní zajímavosti a připomínají pravidla ochrany přírody a bezpečného pohybu v horách.

A tak vás v zimě čeká v Krkonoších pěkná projížďka na běžkách. Nenechte si ji v upravených běžeckých tratích ujít.

Dolní Dvůr ...u nás Vás baví svět

- Malebná horská obec ležící v srdci Krkonoš - nejlepší místo pro **rodinnou dovolenou s dětmi**.
- V zimní sezóně poskytují **dva skiareály** komplexní služby – upravované, technicky zasněžované sjezdovky, večerní lyžování, lyžařská škola, půjčovna lyží a snowboardů.
- Výhodné ceny jízdného vás příjemně překvapí!**
- Široká nabídka **ubytovacích služeb**.
- V Dolním Dvůře můžete prožít 5 ročních období! **Zvonkohra** na kostele sv. Josefa hraje totiž každou roční dobu jiné melodie a o Vánocích pak sérii koled.

www.dolnidvur.cz

To je jízda!

ROKYTNICE NAD JIZEROU

www.skiareal-rokytnice.cz

OREA HOTELS

WWW.OREA.CZ

OREA HOTELS Krkonoše

Spindlerův Mlýn, Harrachov

OREA Hotel Horal

Spindlerův Mlýn

OREA Vital Hotel Sklár

Harrachov

Tel.: + 420 499 433 351, E-mail: rezervace@horal.cz, www.horal.cz

Tel.: + 420 481 560 111, E-mail: hotel@sklar.oreahotels.cz, www.sklar.cz

Špindlerův Mlýn patří mezi nejznámější lyžařská střediska v ČR. Nabízí celou řadu možností i v letním období. Hotel Olympie - Špindlerův Mlýn to je Vaše dovolená ve Špindlerově Mlýně. Hotel Olympie nabízí ubytování ve 35 dvou a třílůžkových pokojích a 3 apartmánech. Je zde sauna, whirlpool, tradiční thajské masáže. Objekt je vhodný pro skupiny, jednotlivce, rodiny s dětmi i firemních setkání.

Hotel Olympie
Luční 56, 543 51 Špindlerův Mlýn
Tel.: 499 523 300, Fax: 499 523 858, E-mail: hotel@olympie.cz, www.olympie.cz

OBJEVTE SVŮJ HORIZONT ...

- ★ vstřícný a profesionální personál
- ★ komfortní ubytování a výborná gastronomie
- ★ moderní sport a wellness centrum
- ★ pořádání malých i velkých soukromých i firemních akcí
- ★ lyžařský areál na dosah

HOTEL HORIZONT
PEC POD SNĚŽKOU

+420 499 861 111
hotel@hotelhorizont.cz
www.hotelhorizont.cz

Filmové kalendárium

Krkonoše byly a jsou atraktivní pro filmové a televizní štáby. Romantické a zároveň drsné zimní prostředí, majestátní horstva, panoramatické výhledy, magická krása zasněžené krkonošské krajiny, ale i tvrdá a nekompromisní tvář zimy jsou místy skutečných a také filmových příběhů. Připomeňme si ty, které v letošním roce zaznamenají kulaté výročí od svého vzniku.

55 let „Synové hor“

Lyžařský sport prožíval v dobách svých začátků slavné okamžiky i tragické chvíle. O Velikonocích roku 1912 zvítězil v krkonošském závodu český závodník, který se ovšem hned v další sezóně stal obětí kruté sněhové vánice.

Na motivy skutečného příběhu, a podle stejnojmenné knihy spisovatele Františka Kožíka, vznikl hraný film režiséra Čeňka Duby. **Byl natočen v roce 1956.** Ústředním motivem je tragická smrt jednoho z našich prvních lyžařských závodníků Bohumila Hanče a jeho statečného přítele Václava Vrbaty. Děj filmu se odehrává mezi Velikonocemi 1912 a Velikonocemi 1913, tedy v jediném roce. Je zarámován dvěma mezinárodními závody v běhu na 50 kilometrů. V prvním z nich B. Hanč slavně zvítězil, ve druhém bohužel zahynul.

30 let „S tebou mě baví svět“

Film vyhlášený jako nejúspěšnější veselohra minulého století v ČR. **Byl natočen v roce 1982.** Komédie o rodinné dovolené „expedici Ydykseš“ odehrávající se v malebné chalupě (natočeno v roubence kousek nad Dolním Dvorem), kde se tři přátelé starají o šest malých dětí. Muži jsou přesvědčeni, že právě jejich výchovné metody jsou mnohem lepší než pedagogické působení matek. Když ale manželky přijedou „na kontrolu“ dojde v rodinách na čas k vážným sporům.

40 let „Homolka a tobolka“

Komédie je závěrem trilogie o slastech a strastech pražské rodiny Homolkových. **Natočena byla roku 1972.** „Malí“ čeští človíčkové prožívají zimní rekreaci ve Špindlerově Mlýně, kterou si sem přijeli (s předsevzetím, že na sebe budou po celou dobu

hodní) za své peníze jaksepatří užít. A jak už titul nasvědčuje, peníze se jim na dovolené stanou hybnou pákou veškerého jejich počínání, o němž tvůrci vyprávějí se satirickým, až sarkastickým akcentem.

30 let „Sněženky a machři“

Film z roku 1982 zastihuje studenty 2. ročníku pražského gymnázia na povinném lyžařském výcviku. Horský učitelský sbor je složen ze zkušené profesorky Boženy, iluzemi naplněné čerstvé absolventky pedagogické fakulty Hanky a přísného profesora Kardy, který s sebou vzal dceru Mariku. V humorném tónu jsou vylíčeny nové a nečekané vztahy mezi studenty i jejich pedagogy. Sněženky - slečny se chtějí líbit a Machři - kluci se předhánějí ve vtipnostech i v ukázkách více či méně brilantního lyžování za účelem oslavení Sněženek. Cítí se náramně dospělí a přísný denní režim jim připadá nedůstojný. Proto připravují drobné vzpoury.

kudyznudy.cz
Česká republika

Kudy z nudy =
CZECH TOURISM

Elektronický katalog na www.kudyznudy.cz představuje jednoduchý nástroj, jak se seznámit s nabídkou aktivit v regionech ČR. Třídění informací odpovídá rozdělení na věkové skupiny a podle zájmů. Nedílnou součástí je průběžně aktualizovaný kalendář akcí.

Nejužívanější a nejžádanější zdroj informací Panoramatické a webové kamery

- Stránky jsou propojeny s prezentací jednotlivých lyžařských areálů a horských středisek
- Informační a rezervační systém o ubytování, vybavenost regionu a kalendář akcí

Pořad PANORAMA -
v ranních hodinách na TV ČT 2:
Po-Pá 8:30-9:10
So-Ne 7:50-8:30
Teletext ČT: strana 190

www.holidayinfo.cz

ANOPRESS IT

Informace
na dosah ruky

- Elektronický monitoring médií více než 2 000 různých zdrojů
- Monitoring médií ON-LINE – přístup do elektronické databáze s možností prohledávat aktuální i archivní zprávy
- Monitoring médií OFF-LINE – pravidelné zasílání plných textů zpráv z českých médií
- Monitoring sociálních sítí a internetových diskusí
- Zpětný monitoring, jednorázové dohledání informací v médiích
- Výstřižková služba
- Mediální analýzy, rešerše, komentáře, průběhy kauz
- ISA software pro archivaci a analýzu dat

Anopress IT, a.s.
Prvního pluku 12a, 186 00 Praha 8 – Karlín
tel.: 255 729 672, fax: 255 729 673
e-mail: obchod@anopress.cz

www.anopress.cz

**Ze všech nebudou mistři světa.
Ale všichni budou vědět,
že k lyžování patří přilba.**

Rozum má přednost!

Krkonoše – Jizerské hory

časopis o přírodě a lidech

- 52 stran každý měsíc
- jedno číslo 38 Kč
- roční předplatné 396 Kč
- redakce Krkonoše, Dobrovského 3, 543 11 Vrchlabí
- telefon 499 456 333
- e-mail krkonose@krnap.cz
- internet <http://krkonose.krnap.cz>

Vážení čtenáři, milí dopisovatelé,

každého půl roku se, díky vám, pro autory Krkonošské sezony opakuje příjemný okamžik. Odeberou z Regionálního informačního centra Krkonoše se sídlem ve Vrchlabí krabici s několika stovkami vaší korespondence. Pročítají nejenom správné odpovědi, zaslané při příležitosti vypsané čtenářské soutěže. Třešinkou na pomyslném dortu je i další obsah vašich sdělení. Někteří z vás jsou struční. Jiní s chutí popíší své zážitky a zkušenosti z Krkonoš. Vaše dopisy jsou velice milé, je v nich cítit váš vřelý vztah k nejvyšším českým horám a přírodě. Jsme vám za vaši korespondenci velmi vděční. A protože není v našich silách odpovídat vám všem, dovolujeme si touto cestou poděkovat za váš čas, který věnujete psaní. Děkujeme za vaši ochotu podělit se o zajímavé zážitky a postřehy. Vaše dopisy jsou pro nás, autory, ale i překladatele – rodiče mluvčí z Německa a Polska, cenným poznáním. I jim můžete zaslat své připomínky k jazykovým obrátům, které používají.

Vnímáme, že Krkonoše máte stále v oblibě. Mnoho z vás, ať jste z bližšího či vzdálenějšího okolí, je má tak říkajíc „vklíněno“ v srdíčku.

Vybrali jsme pro vás krátké ukázky z korespondence českých návštěvníků. Hostům ze zahraničí budeme věnovat prostor v dalším vydání Krkonošské sezony.

Z korespondence čtenářů ... vybrali jsme pro vás ... přečetli jsme za vás

Do Krkonoš jezdíme už přes čtyřicet let. Nejdříve s manželkou, pak s dětmi a dnes s vnučaty. Nejdříve Pomezí boudy, pak Malá Úpa a okolí, nejvíce na chatu Purkyně v Peci, Zahrádky, vlni Harrachov. Všude se nám moc líbilo. Proto se každý rok do Krkonoš rádi vracíme. **Václav Vágner, Dobruška.**

Chceme pochválit údržbu běžeckých tratí. **Manželé Balouchovi s dětmi, Bánov.**

Byli jsme dvakrát v lyžařském středisku Černá hora. Služby se každý rok zlepšují, což je skvělé. Noviny nám pomáhají při orientaci v okolí, pomohl nám přehled krkonošských skiareálů. **Milan Palouch, Bánov.**

Do Krkonoš jezdíme s přítelem pravidelně několikrát za rok. Někdy jako turisté, jindy jako běžkaři, ale Krkonoše nám mají vždy co nabídnout. Rádi se k vám vracíme. **Kristýna Kollertová, Česká Skalice.**

Byli jsme na Benecku, s vnučkou, hotel Kubát. Perfektní. Především léta jsme byli ve Vítkovicích chata Hubertka, rovněž paráda. Když jsme byli mladší, tak naši synové poznali sjezdovky Krkonoš, od Pece až po Friesovky. Moc se nám v Krkonoších líbí, prošli jsme je zamlada křížem krážem i v létě, všude zásadně pěšky, včetně Sněžky a s mrňavými syny. Těšíme se na další pobyty, pokud nám zdraví dovolí. **Ella Čapková, Přelouč.**

Nejenže své dovolené – letní i zimní často trávím s rodinou v některém z krkonošských středisek a podle nepsané tradice, že každý Čech by měl alespoň jednou za život vyšlapat na Sněžku po svých, jsem na vrchol vyšlapal zatím devatenáctkrát, převážně jako účastník dálkového pochodu z Dolní Kalné „Za východem Slunce“. Historii, současnost a budoucnost Krkonoš sleduji také jako dlouholetý předplatitel a čtenář časopisu Krkonoše – Jizerské hory.

Jsem ráda, když turistické noviny při svých cestách po Krkonoších v létě v zimě dostanu a předám dále po rodině a známých. **Hana Pravdová, Praha.**

Při čtení vašich novin máme v očích vždy ty nejkrásnější vzpomínky na letní i zimní Krkonoše. Náš sen je trvale bydlet na horách. **Martina a Jiří Němcovi, Rájec – Jestřebí.**

Byla jsem se synem v léčebně Vesna v Janských Lázních. V informačním centru se mi do ruky dostaly noviny. Velmi se mi líbily a články mě zaujaly. Krkonoše jsem navštívila v dubnu, byla minisezona, mnoho zařízení bohužel zavřeno... Jinak Krkonoše nádherné, turistické cesty dobře značené. Všude byl pořádek, krásná příroda se probouzela z dlouhého zimního spánku, lesy byly každý den zelenější. Určitě se k vám zase vrátíme. **Radana Moravcová, Dobruška.**

Do Krkonoš jezdím velice rád a pokaždé při svém pobytu jsem vždy převelice s poskytnutými službami spokojen. Vždy ochotný, usměvavý personál. Je jedno, zda se zrovna nacházím v nějakém tzv. lepším zařízení-hotelu, nebo v hřebenové boudě. Velice rád se do Krkonoš vracím a vracet budu a to nejen se svojí rodinou, neboť jsem zpočátku jezdil sám, později s rodinou a nyní se k nám přidali i přátelé a ti si Krkonoše rovněž nemohou vynachválit. Takže všem, co se o nás starají, posílám jedničku. **Ludvík Plecítý, Česká Lípa.**

Využíváme z turistických novin informace, které jsou velice zajímavé. V létě děláme pěší výlety po hřebenech, v zimě běžkujeme v okolí Studence, kde máme po rodičích společně s příbuznými kde pobývat. Noviny jsou super, protože opravdu slouží k aktivnímu prožití víkendu nebo dovolené. **Hana Pohořelá, Praha.**

Krkonošskou sezónu jsem obdržel na výroční členské schůzi Klubu českých turistů Bohuslavice nad Úpou. Rád si je pročítám. Jsem s nimi potěšen a myslím si, že v nich je vše, co turisty zajímá. Rád se podělím s jinými turisty o dění a psaní v novinách. Každý podzim absolvuji tři dny po našich krásných horách, a mimo to letos po sedmé „Putování Krakonošovým královstvím“. Noviny pečlivě pročítám a vždy, když v nich objevím něco nového, snažím se to navštívit. Jsem spokojen s obsluhou na horských boudách. Chtěl bych vám všem poděkovat a popřát mnoho krásných článků v novinách do dalších let. **Stanislav Maissner, Trutnov.**

Krkonoše znám ještě jako miminko. A přestože se nejlépe sjezdjuje v Itálii, tak horký čaj a polévka v boudě na rozcestí jsou pro zmrzlého běžkaře to nejlepší, co znám! **Lucie Bartoňová, Praha.**

K novinám mám kladný vztah a pokud se k nim dostanu, rád v nich čtu o historii i současnosti Krkonoš. Dost mě inspiruje mapa uprostřed, kterou jsem využil k naplánování několika výletů na běžkách. **Miroslav Rejman, Ústí nad Orlicí.**

Do Albeřického údolí jezdím už 25 let v zimě na běžky. Moc se mi tam líbí. Přijedu vždy v lepší kondici domů. **Jaroslav Pražan, Heřmanův Městec.**

Velikonoční recepty

Střední škola hotelnictví a podnikání SČMSD Hronov, spol. s r. o. má svoji pobočku ve Vrchlabí. Se studijními obory hotelnictví a turismus, management turismu a služeb a obchodní akademie, či nástavbovým studiem podnikání, si získala kredit. Není od věci, aby region, jehož průmyslem číslo jedna je cestovní ruch, měl příležitost vychovávat studenty v oboru, který je pro lokalitu více než typický. Však také některé krkonošské hotely jsou místem pracovní praxe studentů. Připravte si sami dobroty z repertoáru Hotelové školy ve Vrchlabí.

Tlačenka vaječná

Potřebujeme:

250 g vody + 50 g šťávy ze zeleniny do bramborového salátu, 10 vajec, 250 g majonézy, 1 sklenice zeleniny do bramborového salátu, 50 g cibule, 33 g želatiny, 1 masox

Postup:

Vodu a nálev ze zeleniny zavaříme, přidáme rozkrájenou cibuli, krátce povaříme, stáhneme z plotny. Vložíme kostku masoxu, promícháme metlou. Do misky vsypeme přecezenou zeleninu, nakrájená vajíčka a přidáme majonézu. Vše promícháme. Do horké vody s masoxem vsypeme želatinu a za občas-

ného míchání rozpustíme, cca 5 minut. Poté obě hmoty spojíme a nalijeme do připraveného tvořítko, obalu na tlačenku, misek nebo srnčího hřbetu.

Jarní salát pro chladné dny

Potřebujeme:

150 g mrkve, 250 g celeru, 250 g jablka, 6 vajec uvařených natvrdo, 30 g vlašských jader (nasekat nožem), 100 g majonézy, 100 g zakysané smetany, citronová šťáva, 20–50 g bílého vína 20 g koňaku, 1 lžice hořčice, petržel, sůl, cukr, bílý pepř

Postup:

Jablka, celer, mrkev nastrouháme

na V-krouhači na jemné nudle a ihned zakapeme citronovou šťávou nebo vínem, aby netmavly. Přidáme nakrájená vejce. Do majonézy a smetany dáme zbytek vína, citronovou šťávu, sůl, hořčici, bílý pepř, cukr. Vmícháme do připravených surovin, zakápneme koňakem. Podáváme posypané ořechy a petrželkou s plátkem vejce.

Vajíčková pomazánka na chlebičky, kanapky a jednohubky

Potřebujeme:

250 g tučného tvarohu, 70 g másla, 70 g pomazánkového másla, 70 g taveného sýra, 5 vajec uvařených natvrdo (postrouhat nebo umlít) sůl, pepř, hořčice

Postup:

Všechny suroviny kromě vajec ušleháme. Vmícháme vajíčka.

Očistný salát

Potřebujeme:

0,5 dílu naklíčené čočky, 0,5 dílu naklí-

čeného hrachu, 1 díl mrkve, 1 díl řepy, 0,25 dílu fenyklu sladkého, olivový olej Virgin, med, citron

Postup:

Mrkev, řepu a fenykl nakrájíme na nudličky, přidáme čočku s hrachem, med, citron a olivový olej. Lehce promícháme.

Jarní salát pro teplé dny

Potřebujeme:

200 g ředkve, 100 g rukoly, 200 g mrkve, 200 g červené salátové čekanky, 200 g ledového salátu, 100 g červené cibule, 100 g naklíčeného hrachu 50 g sezamu, 50 g lněného semínka, 50 g hořčice, 100 g olivového oleje Virgin citron, pepř mletý bílý, sůl

Postup:

Nakrájíme zeleninu, vejce na kostičky, vše vložíme do mísy. Nemícháme. Hořčici našleháme s olivovým olejem, přidáme citron, pepř a sůl a lehce vmícháme.

Hnětýnky od maminky Dany Klimentové

Potřebujeme:

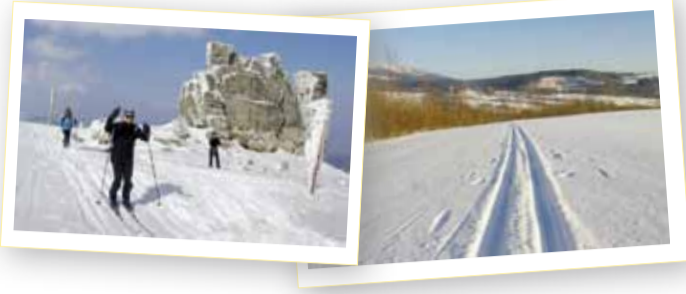
1 kg hladké mouky, 1 tuk Hera, 1 vejce, 1 žloutek, špetka soli, hrst nemletého máku nebo kmínu, trocha mléka, špetka prášku do těsta.

Postup:

Zadělat hustší těsto, nakrájet na kousky, vyválet nebo vymáčkat cca 1 cm silné placičky, upéct v troubě. Chutnají suché k černé kávě, můžete si je pocukrovat, potřít medem nebo marmeládou.

Foto: Jan Kliment

Krkonose – svazek měst a obcí na stránkách turistických novin Krkonošská sezona vyhláší Fotosoutěž na téma:

„Bílou krkonošskou stopou“

Téma:
„Bílou krkonošskou stopou“

Charakteristika:

Jestliže navštívíte zimní Krkonose, jistě prožijete pěkné chvíle. Není nad to zachytit sílu okamžiku v hledáčku fotoaparátu. Naše téma „Bílou krkonošskou stopou“ v sobě obsahuje otevřený prostor pro vás, kteří jezdíte rádi ve sněhových běžeckých stopách po horách, ale i pro vás, kteří jste pohledem na běžecké potěšení. Pak už stačí zmáčknout spoušť a snímek je na světě. Tak vám, kteří se soutěže zúčastníte, přejeme „dobré světlo“.

Pravidla:

Začátek soutěže je vypsán k 1. prosinci 2011.

Uzávěrka soutěžních materiálů ke 30. dubnu 2012.

Přihlásit se může kdokoli, věk ani profese není omezena.

Autor musí společně se soutěžními materiály vyplnit přihlášku do soutěže. Tím dává svolení s možností použití soutěžních fotografií pro účely propagace turistické oblasti Krkonoše (web, propagační tiskoviny regionu, apod.).

Podmínky přijatelnosti:

Fotografie musí být pořízena na území Krkonoš, musí být popsána (název místa, popř. název fotografie, jméno autora).

Maximální počet soutěžních děl na jednu osobu je 5 kusů.

Fotografie a vyplněná (např. naskeno-

vaná) přihláška s podpisem, musí být odevzdány do uzávěrky v elektronické podobě ve formátu JPEG buď prostřednictvím elektronické pošty s průvodním dopisem, nebo na CD nebo DVD nosiči, který bude popsán jménem autora, v obálce a doručeny s popisem Krkonoše – Fotosoutěž „Bílou krkonošskou stopou“, na níže uvedené adrese:

Regionální turistické informační centrum Krkonoše
Krkonošská 8
543 01 Vrchlabí
Česká Republika
E-mail: info@krkonose.eu
www.krkonose.eu

Hodnocení:

Porota, složená z deseti nezávislých osob, bude své favority hodnotit anonymně. Ke každé fotografii bude přiděleno pořadové číslo bez jména autora. Porotci ohodnotí fotografie body od 1 do 10. Ty s největším počtem bodů vyhrávají. V případě shody bodů na prvních třech místech, budou fotografie hodnoceny porotou znovu.

Výstupy soutěže:

Zveřejnění nejúspěšnějších fotoprací v některém z dalších vydání turistických novin Krkonošská sezona jako pozvánka k návštěvě zimních Krkonoš. Přípravena bude výstava fotoprací ve Vrchlabí.

Fotografie budou zveřejněny na oficiálním turistickém webu Krkonoš:

www.krkonose.eu

Slavnostní vyhlášení vítězů se uskuteční při Valné hromadě Krkonoš – svazku jednačtyřiceti měst a obcí. Ceny nejlepším fotografům budou doručeny Českou poštou do místa bydliště.

Ceny:

- 1. místo** - Víkendový pobyt na Benecku v Krkonoších MVD. Lenka Váňová
- 2. místo** - Medicinální víno Šláftruňk, věnuje Krkonoše – svazek měst a obcí,
- 3. místo** - Medicinální víno Šláftruňk, věnuje Krkonoše – svazek měst a obcí,
- 4. místo** - Medicinální víno Šláftruňk, věnuje Krkonoše – svazek měst a obcí.
- 5. místo** - Jízdenky na bobovou dráhu ve Špindlerově Mlýně nebo Harrachově, věnuje První bobová s.r.o.,
- 6. místo** - Deštník - věnuje Regionální turistické informační centrum Krkonoše se sídlem Vrchlabí,
- 7. místo** - Tričko s logem Krkonoš – svazek měst a obcí, věnuje Krkonoše – svazek měst a obcí,
- 8. místo** - Porcelánový set na ovoce – věnuje RNDr. Mirka Chaloupská, Info-Flora Benecko,
- 9. místo** - Kniha „Drobné památky Jilemnicka“, věnuje Svazek Jilemnicka,
- 10. místo** - Borůvková marmeláda z krkonošských borůvek, věnuje RNDr. Mirka Chaloupská, Info-Flora Benecko.

Přihláška do fotosoutěže vyhlášené na stránkách turistických novin Krkonošská sezona na téma: „Bílou krkonošskou stopou“

Regionální turistické informační centrum Krkonoše

Krkonošská 8, 543 01 Vrchlabí, Česká Republika

E-mail: info@krkonose.eu, www.krkonose.eu. Doručeno dne:

Jméno: Věk:

Adresa: Telefon:

Název místa nebo název fotografie:

FOTO 1

FOTO 2

FOTO 3

FOTO 4

FOTO 5

Prohlášení/souhlas:

Tímto prohlašuji, že jsem AUTOREM soutěžních fotografií (viz. výčet výše) a SOUHLASÍM s použitím soutěžních fotografií pro účely propagace turistické oblasti Krkonoše (web, propagační tiskoviny, apod.).

Datum: Podpis:

(u osob mladších 15 let,
podpis zákonného zástupce)

Soutěž Hrajte s námi o ceny

Vážení čtenáři,

připravili jsme pro Vás další soutěž o ceny.

Stačí, když správně zodpovíte následujících pět otázek a písemné odpovědi nám zašlete.

Otázka:

1. Kolik synů skokanů se narodilo v rodině Balcarových?
2. Ve kterém roce se stal skialpinismus součástí horolezectví?
3. Kolik vážila nájezdová věž mamutího můstku v Harrachově?
4. Kolik let zhruba prožil Erich Fuchs v Krkonoších?
5. Kolik let uteklo od natočení komedie století „S tebou mě baví svět“?

Ceny:

1. Víkendový pobyt v hotelu Orea Vital Hotel Sklář v Harrachově, www.orea.cz
2. Kitl Šláftruňk – medicinální víno, věnuje www.kitl.cz
3. Porcelánové kořenky, věnuje Info – Flora Benecko, www.benecko.com
4. Hobby set – ozdoby na vánoční stromček, věnuje Rautis Poniklá, www.rautis.cz
5. Tričko s potiskem - logo Krkonoše, věnuje Krkonoše – svazek města obcí, www.svazek.krkonose.eu
6. Deštník, věnuje Regionální turistické informační centrum Krkonoše se sídlem ve Vrchlabí, www.krkonose.eu

Budeme rádi pokud ke svým odpovědím připojíte hodnocení turistických novin Krkonošská sezona, případně zkušenosti z vašeho pobytu v Krkonoších.

Uzávěrka: Konec května 2012.

Losování výherců: Polovina června 2012.

Odpovědi, s názvem „Čtenářská soutěž o ceny“, prosím, adresujte:

Regionální turistické informační centrum Krkonoše

Krkonošská 8, 543 01 Vrchlabí, Česká Republika

E-mail: info@krkonose.eu, www.krkonose.eu

Výherci Krkonošské sezony – zima 2010/2011- losování proběhlo na Valné hromadě Krkonoš – svazku měst a obcí dne 7. 6. 2011

1. Regina Klimešová, Jaroměř / víkendový pobyt pro 2 osoby se snídaní v Tréninkovém středisku Tedec v Lánově, www.tedec.cz
2. Božena Divišková, Plzeň / víkendový pobyt pro dvě osoby ve wellnes hotelu na úpatí Kozích hřbetů ve Špindlerově Mlýně OREA Hotel Hora **** Svatý Petr, www.orea.cz
3. Kristýna Kučerová, Valencia / medicinální víno Kitl Šláftruňk, firma KITL s.r.o., Jablonec nad Nisou, www.kitl.cz
4. Jan Novotný, Hostinné / medicinální víno Kitl Šláftruňk, firma KITL s.r.o., Jablonec nad Nisou, www.kitl.cz
5. Gerhard Bauer, Radeberg, BDR / originální krkonošský certifikovaný výrobek - sada hobby-setů – perličkových vánočních ozdob, firma Rautis Poniklá. www.rautis.cz
6. Milan Šimunek, Dolní Štěpanice, Jilemnice / Sborník epigramů, Územní sdružení Syndikátu novinářů Vysočina se sídlem v Havlíčkově Brodě, e-mail: Syndikat.vysocina@volny.cz